

1979 மார்ச் 22]

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைக்கு நீங்கள் தானே தலைவர், உங்களைத்தானே கேட்க வேண்டி வரும். மெம்பர் என்ற முறையில் நாங்கள் பேச வேண்டாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதற்குப் பின்னாலும் இப்படிப் பேசினால் என்ன செய்வது? நான் ஏற்கெனவே சொல்லி விட்டேன். உங்கள் கட்சித் தலைவரிடம் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : [* * * * *]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கள் கட்சிக்குள் கட்டுப் பாடு இல்லை என்றால் அதற்கு நான் என்ன பண்ணுவது?

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, துரை முருகன் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளை குறிப்பேட்டில் இருந்து நீக்கி விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக நான் வருத்தமும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் கோரிக்கைக்கு இணங்க திரு. துரை முருகன் பேசிய வார்த்தைகளை அவைக்குறிப்பேட்டில் இருந்து நீக்கிவிட உத்தர வளிக்கிறேன். திரு. அழகர்சாமி பேசட்டும்.

(4) வரவு-செலவுத் திட்டம்—1979-80—பொது விவாதம்—
தொடர்ச்சி.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சென்ற ஆண்டைவிட ஏறக்குறைய 100 கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவிடும் திட்டங்கள் போடப்பட்டிருந்தபோதிலும் கூட போதிய அளவு முன்னேற்றத் திற்கான ஒதுக்கீடுகள் காணப்படவில்லை.

ஏதோ புது தொழில் ஏற்படுத்துவதற்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகளோ, விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளோ, பாசன வசதிகளோ, அல்லது அதிகமான அளவிலே

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பற்றது.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1979 மார்ச் 22]

கிராமங்களிலே பல தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கோ ஏதாவது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இதில் எந்தவிதமான ஏற்பாட்டையும் காணோம். அதே நேரத்தில் கிராமப்புறங்களிலே எளியோர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு, கல்வி வசதி, மருத்துவ வசதி, வீடு கட்டுவதற்கு நிதி வசதி என்று அதிகமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அதற்கான நிதி ஒதுக்கங்கள் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் வருத்தப் படக்கூடிய நிலமையில்தான் அந்த நிதி ஒதுக்கங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக நான் சொல்லிக் கொள்வது இன்று கிராமப்புறங்களிலே உணவு தானியங்களின் உற்பத்தியைபெருக்குவதற்காக 88 லட்சம் டன் உணவு தானியங்களுக்கான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எப்படி இந்த உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள் என்று பார்த்தால், தனியாக ஒன்றும் செய்யவில்லை—விதைப் பெருக்கத் திட்டம், சரியான விதைகளை பெருக்குவது, வேளாண்மைப்பொருட்களுக்கு தரச்சான்று என்று, வேளாண்மையைப் பெருக்காவிட்டாலும், இப்படி ஏதோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அந்த விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் முறையில் நிதி வசதி, பாசன வசதிகள் ஏற்படுத்துவதற்காக நிதி ஒதுக்கம் என்று ஒன்றும் செய்யவில்லை.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை]

(முற்பகல் 10-10)

இன்று நம்முடைய பாசனம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், சிறு பாசனத்திற்காக கிராமப் பகுதியில் கிணறு தோண்டுவது, கண்மாய்கள் அமைப்பது போன்ற சிறுசிறு பாசன வசதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. கடந்த ஆண்டு ரூ. 4 கோடி 50 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு, 6 கோடி 35 லட்ச ரூபாய் திருத்திய மதிப்பீட்டில் செலவிடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 3 கோடி 46 லட்ச ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டை விட 50 சதவிகிதம் குறைத்து இருக்கிறார்கள். சிறு பாசன வசதிக்காக, கிராமப்பகுதி மேம்பாட்டிற்காக அதிகமாக நிதி கொடுத்து திட்டமிடுவதற்குப் பதிலாக சென்ற ஆண்டு நிதி ஒதுக்கம் செய்ததை விட 50 சதவிகிதம் குறைவாக ஒதுக்கியிருப்பது வருந்தத்தக்கது. அதேமாதிரி பாசனத்திற்காக என்று எடுத்துக்கொண்டால் அதிலும் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ரூ. 25 கோடியிலிருந்து 18 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதே மாதிரியாக கால்நடை வளர்ப்புக்கென்று சென்ற ஆண்டு ரூ. 15 கோடியே 59 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இன்று எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. என்றால் ரூ. 11 கோடியே 60 லட்சம். அந்த அளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்று மீளளத்திற்கு அதிகம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று சொன்னாலும், ரூ. 12 கோடி என்ற அளவிற்கு இருந்தது இன்றைக்கு ரூ. 11 கோடி என்ற அளவிற்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 180 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகச், செலவிடப்படவேண்டிய திட்டம் தீட்டப்பெற்று இருந்தாலும் இன்றைக்கு விவசாயத் தீர்தும், பாசனத்திற்கும், கால்நடை வளர்ப்பிற்கும், மீளளத்திற்கும்

1979 மார்ச் 22] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கும் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டு இருந்த நிதியைவிடக் குறைவாக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையைப் பார்க்கிற போது இது எப்படி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது விளக்கம் கூறுவார் என்று எதிர்ப்பார்க்கிறேன். கடந்த ஆண்டு மட்டுமல்ல, 1963-64-ல் கூட அதாவது திரு. பக்த வத்சலம் அவர்கள் ஆட்சி காலத்தில்கூட நீர்ப்பாசன வசதிக்காக அதிகமான நிதி ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 1963-64-வது பட்ஜெட்டில் 3 கோடி 65 லட்சம் சிறுபாசன வசதிக்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த அளவிற்குக் கூட இன்றைக்கு பாசன வசதிக்காக ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவேதான் சொல்கிறேன், விவசாயிகள் 85 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யும் நிலைமை குறையும், அதைத் தடுக்க எந்தவிதமான நடவடிக்கையோ அல்லது நிதி ஒதுக்கத்தையோ அரசு செய்யவில்லை.

கிராமப்புறத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால் பல மாகாணங்களில் முற்போக்கான திட்டங்கள் பலவற்றை நிறைவேற்றி இருப்பதைப் பார்க்கலாம். கிராமப் பகுதியில் இருக்கும் சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு அந்நிலங்கள் ஒப்படை செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அப்படிச் செய்ததற்குப் பின்னால்தான் உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது. கேரளாவிலும், மேற்கு வங்கத்திலும் சட்டங்கள் போட்டது மட்டுமல்ல அந்த நிலங்களை ஒப்படை செய்வதையும் மக்கள் கமிட்டிகளைப் போட்டு அதை முறையாகச் செய்து இருக்கிறார்கள். இங்கே அந்த மக்கள் கமிட்டி கூட போடுவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இல்லை. இங்கே சட்டம் அமல் நடத்துவதும் சரியாக இல்லை. அது மட்டும் அல்ல, இன்று தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் சாகுபடி செய்பவர்கள் அத்தனை பேரும் சாகுபடியாளர்களாக பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அப்படி பதிவு செய்து கொள்ளமுன்வந்தால் அதை பதிவு செய்வதற்கு தயாராக இல்லை. 25 லட்சம் சாகுபடியாளர்கள் இருக்கிற போது, 4½ லட்சம் சாகுபடியாளர்கள்தான் இது வரையில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். மீதம் உள்ள 20½ லட்சம் சாகுபடியாளர்கள் விடப்பட்டு இருக்கின்றனர். அவர்கள் பதிய வேண்டும் என்று மனுப் போட்டால் அவர்களுக்கு தொல்லைகள் கொடுத்தும், போலீசின் மூலம் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றம் செய்யும் ஆபத்தும் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. மேலும், மிச்ச நிலம் என்பதே காணோம். நிலம் எல்லாம் நிலம் உள்ளவர்களுக்கே போகிறது. 3 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் ஒருவருக்கு இருக்கிறது என்றால் அவர் 20 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருப்பதால் அவர்களுக்கே போகிறது. உபரிநிலம் 5 சாதாரண ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருப்பவருக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்று கொள்கை இருக்க வேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் அது முறையாக இருக்கும்—எட்டயபுரம் ஐமீன்தார் உபரி நிலம் இப்போது பிரித்துக் கொடுக்கும் சூழ்நிலைக்கு வந்து இருக்கிறது.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1979 மார்ச் 22]

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சட்டம் போட்டாலும் அவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டு என்றெல்லாம் அலைந்து இன்றைக்கு அது தீர்ப்பாகி யிருக்கிறது. ஆகவே, ஒருவர் 20 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ள லாம் என்று இருப்பதால் 10 ஏக்கர் வைத்து இருப்பவர் கூட மேலும் 10 ஏக்கர் பெறும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் 5 ஏக்கருக்கு மேல் ஒருவருக்குச் சொந்த மாக நிலம் இருந்தால் அவருக்கு உபரி நிலம் கிடைக்கும் ஏற்பாடு கள் இருக்கக் கூடாது என்ற நிலமை இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் உபரிநிலத்தை அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

கோவில், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் 5 லட்சம் ஏக்கர் இருக்கின்றன. அதை எடுக்க வேண்டும் என்றால் சட்டம் போட வேண்டும். அப்படிப் போட்டால் செல்லுமா என்று கேட்டார்கள். கேரளத்தில் அந்த மாதிரி கொண்டு வந்து இருக் கிறார்கள். திரும்பவும் விவரம் கேட்டுக் கொண்ட பின்னர்தான் இதைத் தெரிவிக்கிறேன். அங்கே கோவில்களில் பூசை முதலியவை ஒழுங்குற நடக்கவும் வழிவகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. கோவில் நிலங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டு அந்த நஷ்ட ஈடு பணத்தின் மூலம் வரும் வட்டி வருமானத்தைக் கொண்டு அங்கே முறையாக பூசைகள் நடத்தப்படுகின்றன. அதிலே எந்த விதமான இடைஞ்சலும் இல்லை. சாகுபடியாளர்களும் நிலத் தின் சொந்தக்காரர்களாக மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றனர். அந்த முறையில் இங்கேயும் செய்தால் ஓரளவிற்கு தமிழ் நாட்டில் உள்ள சாகுபடியாளர்கள் ஒரு அரை வயிறு சாப்பிடும் நிலை ஏற்படும். தைரியமாக பகுத்தறிவுக் கொள்கை பேசக்கூடியவர்கள், பெரி யாரின் நாற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் இந்த நேரத்தில் அந்த முடிவை எடுக்க வேண்டும். கோவில்கள் ஒழுங்குற நடைபெறுவதற்கு ஏராளமான பக்தர்கள் உண்டியலில் பணம் போடுகிறார்கள். அந்த நிதியை வைத்தே பூசைகள் நடத்த லாம். மேலும், அரசாங்கம் தரும் நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையைக் கொண்டும் அந்த அறநிலையக் காரியங்கள் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் நடைபெறலாம். ஆகவே, இந்த நேரத்தில் அதைச் செய்வது பொருத்தமாகும். அதை அரசு செய்ய வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய திட்டத்தில் எஸ்.எப்.டி.எ. கிராம ஒருங்கிணைந்த திட்டம் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது எப்படி நடக்கிறது என்றால் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட பணமே முழுமையாகச் செலவிடப்படவில்லை. அந்த கிராம அபி வீருத்தித் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் பணத்திற்கு மத்திய அரசு மானியம் கொடுக்கிறது. அதைப் பெற வேண்டுமென்றால் இந்த அரசு கடன் கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள்

1979 மார்ச் 22] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

மானியம் கொடுப்பார்கள். கறவை மாடு வாங்க, ஆடு வாங்க 2,000 ரூபாய் கடன் கொடுத்தால்தான் அதற்கு ஏற்ற வகையில் மத்திய அரசாங்கம் மானியம் கொடுக்கிறது.

ஆனால் இன்றைக்கு அந்தக் கடனைக் கொடுக்க இங்கே வழி வகை இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. கூட்டுறவு வங்கியானாலும் சரி, அல்லது தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கியானாலும் சரி, ஏழை எளிய மக்களுக்கு கடன் கொடுப்பதில்லை. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் கூட கடன் பெற முடியவில்லை. பல இடங்களில் கடன் கேட்டு மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். கொடுத்திருக்கிறோம் என்று எங்க ளிடமும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கடன் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அவர்களுக்கு மானியமும் கிடைக்கவில்லை. ஆடு, மாடு வழங்க திட்டம் இருக்கிறது. அதைச் செயல்படுத்த வழியில்லை; உங்களால் முடியவில்லை. ஆகவே, மனு செய்திருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு, அரிசன மக்களுக்கு, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் கடனையும் கொடுத்து, மானியத்தையும் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் திட்டத்தினால் பிரயோசனம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராமப்புறங்களில் இன்றைக்கு ஒரு இலட்சம் வீடுகள் கட்டப்போவதாகத் திட்டம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஏராளமானவர்கள் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். பணம் கிடைக்க வழியில்லை. கிராமப் பகுதிகளிலிருந்து போட்ட மனுக்கள் 13,000 மாநிலச்சங்கத்தில் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன. இன்னும் பைசல் ஆகவில்லை.

எஸ்.ஐ.சி. லோன் இன்றைக்கு நகரப் புறங்களில் வீடு கட்டத் தான் தருகிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் வீடு கட்ட அவர்கள் கடன் கொடுக்க தயாராக இல்லை. கிராமப்புறங்களுக்கு எஸ்.ஐ.சி. லோனைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று ஒரு கண்டிஷனைப் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. வீடு கட்டுவதற்காக மாநிலச் சங்கத்திற்கு இப்போது 6 கோடி ரூபாய் வந்திருக்கிறது. அதை எப்படி விநியோகம் செய்வது என்று தெரியாமல், மாநிலச் சங்கத்தில் தகராறு ஏற்பட்டு, அப்படியே இருக்கிறது. அருங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான் ஹவுசிங் போர்டு தலைவராக இருக்கிறார். அங்கே இன்றைக்கு ஸ்டிரைக் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. 6 கோடி ரூபாயையும் விநியோகம் செய்ய உத்தரவு போடாததால் அந்தப் பணம் அப்படியே அங்கே தேங்கிக் கிடக்கிறது. மனுப் போட்டவர்கள் பணம் எப்போது வரும் என்று காத்துக்கிடக்கிறார்கள்; இங்கே பணம் தேங்கிக் கிடக்கிறது. அப்படியானால் ஒரு லட்சம் வீடு எப்படிக் கட்டப் போகிறார்கள்?

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1979 மார்ச் 22]

முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் வருடத்திற்கு 20,000 வீடுகள் 30,000 வீடுகள் என்று கட்டித் தந்தார்கள். இப்போது இந்த ஆண்டுக்கு 1,003 வீடுகள் என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அப்படியானால் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு 3 வீடுகள்தான் வரும். அதை யாருக்கு, எப்படி கட்டிக் கொடுப்பீர்கள்? யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக கடன் கொடுக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அது கூட போன வருஷம் 5,000 ரூபாய் கடன் கொடுப்பதாக இருந்தது. இப்போது 4,000 ரூபாய் என்று குறைத்திருக்கிறீர்கள், அதுவும் வீடு கட்டுகிறவர்கள் ஒரு பகுதியை பணமாக அல்லது பொருளாக அல்லது உழைப்பாகக் கொடுக்க வேண்டும். பணமாக கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு வருமானம் எங்கே வருகிறது, கொடுப்பதற்கு?

வீடு இல்லாதவர்களுக்கு, அரிசனங்களுக்கு, 2 ஏக்கர் 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கலாம். அதுவும் வட்டி இல்லாத கடனாகக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வட்டியைத்தான் கட்டிக்கொண்டிருக்க முடியும்; அசை கொடுக்க முடியாது. வீடு கட்ட பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லி மனுக்கள் எல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்தோம். அவர்களும் பணம் வரும் என்று நினைத்து, இருந்த குடிசையையும் இடித்து போட்டுவிட்டு, கடைக்கால் எல்லாம் வெட்டிப்போட்டுக் கொண்டு பணம் வரும் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உங்களுடைய திட்டம் சரியாகச் செயல்படுத்த முடியாத நிலையில் இருப்பதால் இன்றைக்கு அவர்கள் குடிசைகளையும் இழந்து தெருவில் நிற்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. திட்டத்தைப் போடும்போது எல்லாவற்றையும் சரியாக யோசனை செய்து, போட வேண்டும். திட்டங்களை அறிவித்து, ஏழைகள் ஏமாற்ற மடைவதைவிட நீங்கள் திட்டங்களை அறிவிக்காமலேயே இருந்துவிடலாம்.

போனவருஷம் 5,000 ரூபாய் கொடுத்ததை இந்த வருஷம் 4,000 ரூபாயாக குறைத்துவிட்டீர்கள். ஏன் குறைத்தீர்கள்? விலைவாசி குறைந்துவிட்டதா? நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது தொகையை கூடுதலாக்கிக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக குறைத்திருக்கிறீர்கள். அதனால் எந்த அளவுக்கு பயன்பெறுவார்கள் என்பது தெரியாது. இந்த 4,000 ரூபாய்க்கும் பல்வேறு தடங்கல்கள். அதனால் மனு போட முடியாமல் இருப்பார்கள். கடைசியில் நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள் என்றால் ஒருவரிடமிருந்தும் மனு வரவில்லை; அதனால் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்வீர்கள். வீடு ஒருவருக்கும் தேவையில்லை என்று கூட சொல்வீர்கள். பணம் கொடுக்கும்போது போன வருடம் கொடுத்த 5,000 ரூபாயையுமாவது கொடுக்க வேண்டும்.

1979 மார்ச் 22]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இந்த 4,000 ரூபாய் என்று அறிவித்திருப்பதிலே கூட 800 ரூபாய் வீடு கட்டுகிறவர்கள்தான் போட வேண்டும். பணம் போட முடியாதவர்கள் லோன் வாங்க முடியாது. ஆகவே, அப்படி இல்லாமல் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தை முதலிலே கொடுத்து விட்டு, பின்னால் வசூல் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அரிசனங்களுக்கு இனாமாக வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறீர்கள்.

[முற்பகல் 10-20]

ஆகவே வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு அதாவது கிராமப் புறங்களிலே ஏற்பாடு செய்வதற்கு அரசாங்கம் அதிகமான நிதியை ஒதுக்கி, எல். ஐ. சி. யிடம் எதிர்பார்க்காமல், ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் எல். ஐ. சி. க்காரர்கள் தரமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

அடுத்து தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தமட்டில் சில வற்றைச் சொல்கிறேன். இதுவரை எந்தத் திட்டத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. நல்ல தொழில் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கலாம். அதாவது வேதாரணியத்திலே உப்புத் தொழிற்சாலை பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்காக எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்கவில்லை. அதேமாதிரி கடலூர். அது கடலை ஒட்டிய பகுதி அங்கேயும் உப்பை மூலதனமாகக் கொண்டு பல தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். எதுவும் செய்யப்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பண்டங்களுக்கு நல்ல விலை கிடையாது. இதன் காரணமாக எதிர்காலத்தில் உற்பத்தி பாதிக்கப்படப்போகிறது. விவசாயிகள் தங்களது கஷ்டங்களை அரசின் முன் எடுத்து வைத்து பல போர்ட்டங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். இன்றைக்கு தமிழகம் பூராவும் மின் துண்டிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது கூட எனக்கு ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. 30 இடங்களில் மின் துண்டிப்பு செய்யப் படுவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 80 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களது கோரிக்கைகள் என்ன என்பதைக் கொஞ்சம் கேட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது? இதனை எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்து சொன்னால் உடனே ஏதோ எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் சேர்ந்து கொண்டு அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கப் போகிறார்கள் என்று கூறுகிறீர்கள். இன்றைக்கு விவசாயிகள் டடுகின்ற கஷ்டத்தைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களது கஷ்டத்தைப் போக்குவோம் என்ற உணர்வையாவது ஊட்டுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறோம். அப்போது அது குறித்து முதல்வர் அவர்களுடன் பேசுக

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1979 மார்ச் 22]

வார்த்தை நடத்தப்பட்டது. பேசப்பட்டதற்கு மாறாக வேறுவிதமான ஒரு அறிவிப்பை செய்துவிட்டார். ஆகவே அவர்களுடைய போராட்டம் மேலும் தொடருகிறது. ஆகவே மீண்டும் அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசவேண்டும். இப்போது பேச்சுவார்த்தை நடப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுவும் பேசி முடியட்டும். அவர்களுடைய உற்பத்தி பொருளுக்கிரிய விலை குவிண்டால் ஒன்று 117 ரூபாயிலிருந்து 70 ரூபாய்க்கு வந்திருக்கின்றது. இதனால் விவசாயிகள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பருத்தியைப் பொறுத்தவரையில் கோவில்பட்டி, ராமநாதபுரம், சேலம், தருமபுரி போன்ற இடங்களில் உள்ள விவசாயிகள் பெரிதும் நஷ்டத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலுள்ள பருத்திகள் அனைத்தையும் கூட்டுறவுத்துறை மூலமாக வாங்கி இருந்தால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். பருத்தியின் விலை குறைந்துவிட்டது, ஆனால் நூலின் விலை ஏறிவிட்டது. ஆகவே மில் முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். போன ஆண்டு நூலின் விலை 100 ரூபாய் என்று இருந்தது. இந்த ஆண்டு அது 130 ரூபாயாக ஆகிவிட்டது. ஆனால் பருத்தியைப் பொறுத்தவரையில் குவிண்டால் 400 ரூபாயிலிருந்து இன்றைக்கு 260 ரூபாயாகக் குறைந்து விட்டது. அதாவது 140 ரூபாய் குறைந்துவிட்டது. ஆனால் நூலின் விலை 30 ரூபாய் உயர்ந்துவிட்டது. இது அநியாயம் இல்லையா? கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்களே மில் முதலாளிகள்.

ஆகவே கூட்டுறவுத்துறை மூலமாக இவற்றை வாங்குவதற்கு வழி செய்யாமல், மில் முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதற்கு நீங்கள் வழி செய்து கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் பருத்தி விவசாயிகள் 160 ரூபாய் முதல் 200 ரூபாய் வரை குவிண்டால் ஒன்றுக்கு நஷ்டமடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே பருத்தியை அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். இன்றைக்கு மகாராஷ்டிராவிலே பருத்தியை அரசாங்கமே கூட்டுறவுத்துறையின் மூலமாகக் கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அதனால் அங்கே விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கிறது. மில் முதலாளிகள் எதிர்ப்பார்களே என்று எண்ணாமல் இங்கேயும் தைரியமாக அரசாங்கமே பருத்தியைக் கொள்முதல் செய்ய முன்வருமா? விவசாயிகளுக்கு அதிகமான விலை கொடுப்பதற்கு ஏதுவாக பருத்தியை ஏகபோகமாக கொள்முதல் செய்யும் ஒரு ஏற்பாட்டை செய்தால் பருத்தி சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்க முடியும். அதேபோன்று கூட்டுறவு மில்களில் தயாராகின்ற நூலையும் நியாயமான விலையில் கைத்தறிக்காரர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். ஆனால், என்ன நடக்கிறது? சென்னிமலையில் இன்றைக்கு 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் ஸ்டிரைக். கூலி சரியாக கிடைக்கவில்லை.

1979 மார்ச் 22]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

நூல்விலை அதிகமாகிவிட்டது என்ற காரணத்திற்காக கூலியை குறைத்திருக்கிறார்கள். நூலின் விலை கூடுதல் என்றால் துணியின் விலையை அதிகமாக்க முடியாது. அதிகமாக்கினால் விற்பனையாகாது. ஆதலால் கூலியை குறைப்பது என்று அவர்கள் முடிவு செய்து கூலியை குறைத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு தேவைப்படும் சாமான்கள் ஏதாவது நியாமான விலையில் கிடைக்கிறதா என்றால் கிடைப்பதில்லை. மண்ணெண்ணெய் கிடைக்கிறதா என்றால் கிடைப்பதில்லை. இரண்டரை ரூபாய்க்கு மண்ணெண்ணெய் வாங்குகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அங்கு 10 ஆயிரம் பேர்கள் ஸ்டிரைக் என்று எங்களுக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது: அவர்களுக்கும் தகவல் வந்திருக்கக்கூடும், ஆகவே நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் நூல் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயிகளிடம் ஜப்தி செய்வதில்லை என்று இங்கு சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடப்பது என்ன? திருமங்கலத்தில் செல்லம்மாள் என்பவரிடம் ஜப்திக்காக நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. அவரிடம் 2 ஏக்கர் 69 சென்ட் நிலம் இருக்கிறது. அவருடைய கணவர் ஜெயிலில் இருக்கின்றார், இவருக்கு ஜப்தி நோட்டீஸ் வந்திருக்கிறது. இங்கு கூட்டுறவு அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, முதலமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, யாரிடமும் ஜப்தி செய்வதில்லை என்று அறிவிக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு ஜப்தி நோட்டீஸ் போகிறது, இங்கு இல்லை என்கிறார்கள், அங்கு ஜப்தி செய்யப்படுகிறது, இது என்ன மாதிரியான அரசாங்கம் என்று என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இப்படி ஏன் சொல்லவேண்டும்? ஒன்றில் ஜப்தி செய்யத்தான் போகிறோம் என்று சொல்லிவிடுங்கள். நாங்களும் விவசாயிகளிடம் இப்படி ஜப்தி செய்யத்தான் போகிறார்கள், நீங்கள் வேண்டுமென்றால் இதை எதிர்த்து போராடுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறோம். இப்படி இங்கே ஒன்றை சொல்லிவிட்டு அங்கே வேறு விதமாக செயல்பட்டுக்கொண்டிருந்தால் அது என்ன பொருள் என்றே தெரியவில்லை. இதில் ஏதாவது ஒன்றை சரியாக சொல்லிவிடுங்கள். அதுதான் சரியாக இருக்கும்.

அடுத்து பாசனம் சம்மந்தமாக ஆறு கோடி ரூபாய் என்றிருந்தது, இப்போது மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு-50 சதவீதம் குறைத்து இருக்கிறீர்கள். எங்கள் பகுதியில் எல்லாம் மழை காலங்களில் பெரிய அளவில் வெள்ளம் பெருக்குவரும். அந்த நேரத்தில் வருகின்ற வெள்ளங்கள் எல்லாம் வீணாக சமுத்திரத்தில்தான் போய் சேருகிறது. இப்படி தண்ணீர் வீணாகாமல் இருக்க அங்கங்கே சிறு சிறு குளங்களை அல்லது குட்டைகளை அமைத்திருந்தால், அதில் இந்த தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும், அதன் மூலம் ஒரு வருடம், ஆறு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1979 மார்ச் 22]

மாதம் என்று அந்த தண்ணீர் மூலமாக நஞ்சைப் பயிர்களை சாகுபடி செய்ய முடியும். மக்களுக்கும் ஓரளவு இதன் மூலம் வருமானம் கிடைக்கும். மழைக் காலத்தில்—முன்னால் பழைய காலத்தில் ராஜாக்கள் இருந்த காலத்தில் ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் குளங்கள், குட்டைகள் இருந்தன. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பார்த்தால் இப்படிப்பட்ட குளங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இவற்றில் எல்லாம் தண்ணீர் தேக்கப்பட்டு நல்ல பலன் அடைந்து வருவதை நான் பார்த்தேன். ஐமீன் காலத்தில் இருந்த குளங்களை எல்லாம் கேணிகளை எல்லாம் தூர் வாங்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்றும் வேலை நடைபெறவில்லை. இப்போது உங்களுக்கு ஏழாவது நிதி கமிஷன் மூலமாக 150 கோடி ரூபாய் கூடுதலாக கிடைத்திருக்கிறது. பட்ஜெட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட வருமானம் 850 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், பாசனத் திற்கு ஆறு கோடி என்றிருந்தது, மூன்று கோடியாக குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நீர்பாசன திட்டங்களுக்காக அதிகமான தொகை ஒதுக்கியிருக்கவேண்டும். முக்கியமாக மழைக்காலத்தில் சமீபத்திரத்தில் வீணாக போகின்ற தண்ணீரை அங்கங்கு குளங்கள், குட்டைகள் கிணறுகள் இவைகளை அமைத்து வைத்திருந்தால் அவைகளில் தண்ணீர் வந்துவிடும். குடிநீர்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள்கூட இதன் மூலம் குடிநீர் திட்டங்களை அமைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட குளங்களை ஏரிகளை, அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக பாசனத்திட்டத்தை ஏற்படுத்தும் போது, ஒரு டன்னுக்கு 3,000 ரூபாய் அளவுக்கு வருமானம் வருகின்ற அளவில் கட்டுப்படியாக இருக்குமா இருக்காது என்று பார்த்து செயல்படுகின்றார்கள். இந்த முறையை மாற்றிவிட்டு தேவையை அறிந்து பாசனத் திட்டங்களை செயல்படுத்த வேண்டும், பலன் கிடைக்கிறதா, கட்டுப்படியாக இருக்கிறதா என்று மட்டும் பார்க்கக்கூடாது, ரோடுகளை போடுகிறோம், என்ன கட்டுப்படியாகிறது, பாலங்களை கட்டுகிறோம், என்ன கட்டுப்படியாகிறது? போலீஸ்க்கு செலவு செய்கிறோம், என்ன கட்டுப்படியாகிறது? ஆகவே கட்டுப்படியாகிறது இல்லையா என்று மட்டும் பார்க்காமல், தேவைக்கு ஏற்ப கண்மாய்களை, குளங்களை, ஏரிகளை, அங்கங்கு காலாகாலத்தில், அங்கங்கு தேங்கக்கூடிய தண்ணீரை பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் கட்டுப்படியாகிறது இல்லையா என்று பார்க்காமல். வரட்சிப் பிரதேசமாக, கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள சில தாலுக்காக்கள் இந்த இடங்களை எல்லாம் வரட்சிப் பகுதிகளாக கருதி நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக இந்த

1979 மார்ச் 22] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இடங்களில் எல்லாம் குளங்கள், குட்டைகள், இவைகளை எல்லாம் உடனடியாக ஏற்படுத்துவதற்கு என்று தனியாக ஒரு அமைப்பை, விங்கை பி. டபிள்யூ., டிபார்ட்மென்டில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கொடுமுடியாறு திட்டம். இதற்கு 30 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தாகிவிட்டது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் சில வசதி படைத்தவர்கள், இந்த இடத்தை மாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்வதாக கேள்விப்படுகிறேன். இதில் எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லாமல் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் திருநெல்வேலி மாவட்டமும் இராமநாதபுரம் மாவட்டமும் சேர்ந்து இருக்கின்ற திட்டம் வைப்பாறு திட்டம், இதில் சில செல்வாக்கு பெற்றவர்களின் தலையீடு காரணமாக இந்தத் திட்டம் கைவிடப்படக்கூடிய நிலையில் இருப்பதாக தெரிகிறது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் பயன்படும் என்று தெரிகிறது. இன்வெஸ்டிகேஷன் எல்லாம் முடிந்து ஸாங்ஷன் ஆகக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்ற இந்தத் திட்டத்தை நிச்சயமாக அமல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-30]

அதேமாதிரி என்னுடைய தொகுதியிலே, டி. புதுப்பட்டியிலே ஒரு கண்மாய் அமைப்புத் திட்டம் இருக்கிறது. இது முன்பு கோவில்பட்டி தாலுக்காவிலே இருந்தது; இப்போது விளாத்திகுளம் தாலுக்காவிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. நானும் கடந்த 15 வருடங்களாக எம். எல். ஏ. என்கிற முறையிலே தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பதாலோ, என்னவோ அந்தத் திட்டம் இன்னும் கொண்டு வரப்படாமல் இருக்கிறது. அதை இந்த ஆண்டிலாவது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் எட்டையாபுரத்தில் ஒரு மருத்துவ மனை இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். பாரதியார் போன்ற பல தலைவர்கள் எல்லாம் அங்கே பிறந்திருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட ஊரில் மருத்துவ மனை வேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டு, முன்பு டைரக்டர் ஆப் மெடிகல் சர்வீஸஸ் அவர்கள் கூட ஒரு இடத்தை சிபாரிசு செய்தார்கள். அந்த இடத்தை வாங்கிக் கொடுத்தோம். பிறகு, அந்த இடம் வேண்டாம் என்று சொல்லப்பட்டது. வேறு ஒரு இடமும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இந்த இடத்தில் 3 லட்சம் ரூபாயில் மருத்துவ மனை விஸ்தரிப்பு வேலை செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால் அதை இன்னும் செய்யாமல்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1979 மார்ச் 22]

தள்ளிப்போட்டுக் கொண்டே வருகிறார்கள். அங்கே மருத்துவ மனை ஏற்பட்டால், பக்கத்திலுள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் வசதியாக இருக்குமென்பது நீண்ட நாள் கோரிக்கையாக இருந்து வருகிறது. அதையும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி, வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை தரும் திட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. 400 மைல்களுக்கு அப்பாவிருந்து, நிதி அமைச்சர் ஊராகிய கன்னியாகுமரியிலிருந்து நடந்து வந்து அவரைப் பார்க்க இருப்பதாகவும், அதே போல் கோனில்பட்டியிலே கோவையில் இருந்து வரக்கூடிய வேலையில்லாப் பட்டாளம் ஒன்று நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்க இருப்பதாகவும், அவரும் பார்க்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார் என்றும் தெரிகிறது. வேலையில்லாதவர்கள் கிட்டத்தட்ட 10 லட்சம் பேர்கள் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. 1,000 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை தரப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். வேலையில்லாத ஆசிரியர்கள் 12,000 பேர்கள் இருப்பதாகவும், 7,000 தமிழாசிரியர்கள் இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. 1,000 பேர்களுக்கு வேலை தரப்போகிறோம் என்று சொன்னால், மீதி பேர்களுக்கு வேலை தரமுடியாது. எனவே, 20 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற முறையில் வேலை தரும் ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு, மத்திய சர்க்காரை அணுகி, நாங்கள் வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போகிறோம், எனவே அதிக நிதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கலாம். சண்டை போட்டு அவர்களிடம் அதிக நிதி வாங்க வேண்டும்.

வேலை இல்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போகிறோம் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அவர்கள் உரையிலே கடைசியிலே பதில் சொல்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். முன்பு இப்படி ஒரு திட்டம் போடப்பட்டது. அதிலே வேலை அளித்து முக்கால் ரூபாயும், ஒரு ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டு, அது மோசம் என்று கைவிடப்பட்டது. ஆகவே இதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்து செய்ய வேண்டும். கிராமங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்போவதாக சொல்கிறீர்கள். 6 மணி நேரம் அவர்கள் வேலை செய்வார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு சம்பளம் உடனே கொடுத்துவிட வேண்டும். பி. டபுள்யூ. டி., ஹைவேஸ் என்று சொன்னால், அங்குள்ளவர்களுக்கு அளந்து சம்பளம் கொடுக்க முடியும். ஆனால், இங்கே இருப்பவர்களுக்கு அப்படி கொடுக்க முடியாது. முன்பு கூட சீரணிப்படை ஒன்று வைத்து மாத சம்பளம் ஆளுக்கு 100 ரூபாய் என்று கொடுத்து வந்து, பின்னால் கைவிடப்பட்டது. ஆகவே நீங்கள் யார் யாருக்கு வேலை கொடுக்கப்போகிறீர்கள் என்பதை முன் கூட்டியே திட்டமிட்டுச்

1979 மார்ச் 22]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

செய்ய வேண்டும். அப்படி அவர்கள் வேலை செய்வதற்கு மாதச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் எங்கு வேலை கொடுத்தாலும் வருவார்கள். லாரியிலே கூப்பிட்டுக்கொண்டு போனாலும் வருவார்கள். 6 மணி நேரம் வேலை செய்வார்கள். அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் கொடுத்துவிட வேண்டும். கடைசியிலே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எப்படி இவைகளையெல்லாம் கொடுக்க முடியும் என்பதை விளக்குவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவில்பட்டியிலே ஒரு சப் கோர்ட் வேண்டும். இது நீண்டநாள் கோரிக்கை. இப்போது தூத்துக்குடியில் இருப்பதால், விளாத்திகுளம், ஒட்டப்பிடாரம், கோவில்பட்டி ஆகிய மூன்று தாலுக்காக்களிலும் 30, 40 மைல்களுக்கு அப்பால் தூத்துக்குடிக்குப் போக வேண்டும். ஆகவே இந்த கோரிக்கையின் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இன்னொன்று. சர்க்கார் ஊழியர்கள் சம்பளக் கமிஷன் பற்றி நீண்டநாட்களாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. பே கமிஷனிலே பல கோளாறுகள் இருப்பதால், அவர்கள் அது சம்பந்தமாக போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களைக் கூப்பிட்டு, அவர்கள் சிக்கல்களையெல்லாம் போக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, அவசியப் போர்டால் கட்டியுள்ள எம். ஐ. ஜி. 'சி' டைப் வீட்டில் மின் இலாக்காவைச் சார்ந்த ஒரு ஏ. ஈ. குடியிருந்தால், அவர் கொடுக்க வேண்டிய வாடகை ரூ.140ம் ரூ. 8 தண்ணீர் சார்ஜும், ஆக மொத்தம் 148 ரூபாய். ஆனால் அதே டைப் வீட்டில் பி. டபிள்யூ. டி. ஐச் சேர்ந்த ஒரு ஏ. ஈ. குடியிருந்தால் அவர் சம்பளத்தில் 10 சதவீதம் அதாவது ரூ. 900 என்று இருந்தால் ரூ. 90 ம், எச். ஆர். ஏ. 145 ரூபாயும், தண்ணீர் சார்ஜ் ரூ. 8 ம் ஆக மொத்தம் 243 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே என்ன பாரபட்சம்? ஒரே டைப் வீட்டில் ஒரே வேலை பார்க்கக்கூடியவர்களுக்கு ஏன் இந்த வாடகை வித்தியாசம்? இதையெல்லாம் போக்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அயல்நாடுகளில் வேலை பெற்றுக் கொடுக்க வேலைவாய்ப்பு நிறுவனம் என்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது முறையாகச் செயல்படுவதாகத் தெரியவில்லை. குவைத்துக்கு வேலைக்கு கூட்டிக் கொண்டு போகிறேன் என்று சொல்லி சில ஏஜெண்டுகள் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு அவர்களைக் கூட்டிக் கொண்டுபோய் பம்பாயில் விட்டுவிட்டு வந்துவிடுகிறார்கள். அவன் திரும்பிவர பணம் இல்லாமல் உள்ள இரயில் ஏறி வந்து சேருகிற நிலைமை இருக்கிறது. கேரளாவில் மூன்று இலட்சம்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1979 மார்ச் 22]

பேர் வெளிநாடுகளில் வேலை செய்வதன் காரணமாக ஒரு நாளைக்கு 3 கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலாவணியாக கேரளாவுக்கு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கு அரசாங்கமே நேரடியாக அவர்களை வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்கு அனுப்பும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதே போன்று இங்கும் அப்படி வெளியே வேலைக்குப் போக விரும்புகிறவர்களுடைய தகுதி போன்றவற்றைத் தெரிந்து வெளிநாடுகளுக்கு அரசே நேரடியாக வேலைக்கு அனுப்ப நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நெடுஞ்சாலை கிராமப் பணித் துறையில் ஐந்து வருஷம் எட்டு வருஷமாக வேலைபார்க்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் தற்காலிகத் தொழிலாளர்களாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் எம்ளாய்மென்ட் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டும் டெம்ப்ரவரி என்று சொல்லி நாளைக்கு 6½ ரூபாய் வீதம் 25 நாட்களுக்கு 150 அல்லது 160 ரூபாய்தான் சம்பளம் பெற முடியும். இந்த சம்பளத்தில் சென்னையில் அவர்கள் எப்படி குடும்பம் நடத்த முடியும்? அவர்களைப் பர்மனென்ட் ஆக்கி உரிய ஊதியத்தை வழங்க வேண்டும். அதற்காக அவர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்து ஒருவர் இறந்து போனார் என்று தெரிகிறது. அவர்கள் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்க ஊர்வலமாக வந்தார்கள். அரசாங்கத்தில் வேலை செய்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் ஐந்தாண்டுகள் வேலை பார்த்தவுடன் நிரந்தரமாக்கப் பட வேண்டும்.

ரோடு பழுது பார்க்க அதிகமான நிதி ஒதுக்க வேண்டும். கோவில்பட்டி—பசுவந்தனை ரோட்டில் பஸ் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஓட்டப்பிடாரம் தொகுதி உறுப்பினர் ஓ. எஸ். வேலுச்சாமி அவர்கள் கூட அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ரோடு குண்டும் குழியும் ஆக இருக்கிறது இரண்டு தலை யாரிகள் கூட பஸ் கிடங்கில் விழுந்ததால் இறந்திருக்கிறார்கள்.

அதேபோன்று நடுவிற்பட்டி To கழுகுமலை செல்லக்கூடிய பஸ்கள் அந்த ரோட்டில் வெள்ளம் வந்து பாதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக சுற்றிச் செல்கிறது. அவை எல்லாம் செப்பனிடப் படாமல் இருக்கின்றன. உடனடியாக அந்த ரோடுகளை செப்பனிட முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தேங்காய்க்கும், தீப்பெட்டிக்கும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். கோயில்பட்டி வட்டாரத்தில் அதிகமான ஏழை எளிய மக்கள் தீப்பெட்டித் தொழிலால் வாழ்கிறார்கள். சிறு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் 25,000 ரூபாயிலிருந்து 50,000 ரூபாய் வரை டர்ன்ஓவர் இருக்கும். 25,000 ரூபாய்க்கு மேல் டோனாஸ் இரண்டு பைசா வீதம் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இதனால் தமிழ்நாட்டில் தீப்பெட்டித் தொழில் பாதிக்கும். வேறு

1979 மார்ச் 22]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

மாநிலங்களுக்குப் போகிற தீப்பெட்டி வரி போட்டதன் காரணமாக விலை உயரும். அதனால் வேறு மாநிலங்களிலும் நம்முடைய தீப்பெட்டிகளை வாங்குவது குறையும். இதனால் அந்த தொழில் பாதிக்கப்பட்டு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படும். மத்திய சர்க்கார் கைத்தொழிலுக்கு வரி போடக்கூடாது என்று விம்கோவுக்கு மட்டும் வரி போட்டது. நம்முடைய அரசு கைத் தொழிலாக நடைபெறும் தீப்பெட்டிக்கே வரி போட்டிருக்கிறது. இதனால் தொழில் கெடவும், வேலைவாய்ப்பு கெடவுமான நிலை ஏற்படும்.

தேங்காய்க்கு வரி போட்டிருப்பதன் காரணமாக வெளி மாநிலங்களுக்குத் தேங்காய் போவது குறையும். தேங்காய் விலையும் உயரும். ஏன் சினிமாவிற்கு போடக்கூடிய வரியைக் குறைத்தீர்கள்? இதன் காரணமாக ஒவ்வொரு முனிசிபாலிட்டியிலும் 2 லட்சம் 3 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது. சென்னையில் அதிகமாகக் குறையும். தமிழகத்தில் 6 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு சினிமா தியேட்டர் முதலாளிகள் கொடுக்கக் கூடிய வரி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன்?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகிரிசாமி அவர்கள் சினிமாக்களுக்கு வரி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வரி எங்கும் எப்போதும் குறைக்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே இருந்த வரியை ஒரு முறையாக வசூலிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் ஒட்டுமொத்தமாக கேளிக்கை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரி குறைக்கப்படவில்லை. வருமானம் குறையவில்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: வரி முறையை மாற்றி இருக்கிறார்கள். முன்னால் டிக்கெட்டிற்கு இவ்வளவு வரி என்றிருந்தது. இப்போது ஷோவுக்கு எவ்வளவு என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக தியேட்டர் முதலாளிகள் முன்னால் கட்டியதை விட ஆயிரம் ரூபாய் இரண்டாயிரம் ரூபாய் குறைவாகக் கட்டுகிறார்கள். கோவில்பட்டி முனிசிபாலிட்டியிலேயே 2 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் குறைகிறது. ஏன் சினிமாவுக்கு இப்படி வரிசைக் குறைக்க வேண்டும்? ஒவ்வொரு சினிமா படத்திற்கும் எதற்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும்?

[முற்பகல் 10-40]

ஏன் சினிமா எடுக்கிற முதலாளிகளுக்கு ஒரு லட்சம், ஒரு லட்சம் என்று கொடுக்க வேண்டும்? இப்போது 7 படங்களுக்கு 7 லட்ச ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? ஏன் கொடுக்க வேண்டும், அவர்கள் என்ன ஏழைகளா? அதைப் போலவே சினிமா நடிகை

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1979 மார்ச் 22]

வெஜயந்திமாலாவுக்கு மாதா மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் ஏன் கொடுக்கிறீர்கள்? வேண்டுமென்றால் பெரிய வாழ்த்துப் பத்திரம் கொடுங்கள், நாட்டியக் கலையிலே சிறந்தவர் என்று தேர்ந்தெடுத்துப் பாராட்டுங்கள், நாங்கள் ஆட்சேபிக்க வில்லை, ஆனால் மாதா மாதம் பணம் ஏன் கொடுக்கிறீர்கள்? அந்த அம்மாள் என்ன கஷ்டப்படுகிறார்களா? ஏழைகளுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை, அவர்களுக்கு வரியைப் போடுகிறீர்கள். சினிமா முதலாளிகளுக்கு வரியைக் குறைக்கிறீர்கள், ஒரு படத்திற்கு ஒரு லட்ச ரூபாய் ஏன் கொடுக்க வேண்டும்? என்ன அவசியம்? சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்துகிற தேங்காய்க்கு, தீப்பெட்டிக்கு வரியை விதித்து இருக்கிறீர்களே. சினிமாவுக்கு வரியைக் குறைத்திருப்பது ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய காரியமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நக்ஸலைட்டுகளை பாதுகாப்பது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் என்று சொல்லி இங்கேயிருந்து ஒரு சர்க்குலரை அனுப்பி இருக்கிறார்கள், நேற்றைக்குக்கூட இங்கே சங்கரய்யா பேசும் போது சொன்னார்கள், சென்னையிலிருந்து எந்த அதிகாரி, எந்த அமைச்சர் அந்த சர்க்குலரை அனுப்பினார்? அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பது சி.பி.ஐ.யும் சி.பி.எம்.மும் தான் என்று சொல்லி இன்றைக்கு அவர்கள் மேலே வேண்டுமென்றே அடக்கு முறையை ஏவிவிட வேண்டுமென்ற முறையிலே தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு பொய்யான தகவலை வைத்துக்கொண்டு 500 பேர்கள் வரையிலும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்ன காரணம்?

சித்தமல்லியிலே திரு. முருகையன் அவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டதற்குப் பின்னாலே, வழக்கு இருக்கிறது நான் அதற்குள்ளே பேரகவேயில்லை, யார் யாரை கைதுசெய்ய வேண்டுமென்று போலீஸ் நாய் பிடித்திருக்கிறது, போலீஸ் நாய்க்குத் தெரியும், அதனிடம் குறிப்பிட்ட ஆளைப் பிடிக்க வேண்டாம் என்று சொன்னாலும்கூட பிடித்துவிடும், அதற்கு தெரியும், ஆகவே அழகர்சாமியைப் பிடி என்றாலும் பிடிக்காது, ரொம்ப சந்தோஷம், ஆனால் அந்த நாய்ப் போய்ப் பிடித்த ஆட்களை கைது செய்யவில்லை. அவர் ஒரு கேஸ் கொடுத்திருக்கிறாராம். அதற்காக அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஏ.கே. சுப்பையாவையும், எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அருணாசலம் பெத்த பெருமாள் என்பவரையும், எஸ். ஜி. ராதாகிருஷ்ணன் என்பவரையும் 147, 148 செக்ஷன்களின் அடிப்படையிலே அவர்கள்மீது கேஸ்போட்டு இன்றைக்கு அவர்கள் ஜாமினிலே வெளிவந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் புகார் கொடுத்தார்கள் என்பதற்காக தி.மு.க. கட்சிக்காரரையும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களையும் பிடித்து கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது, அதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம்.

1979 மார்ச் 22] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

எதிர்க்கட்சிகள் சொல்வதிலே நியாயம் இருந்தால் நீங்கள் அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு பிரச்சினைகளைக் தீர்க்கவேண்டும், அப்படியில்லாமல் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களைப் பயமுறுத்துகிற வகையிலே பொய்யான கேஸ்களை அவர்கள்மீது போடுவது, அவர்களைத் துன்புறுத்துவது என்பது சரியல்ல என்பதைக் கூறி எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே கொடுத்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி எனது கட்சியின் கார்பிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். மாநில அரசு ஒரு பட்ஜெட்டைக் கொடுக்கிற போது மத்திய அரசும் ஒரு பட்ஜெட்டைக் கொடுக்கிறது. இரண்டு பட்ஜெட்டுகளினுடைய விளைவுகள் நாட்டிலே எப்படியிருக்கும் என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மத்திய அரசு போட்டிருக்கிற வரிகளினாலே மத்திய தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கீழ் நிலையில் இருக்கின்றவர்கள், அதாவது சமுதாயத்தின் பெரும் பகுதி மக்கள் விலைவாசிகள் ஏற்றத்தினாலும், வாழ்க்கைச் செலவு ஏற்றத்தினாலும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட இருக்கிறார்கள், பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய அத்தனை பொருட்களுக்கும் வரியைப் போட்டு இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் மேலும் மேலும் சில சலுகைகளை முதலாளிகளுக்குக் கொடுப்பதன் மூலம் இன்னும் வாழ்க்கைச் செலவு உயரக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டைக் கொடுத்தபிறகு மத்திய அரசிலிருந்து ஒரு அறிவிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், வனஸ்பதி விலைக் கட்டுப்பாடு நீக்கம் வரப்போவதாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். பத்திரிகைச் செய்தியைப் பார்த்தால் கிலோ 9 ரூபாய் என்று விற்ற வனஸ்பதி 11 ரூபாயாக ஆகும் என்று தெரிகிறது. சரியோ, தப்போ, இதனால் மத்திய தர மக்களுக்கு வனஸ்பதியின் காரணமாக வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிக்கும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், மத்திய அரசிலே இருக்கின்ற அமைச்சர்களெல்லாம் விலைவாசி உயராமல் தடுக்கப்பட்டு விட்டது என்று கூறுகிறார்கள். 'ஹோல்சேல் பிரைஸ் இன்டெக்ஸ்' ஏறாமல் இருக்கலாம், ஆனால், 'கன்ஸ்யூமர் பிரைஸ் இன்டெக்ஸ்' அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. சர்க்கார் புள்ளி விவரத்தின்படி மார்ந்தாற்கூட 1976-77-இல் 301 புள்ளியாக இருந்தது.

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1979 மார்ச் 22]

1978-இல் 331 புள்ளியாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, உபயோகிப்பவர்களுக்கு பொருள் வந்து சேரும்பொழுது விலை உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

அதுமட்டுமல்லாமல், 1,350 கோடி ரூபாய் துண்டு விழக் கூடிய பட்டுஜெட்டை அவர்கள் கொடுத்திருப்பதால் அதை ஈடுகட்டுவதற்கு பற்றாக்குறை நிதி முறையை அவர்கள் கையாண்டால் 'பணவீக்கம்' வரும் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, ஒட்டுமொத்தமாக நாடு பூராவும் உள்ள நடுத்தர, சாதாரண மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கைப் பாதிக்கப்படவிருக்கிறது என்ற பயத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் ஏன்குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், மாநில அரசுக்கும் அதனால் பாதிப்பு இருக்கிறது, தமிழ் நாடும் அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும், அரசு அலுவலர்களாக இருந்தாலும் தங்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவை ஈடுகட்டுவதற்காக அதிக ஊதியம் கோரி போராட்டம் நடத்துவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. ஆகவே, நாடு பூராவும் உள்ள எந்தத் தரப்பினருக்கும் நிம்மதி இல்லாத சூழ்நிலையை மத்திய அரசின் பட்டுஜெட் ஏற்படுத்தி விட்டது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்—திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி—தலைமை).

அதுமட்டுமல்ல, கிராமப்புற மக்களுக்காகப் பெரிய சாதனையை மத்திய பட்டுஜெட் செய்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்பொழுது, கிராமப்புறங்களுக்கு ஒன்றும் பெரிய உதவியை ஏற்படுத்தியிருப்பதாகக் கருத முடியாது. கிராமப்புற மக்கள் வாங்கக்கூடிய பெரும்பாலான எல்லாப் பண்டங்களுமே, விவசாய விளை பொருட்களைத் தவிர, தொழிற்சாலைப் பண்டங்களை அவர்கள் வாங்கிப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்லும் பொழுது இந்த விலைவாசி யேற்றம் அவர்களையும் பாதிக்கும் அதே சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றை நான் கூற விரும்புகிறேன். விவசாய விலை பொருட்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்கவில்லை. விவசாய விளைபொருட்களுக்கு விலை குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் வாங்கக்கூடிய பொருட்களின் விலை அதிகரித்துக்கொண்டே போய் அவர்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவும் அதிகரித்திருக்கிறது. எனவே, கிராமப்புறங்கள் இதனால் பாதிக்கப்படவில்லை என்று கூறுவது தவறு.

1979 மார்ச் 22]

திரு. ர. ஜெபமணி : தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்கள் இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பட்ஜெட்டைப்பற்றி இங்கே விமர்சனம் செய்து பேசுகிறாரா? அல்லது இந்த மாநிலத்தின் பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசுகிறாரா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மத்திய அரசாங்கமும் நம்முடைய அரசுதான். எனவே, அந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி இங்கே சொல்வதில் தவறு கிடையாது. சென்ட்ரல் பட்ஜெட்டைப் பற்றி இங்கே பேசலாமா என்று கேட்கிறார். ஏன் பேசக்கூடாது? பேசலாம், இரண்டையும் சொல்லி அந்த பட்ஜெட்டின் விளைவுகள் இந்த மாநில மக்களை எப்படிப் பாதிக்கும் என்று சொல்ல வேண்டிய கடமை உண்டு.

அடுத்து, எடுத்த எடுப்பிலேயே நமது நிதியமைச்சரவர்களுக்கும், ரெவின்யூ அமைச்சரவர்களுக்கும் ஒருவகையில் நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், தியாகிகளுக்குப் பென்ஷன் உயர்வு கொடுத்தற்காக. அதே சந்தர்ப்பத்திலே இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தக் காலத்திலே சுதந்திரப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டவர்கள், தங்களுக்குப் பின்னால் ஏதோகிடைக்கப் போகிறது என்று எண்ணி யாரும் போராட்டத்தில் குதிக்கவில்லை, அதில் ஈடுபடவில்லை. காந்தியடிகளிடம் எந்தவிதமான பிரதிபிரயோஜனத்தையும் தான் கருதுவதில்லை என்று உறுதி அளித்து போராட்டத்திலே குதித்தார்கள். ஆனால் பலபேர் தங்களுடைய சொத்தையிழந்து, சுகத்தையிழந்து நிர்க்கதிக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியானவர்களுக்கு இந்தப் பென்ஷன் ரொம்பவும் பயனளிக்கக்கூடிய ஒன்று. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கின்ற பென்ஷன் விதியின்படி மூன்று மாதங்கள் சிறைத்தண்டனை பெற்றவர்களுக்குத்தான் மாநில அரசின் பென்ஷன் கிடைக்கிறது.

[முற்பகல் 10-50].

3 மாதம் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது அங்கேயிருந்த ஜட்ஜினுடைய அபிப்பிராயம். தவிர, இவர் 2 மாதம் போடு, 3 மாதம் போடாதே என்று சொல்லவில்லை. ஜட்ஜுக்கு மனதிலே பட்டது, ஒருவருக்கு 2 மாதம் போட்டார், ஒருவருக்கு 3 மாதம் போட்டார், ஒருவருக்கு 4 மாதம் போட்டார். குறைந்த சிறைத் தண்டனை பெற்றது தியாகிகளின் தவறல்ல ஆகையினாலே, சிறை சென்ற தியாகிகள் அனைவருக்கும் அந்த உதவித்தொகையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எவ்வளவு காலம் சிறையிலிருந்தார் என்று பார்க்காமல், சிறை சென்ற அனைவருக்கும்

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1979 மார்ச் 22]

கொடுக்கும் திட்டத்தை அரசு அமுல் படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர், ராஜாமடம் ராமமூர்த்தி என்பவர் எல்லா சொத்தையும் இழந்து விட்டார் ; இப்பொழுது சொத்தே இல்லை. அவருக்கு 2½ மாதம் சிறை தண்டனை கிடைத்தது. 15 நாட்கள் குறைந்து விட்டது, இன்று நிற்கதியாக அவர் இருக்கிறார். வாரத்திற்கு ஒரு முறை முதலமைச்சருக்கு எழுதுகிறார், இன்றைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர், முன்னால் முதலமைச்சராக இருந்த போது, அவருக்கும் மனுக்கள் எழுதியிருந்தார் ; எழுதி விட்டு எனக்கு ஒரு நகல் அனுப்புவார். அவருக்கு இதுவரை விமோசனம் இல்லை. ஆகவே, சிறை தண்டனை அடைந்த அனைவருக்கும் உதவித் தொகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மத்திய அரசின் 7-வது நிதிக் குழுவுக்கு நாம் எல்லோரும் நன்றி சொல்ல வேண்டும், நிதியமைச்சர் ரொம்ப நன்றி சொல்ல வேண்டும். ரூ. 150 கோடிக்கு நமக்கு உதவித் தொகை கிடைத்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது (குறுக்கீடு). உங்கள் மூலமாக எல்லா மாநிலங்களுக்கும் கிடைத்திருக்கலாம். (திரு. மனோகரன் குறுக்கீடு) நீங்கள் அதிகம் போராடியதாலே கிடைத்திருக்கிறது. உங்கள் ஆலோசனை பேரிலே கிடைத்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 சதவீதம் அரசு வருவாய் அதிகரிக்கிறது. அது 8 சதவீதமாக இருக்கலாம், 12 சதவீதமாக இருக்கலாம், ஆனால், சராசரியாக, 10 சதவீதம் ரெவின்யூ அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. அப்படி ரெவின்யூ அதிகரிக்குமானால் ரூ. 780 கோடி பிளஸ் ரூ. 60 கோடி, ரூ. 840 கோடியாகி, அதோடு ரூ. 150 கோடியைச் சேர்த்தால் கிட்டத்தட்ட ரூ. 1,000 கோடிக்கு பட்ஜெட் வர வேண்டும். ஆனால், ரூ. 850 கோடிதான் என்று கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் வேறு வகையில் நம்முடைய ரெவின்யூ குறைந்து விட்டது என்று அர்த்தம். மத்திய அரசு மத்திய ஆயத் தீர்வையிலிருந்து நமக்குக் கூடுதலாக கொடுத்தும் வருவாய் குறைந்து போயிருக்கிறதென்றால்—நான் பூராவும் படித்துப் பார்க்க எனக்கு நேரமில்லை—எங்கே குறைந்து போய் போட்டது, எப்படி குறைந்து போய்விட்டது என்பதை நிதியமைச்சர் கண்டு பிடிக்க வேண்டும், ஆராய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த பட்ஜெட்டிலே சென்ற ஆண்டை விட, மைனர் சிறு பாசனத் திட்டத்திலே ரூ. 3 கோடி குறைத்திருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ மூலதன இன்வெஸ்ட்மென்ட் இரண்டிலும் சேர்த்து சென்ற ஆண்டு ரூ. 6½ கோடி. இந்த ஆண்டு அது, ரூ. 3½ கோடியாகக் குறைந்திருக்கிறது. ரோடுக்கு சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு குறைத்திருக்கிறார்கள். கால் நடை துறைக்கு சென்ற ஆண்டு ரூ. 12½ கோடி, ரெவின்யூ, காப்பிட்டல் இரண்டும்

1979 மார்ச் 22] [திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சேர்த்து. இந்த ஆண்டு அது ரூ. 11 கோடியாகக் குறைந்திருக்கிறது. இவை ரொம்ப முக்கியமான இனங்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அதிலே குறைத்திருக்கவே கூடாது. வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்க வேண்டுமென்றால், எங்கே அதிகரிக்க முடியும்? கிராமப் புறத்திலே தான் அதிகரிக்க முடியும். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம், வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகரிக்க முடியும் என்றால், இந்த இரிகேஷன் தொகையை அதிகரிக்க வேண்டும். இணைப்பு சாலைதிட்டம், போட்டு, அதையெல்லாம் முடிக்க வில்லை. ரோடுகள் ரொம்ப மோசமாக இருக்கின்றன. இணைப்பு வசதியில்லாத காரணத்தால், பொருட்கள் ரோடுக்கு வந்து சேரவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் போக்க வேண்டுமென்றால், ரோடுகளுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மீன் துறைக்கு சென்ற ஆண்டு 4½ கோடி ஒதுக்கப் பட்டது. இந்த ஆண்டு ரூ. 2½ கோடிதான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மீன் கிலோ விலை ரூ. 12. நாம் எல்லாம் மீன் சாப்பிடுகிறோம். இந்த விலையில் எப்படி வாங்குவது? ஆகையினாலே, மீன் அபிவிருத்தியிலே இந்த அரசு போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை. கடலிலே இருந்து மீன் அதிகமாகப் பிடிக்கின்ற முயற்சியிலே, அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது.

அடுத்து, இங்கு போடப்பட்டிருக்கிற வரிகள். பெரிய வரிகள் அல்ல, சின்ன வரிகள் தான், ஆனால் சாதாரண மக்களைப் பாதிக்கக் கூடிய வரிகள். எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்புக் குரிய அழகிசாமி அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். குடிசைத் தொழிலை வளர்க்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசு ஒரு பண்டிலுக்கு 2 ரூபாய் தீப்பெட்டித் தொழிலில் வரிக்குறைவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மாநில அரசு 4 ரூபாய் போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் விலையை 2 ரூபாய் அதிகப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி அதிகப்படுத்துவதால் வெளி மாநிலங்களிலே போட்டி போட்டு விற்கக் கூடிய நிலைமை இவர்களுக்கு இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே, தமிழ்நாட்டில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையிலே பணி புரிபவர்கள் லட்சக் கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். தீப்பெட்டி வெளி மாநிலங்களிலே விற்கவில்லை என்றால் அவர்களுக்கு வேலை போகக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த வரியை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து தேங்காய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். தேங்காயை யார் வாங்குகிறார்கள். நடுத்தர மக்கள், ஏழை மக்கள் 10 பைசா, 20 பைசா என்று கொடுத்து வாங்கும் தேங்காய்க்கு வரி போட்டு இருக்கிறார்கள்—வியாபாரிகள் அதற்கு மேல் 10 பைசா போட்டு

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1979 மார்ச் 22]

விற்கிறார்கள். ஆகையால் அதை தயவு செய்து, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நீக்கிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பர்சேஸ் டாக்ஸ் தேங்காய்க்கு போட்டிருப்பதாக சொல்கிறார்கள். பர்சேஸ் டாக்ஸ் போட்டால் தேங்காய்களை வெளியே கொண்டு போக மணியக்காரர், வில்லேஜ் ஆபிசர்ஸ்கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு தான் கொண்டு போக முடியும். இது எவ்வளவு பெரிய சங்கடத்தை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கும் என்பதை சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். தயவு செய்து இந்த வரிகளை எல்லாம் நீக்கிவிட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களை பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேறு ஏதாவது, வசதி படைத்தவர்களுக்கு வரி போட்டுக் கொள்ளுங்கள், எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை, இந்த தேங்காய் வரி, தீப்பெட்டி வரி இரண்டையுமே கை விட்டு விட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகள் பிரச்சினை. இது பெரிய சங்கடமான பிரச்சனை. நமது உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கு பேசியிருக்கிறார்கள். விளை பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடையாது. கரும்புக்கு நியாயமான விலை கிடையாது. நெல்லுக்கு நியாயமான விலை கிடையாது. அவர்களுடைய கோரிக்கையை கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்களுடைய நிலையை காப்பாற்றிக் கொள்ள நினைக்கிறார்கள். போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். வசதியான நிலைக்கு போகாவிட்டாலும், உள்ள நிலையை காப்பாற்றிக் கொள்ள நினைக்கிறார்கள். அழிந்து போகாமல் இருப்பதற்காக அவர்கள் போராடுகிறார்கள். வரி கொடுப்பதில்லை, அதை செய்கிறார்கள், இதை செய்கிறார்கள் என்று அரசாங்கம் சொல்கிறது. வரி கொடுக்காமல் இருப்பது சரி என்று சொல்லவில்லை, ஆனால் அவர்களின் நிலையை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். விளை பொருள்களுக்கு நியாய விலைகள் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். விவசாயிகளின் கடன்கள் அரசு கடன்கள், கூட்டுறவு கடன்கள் ரத்து செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். வெள்ளத்தாலும், வறட்சியாலும் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிலிருந்து நிவாரணம் கிடைக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற கஷ்டங்களுக்கும், வறுமைகளுக்கும்—அதை போக்க வேறு வழி இல்லாமல் போராடுகிறார்கள். அவர்களின் உணர்வை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த போராட்டம் என்ற தீயின் மேல் பெட்ரோல் ஊற்றக் கூடாது. தண்ணீரை ஊற்ற வேண்டும். பெட்ரோலை ஊற்றினால், அது நாடு முழுவதும் பரவி சங்கடத்தை ஏற்படுத்தும். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு பதிலாக அவர்கள் உங்களுக்கு எதிராக, அரசாங்கத்திற்கு எதிராக செயல் படுவதாக நீங்கள் முடிவு எடுத்துக்

1979 மார்ச் 22] [திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கொண்டால் அது அவர்களுக்கும், உங்களுக்கும் சங்கடமாகப் போய்விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் உங்கள் போக்கு இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

இன்றைக்கு நெல்லுக்கு சரியான விலை கிடையாது. என்ன காரணம். அதிகமாக உற்பத்தியாகிவிட்டது. அதிகம் எவ்வளவு 12½ அரை கோடி டன். இந்த 12½ அரை கோடி டன் விளைந்த தற்கே விலை வீழ்ந்து விட்டது. மத்திய அரசு எண்ணைக்குப் பதிலாக சோவியத் ரஷ்யாவிற்கு நெல் ஏற்றுமதி செய்யப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் கணிசமான அளவிற்கு நெல் விளைச்சல் இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழ்நாட்டில் இருந்து அதிகமான அளவிற்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும். அதற்கு அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ரஷ்யா நம் உணவை வாங்குகிறது என்று சொன்னால் நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ரஷ்யாவை விட நாம் அதிகம் ஒன்றும் உற்பத்தி செய்து விடவில்லை. நம்முடைய உற்பத்தி தலா இரண்டு குவிண்டால், ரஷ்யாவில் தலா 7 குவிண்டால் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் நாம் ஏற்றுமதி செய்கிறோம் என்றால் இங்கே வாங்கும் சக்தி குறைவு. மக்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். வாங்கும் சக்தி இல்லாததால் வாங்கிச் சாப்பிட முடியவில்லை. இன்று இருக்கும் நிலைமை இதுதான். மத்திய அரசின் திட்டம் எந்த அளவிற்கு இந்த நிலைமைகளைப் போக்கும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

கரும்பு உற்பத்தி, சர்க்கரை உற்பத்தி அதிகம் என்பதால் விலை குறைந்து போய்விட்டது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு சரியான விலை கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். உத்திரப் பிரதேசத்தில் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு அந்த ஆலைகளுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் டன் ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் அந்த அரசு போனசாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்ற ஆண்டில் விலை வீழ்ந்த போதும் அந்த அளவிற்கு போனஸ் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு, 125, 115 என்று இருந்தபோதே அவர்கள் அப்படிக் கொடுத்தார்கள். இப்போது அங்கு ரூபாய் 100-ல் இருந்து 85 ரூபாய் வரை குறைந்து இருக்கிறது. ஆகவே, உத்திர பிரதேச அரசாங்கம் கொடுத்தது போல் மத்திய அரசிடம் உதவி பெற்று இந்த அரசும் கரும்பு பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு போனஸ் என்ற முறையில் டன் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 15 முதல் 20 வரை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1979 மார்ச் 22]

அடுத்து, நீண்ட நாள் குறைபாடு ஒன்றைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நெசவாளர்களுக்கு, கிராமத் தொழிலாளர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். அது குறித்து ஏதாவது ஒரு வகையில் சிந்திக்க வேண்டும். அரசு ஊழியர்களுக்கு தொழிலாளர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் இருப்பது போல், அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அரசு ஊழியர்கள் மாதம் 1 ரூபாய் செலுத்தினால், அவர்கள் பதவியில் இருக்கிற போது இறந்து போனால் ரூபாய் 10,000 கொடுக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி முறையை இவர்களுக்கும் கொண்டு வர வேண்டும். 60 வயதிற்கு மேல், அவர்களுக்கு உழைக்க முடியாது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கும் வகையில் அரசு உதவித் தொகை அளிக்க வேண்டும். சராசரி மாதம் அவர்கள் 1 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், கிட்டத்தட்ட 1 கோடி 2 கோடி ரூபாய் வரும். அதை வைத்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கு இந்த மாதிரி உதவிகளைச் செய்யலாம். அந்த வகையில் அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்த்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம். அது இப்போது வர வர குறைந்துகொண்டே வருகிறது. முன்னால் 5 கோடி, 6 கோடி ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. இப்போது 4 கோடி, 3 கோடி என்று குறைந்து விட்டது. அதற்குத் தக்கபடி வீடுகளின் எண்ணிக்கையும் குறைந்துவிட்டது. அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற வீடுவசதி திட்ட உதவியை குறைக்கக்கூடாது; அந்தத் திட்டத்தை மேலும் விரிவாக்க வேண்டும்; அப்படியானால்தான் அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்த முடியும்.

கிராமப் புறங்களில் வேலை வாய்ப்புப் பற்றி ஒரு திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அது எப்படி நிறைவேற்றப்படும் என்பது தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. கிராமப்புறங்களில் “அன் எம்பிளாய்டும்” இருக்கிறார்கள்; “அண்டர் எம்பிளாய்டும்” இருக்கிறார்கள். இந்த அன் எம்பிளாய்டுகளுக்கும் உதவி செய்யப்போகிறீர்களா? அல்லது இந்த அண்டர் எம்பிளாய்டுகளுக்கும் உதவி செய்யப்போகிறீர்களா? அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெளிவாக இல்லை. அன் எம்பிளாய்டுகளுக்கு என்றால் அதை செயலாக்குவதிலே இருக்கிற இடர்பாடுகளைப்பற்றி நீங்கள் யோசித்துப் பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை.

வேறு பல மாநிலங்களிலே நான் பார்த்திருக்கிறேன். கிராமப் புற அண்டர் எம்பிளாய்டுகளுக்கு இத்தகைய திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வருடத்தில் 150 நாள் அல்லது 180 நாள் தான் வேலை கிடைக்கிறது.

1979 மார்ச் 22] [திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பாக்கி நாட்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு மாதம் 120 ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் இல்லை. அவர்களுக்கு மாதத்தில் 15 நாள் வேலை இருந்தால் மேலும் 10 நாளைக்கு வேலை கிடைக்கின்ற வாய்ப்பை அரசாங்கம் உருவாக்கிக் கொடுத்தால் அவர்களுடைய வருமானம் உயரும். வருடத்தில் கிட்டத்தட்ட 300 நாட்களுக்கு வேலை கிடைக்குமானால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் ஓரளவுக்கு நிச்சயமாக உயரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அதற்குமேல் அன் எம்பிளாய்டுகளுக்கும் வேலை கொடுக்கலாம். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. கொடுக்கலாம். அவர்கள் யார் என்றால் படித்துவிட்டு, வேலையில்லாமல் இருப்பவர்கள். அண்டர் எம்பிளாய்டு என்பவர்கள் படித்தும் படிக்காமலும் இருப்பவர்கள், விவசாயம் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் ; கூடுமானவரையிலும் படிக்காதவர்கள்தான் இதில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். பொதுவாக அவர்கள் கூலி வேலை செய்கிறவர்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினையை முதலில் கவனித்து விட்டு, அதற்குமேல் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற அன் எம்பிளாய்டுகளுக்கு திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும்.

இன்னொரு பிரச்சனையையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். விவசாயக் குடும்பங்கள் 5 இலட்சம் தோராயமாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கலாம். வாழ்க்கையின் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கின்ற இவர்களுக்கு காட்டு இலாகாவில் வேலை கொடுக்கலாம். காட்டு இலாகா என்று சொல்லும்போது நமக்கு காட்டு இலாகா நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. பல்வேறு இடங்களில் மிகக் குறைந்த விலையில் உள்ள நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலங்களை எல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். விவசாயக் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அந்த நிலங்களை ஜாரி செய்து கொடுப்பதைவிட வாழ்க்கையின் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிறவர்களை அங்கே வேலைக்கு அமர்த்தி, தென்னை போன்ற பலன்தரும் மரங்களை வளர்த்து வந்தால் குறைந்த வேலை கிடைப்பவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைத்து, அவர்களுடைய வருமானமும் பெருகும் ; அரசாங்கத்திற்கு நல்ல வருமானமும் கிடைக்கும். ஒரு குடும்பத்தில் கணவன், மனைவி இருவரும் வேலை செய்தால் 250 ரூபாய் மாத வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். வெளியிலே குறைந்த கூலி கிடைப்பதற்குப் பதிலாக அங்கே கொஞ்சம் அதிகக் கூலியும் கொடுக்கலாம்.

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1979 மார்ச் 22]

நாம் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அதன் அடிப்படையில் அவர்களுக்கும் நாம் குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயம் செய்து கொள்வதில் சிரமம் ஒன்றும் இருக்காது.

இன்றைக்கு இந்த குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டத் தைச் சரியாக எல்லா இடங்களிலும் அமுலாக்குகிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும். நீலகிரி மாவட்டத்தில் 20,000 பேர் சிறு தோட்டம், காப்பி, தேயிலைத் தோட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள்; அங்கு காஷுவல் லேபரராக வேலை செய்பவர்கள் உள்ளார்கள்; பெர்மனன்ட் அல்ல. ஆனால், அவர்களுக்கு 3, 4 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. குறைந்த பட்ச ஊதியம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை; சட்டத்தை சரியாக அமுல்படுத்தவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த குறைந்த பட்ச ஊதியம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில் இதைச் செயல்படுத்துவதற்கு என்றே தனியாக ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் விவரத்தைத் தருகிறேன். தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கைத்தறி நெசவாளர்கள் பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். இன்றைக்கு நூல் விலை ஏறிவிட்டது. அதனால் மார்க்கெட்டில் துணி விலை ஏறியதால், தேக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. துணி விலை எந்த அளவுக்கு ஏறியதோ அதே அளவுக்கு இன்றைக்கு கூலியை குறைத்து விட்டார்கள். அதாவது முன்னால் கிடைத்த கூலி ஒரு நெசவாளர் குடும்பத்திற்கு 10, 12 ரூபாய் என்றால் இப்போது 5 அல்லது 6 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது; அந்த அளவுக்கு சரிபாதியாக இப்போது கூலியை குறைத்து விட்டார்கள்.

மாஸ்டர் வீவர்களும் இப்போது ஊதியத்தைக் குறைக்கிறார்கள். அப்படியானால் நெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை என்னவாகும்? நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அவர்களால் எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும். நூல் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமானால் மத்திய அரசின் உதவையைப் பெற்றுத்தான் செய்ய முடியும். மாநில அரசால் மட்டும் அது முடியாது. ஆகவே, மத்திய அரசிடம் பிரச்சினையை எடுத்துச் சொல்லி, இந்த நூல் விலையைக் கட்டுபடுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 22] [திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அடுத்தபடியாக நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-10]

இதுபற்றி சேலத்திலே இருந்து வந்தவர்களும் சொன்னார்கள். நமது மாண்புமிகு கைத்தறித்துறை அமைச்சரவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது நெசவாளர்கள் 1,200 ரூபாய் முன்பணமாகக் கட்டினால் அவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த 1,200 ரூபாயை அவன் எங்கே பார்த்திருக்கிறான்? அவனுக்கு எங்கே அவ்வளவு வருவாய் கிடைக்கும்? ஆகவே அவனால் அந்த பணத்தை முன்பணமாகக் கட்ட முடியாது. ஆகவே அந்த 1,200 ரூபாயையும் சேர்த்து கடனாகக் கொடுத்துவிடுங்கள். பிறகு வசூல் செய்துகொள்ளுங்கள். அவர்கள் மிகவும் பலவீனமான பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற அந்தக் கடனும் வட்டி இல்லாமல் கொடுக்கப்படவேண்டும். அடுத்து சேலத்திலே நெசவாளர்களுக்கு கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு காலனி பற்றிச் சொல்கிறேன். சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையிலே கூட அதுபற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத காரணத்தால் அவர்களை வெளியேற்ற, அதாவது 35 குடும்பங்களை வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையிலே, இந்த தொழிலாளர்கள் இதுவரை கொடுத்திருக்கின்ற தவணைகளை அதாவது வட்டியையும் சேர்த்து அசலாகக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் அப்போதும் மீதம் கொடுக்கவேண்டியிருந்தால் அதனைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதற்குரிய தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு பிரிவு தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அதாவது கடைகளிலே வேலை பார்க்கின்ற தொழிலாளர்கள். இன்றைக்கு சிறிய நகரங்களிலும், பெரிய நகரங்களிலும் உள்ள கடைகளிலே நிறையபேர் வேலை செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இந்தக் கடைக்காரர்கள் கொடுக்கின்ற ஊதியமோ மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. அதாவது ஷாப் ஆக்ட் என்பதை அமல் படுத்துவதே கிடையாது. அவர்களுக்கு ஊதியம் 80 ரூபாய் 100 ரூபாய் என்று கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் அதிக நேரம் வேலை வாங்கிவிடுகிறார்கள். பத்து மணி நேரம், பதினைந்து மணி நேரம் அவர்கள் வேலை செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் தேவையான அளவில் நிர்ணயிக்க இந்த அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1979 மார்ச் 22]

அடுத்து கட்டடத் தொழிலாளர்கள் என்பவர்கள் ஒரு பெரும் பிரிவாக இருக்கிறார்கள். நாட்டிலே அவர்கள் இல்லை என்றால் கட்டிடம் கட்டிடவே முடியாது. அவர்களும் தங்களது வேலைவாய்ப்பு பாதிக்கப்படுகிறது என்றெல்லாம் கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். சிமென்ட் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை என்றும் அதனால் தொழில் பாதிக்கப்படுவதாகவும் சொல்கிறார்கள். சரியாக சிமென்ட் முதலியவை கிடைத்தால்தான் அவர்களது வேலை சரியாக நடக்கும். அதுமட்டுமல்ல அவர்கள் சாரத்திலே ஏறி வேலை செய்கின்றபோது கீழே விழுந்து உயிருக்கு ஆபத்து நேரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே மற்ற தொழிலாளர்களுக்கு இருப்பதுபோல் விபத்தில் இறந்தவர்களுக்கும் உதவித் தொகை அளிக்கின்ற ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதாவது அந்தத் தொகையினை அரசாங்கம் வெறுமன கொடுக்க வேண்டும். என்பதில்லை என்றும் அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினை கட்டிடம் கட்டுபவர்களிடமிருந்து கட்டணமாகப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் ஆபத்து ஏற்படுகின்ற காலங்களில் உதவித்தொகையினை அரசு தரவேண்டும் என்றும் அவர்களே யோசனை சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கும் உதவித்தொகை கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பாட்டை அரசு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மருத்துவர் என்று சொல்லப்படும் சவரத் தொழிலாளிகளுடைய நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றது. அவர்களுக்கு கருவிகள் வழங்கப்படுதவாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த அளவோடு அரசாங்கத்தின் பணி நின்றுவிட்டிடும்தான். அவர்கள் மாநாடு கூட்டி கோரிக்கைகள் பல வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கை என்ன என்பதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கோவிலிலே வேலை செய்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு முடி இறக்க மிகக்குறைந்த கட்டணம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு முடி இறக்கும் கட்டணத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும். என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல கோயில்களிலே இறக்கப்படுகின்ற முடியை தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அந்த முடியினை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் ஒன்றும் பெரிய தொகை போய்விடாது. அதை அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் ஓரளவு தங்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்வார்கள். ஆகவே அவ்வாறு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும்.

அடுத்து சலவைத் தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய முக்கியப் பொருளான சோடா கிடைப்பதில்லை. லைசன்சு வைத்திருப்பவர்கள் கம்பெனி ரேட்டுப்படி 1½ ரூபாய்க்கு வாங்கி மற்றவர்களுக்கு 4½ ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு குறைந்தவிலையில் சோடா கிடைப்பதற்குரிய உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

1979 மார்ச் 22] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அடுத்து வாடகைச் சைக்கிள் கம்பெனிக்காரர்கள் சொந்தப் பணத்தை வைத்து சைக்கிள் வாங்கி வாடகைக்கு விடவில்லை. பாங்குகளிடமிருந்து கடன் வாங்கி நடத்துகிறார்கள். இப்போது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்ற மதுவிலக்குச் சட்டத்திலே, சாராயத்தை வாடகைச் சைக்கிளில் வைத்துக் கடத்தினால் சைக்கிளும் பறிமுதல் செய்யப்படும் என்று ஒரு பகுதி சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தவறு, இவன் சைக்கிள் கொடுக்கின்றபோது அவன் சாராயத்தைக் கடத்துவான் என்று நினைத்தா கொடுத்திருப்பான்? அவன் ஏதோ சைக்கிள் வாடகைக்கு கேட்கிறான் என்று தான் கொடுத்திருப்பான். எடுத்துச் சென்றவன் தவறான வழியிலே அதனை உபயோகப்படுத்தினால் சைக்கிள் கம்பெனிக்காரன் பொறுப்பல்ல. ஆகவே சைக்கிள் கம்பெனிக்காரர்களுக்கு இந்த சட்டத்திலேயிருந்து விலக்களிக்க வேண்டும். வாடகை சைக்கிள் என்றால் யார் வேண்டுமென்றாலும் வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு போவார்கள். அப்படி போகின்ற சைக்கிளில் மது இருந்தது என்பதற்காக இந்த வாடகை சைக்கிளை பறிமுதல் செய்து வைத்துக்கொண்டால், வாடகை சைக்கிள் கடை நடத்துகிறவன் பாங்குக்கு பணத்தை கட்ட முடியாது. கடையை நடத்த முடியாது, ஆகவே இப்போது கொண்டு வந்திருக்கின்ற மதுவிலக்குச் சட்டத்தில் வாகனங்கள் என்று சொல்வியிருப்பதில் சைக்கிள் என்று இருப்பதை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு ஷஷயத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உங்கள் ஷஷயம்தான் இது. இன்றைக்கு என்.எம்.ஆர். தொழிலாளர்கள் பல பேர்கள் உண்ணா விரதம் இருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் இப்படி 8,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் 1,500 பேர்கள் ஐந்து வருடங்களாக தொடர்ந்து வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்கள். இவர்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்க வேண்டும். இவர்களை நிரந்தரமாக்குவதால் அரசுக்கு நிதிப் பளு வருகிறது என்றிருந்தாலும், இவர்கள் ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக பணி செய்திருந்தால் நிரந்தரமாக்கப்படவேண்டும் என்று அரசு முன்பே தெரிவித்திருக்கிறது. இப்படி ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாக வேலை செய்திருப்பவர்கள் 1,500 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய வேலைகளை எல்லாம் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் என்று ஒன்று இருக்கிறது. இதிலுள்ள தொழிலாளர்கள் வேறு சில கோரிக்கைகளுக்காக போராட்டம் வேறு நடத்துகிறார்கள். அதற்கு நான் பின்னால் வருகிறேன். முக்கியமாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது, இதில் மூட்டை தூக்குபவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். கோடன்களில் இவர்களுக்கு மூட்டை தூக்குவதற்கு என்று ஒரு

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1979 மார்ச் 22]

கட்டணம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூட்டைகளை அடுக்கினால் இவ்வளவு என்றும், லாரியில் ஏற்றினால் இவ்வளவு என்றும், இறக்கினால் இவ்வளவு என்று கார்ப்பரேஷன் கூலியை நிர்ணயித்திருக்கிறது. இதை கார்ப்பரேஷனே நேரடியாகக் கூலியைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமானால் எந்தவதமான தொல்லையும் ஏற்பட்டிருக்காது. இது காண்டிராக்ட் விடப்படுகிறது. காண்டிராக்ட் எடுப்பவர்கள் லாபம் சம்பாதிப்பதற்குதான் வருவார்கள், 10 பைசா கொடுத்தால் அதில் தனக்கு ஐந்து பைசாவை எடுத்துக்கொண்டு மீதி ஐந்து பைசாவைத்தான் கூலியாக கொடுப்பார்கள். இப்படி இடைத்தரகர்களாக இருந்து கொண்டு சாப்பிட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தக் காண்டிராக்ட் முறையை எடுத்துவிட வேண்டும். அந்தந்த பகுதியில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களிடத்தில் நேரடியாகவே அந்தக் கட்டணத்தை கொடுத்துவிடுவதற்கு ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி பகுதியில் இதற்காக போராட்டம், உண்ணாவிரதம் எல்லாம் நடந்தது. இப்படி காண்டிராக்ட் முறையில் கொடுக்கப்பட்டதில் 6, 7 மாதங்களாக பாக்கி கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது., அதை உடனடியாக கொடுக்க வேண்டும் என்று போராட்டம் நடந்திருக்கிறது. இப்போது ஓரளவு அது முடிந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்தக் கட்டணத்தை நேரடியாகவே மூட்டைத் தூக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து முனிசிபாலிட்டியில், ஸ்பெஷல் ஆபீசர் என்று தனி அதிகாரிகளை போடுகிறோம். இப்போது அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு வீட்டுவரியை உயர்த்திவிடுகிறார்கள். இதை எதிர்த்து பவானியில் ஒரு போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வரியை உயர்த்துவது ஸ்பெஷல் ஆபீஸர், பின்னால் அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கையை கொடுக்க வேண்டியதும் இவரிடத்திலேயே என்று இருக்கும்போது, எந்தவிதமான நலம் ஏற்படும் என்பதை சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவுன்ஸில் வரும் வரையில் இந்த வரியை உயர்த்த வேண்டாம் என்றும், வரி உயர்வை நிறுத்திவைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பரங்கிமலையில் ஒரு குடிசைப் பகுதி இருந்து வருகிறது. முத்துரங்கநகர் என்ற அந்த இடத்தில் காங்கிரஸ் காரர்கள் சேர்ந்து, இந்திராசேவா சங்கம் என்ற அமைப்பை கொட்டகை ஒன்று கட்டி அதில் நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள் இவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்த இடத்திற்கு பி மெம்மோ எல்லாம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த குறிப்பிட்ட இடம் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு தேவைப்பட்டது. அவர் பெயர் கூட என்னிடத்தில் இருக்கிறது, பிரான்ஸிஸ் என்பவர், அவர் மனைவியை விட்டு மனு போடச் செய்து, மனைவி எங்கேயோ வேலை பார்க்கிறார்—அந்த மனுவை வைத்துக்கொண்டு—இந்த

1979 மார்ச் 22] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இடத்திலுள்ள கொட்டகையை இரவோடு இரவாக பிரித்துப் போட்டு விட்டு, அந்த இடத்தில் தம் வீடு என்று ஒன்றை ஏற்படுத்துக் கொண்டார். இதைப்பற்றி போலீசுக்கு ரிப்போர்ட் செய்தும் இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இது சம்பந்தமாக கொடுக்கப்பட்ட மனு, போட்டோக்கள் என்னிடம் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த இடத்தில் காங்கிரசார் குறிப்பிட்ட அந்த சமீபத்தை திரும்ப நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிக்கனம்குப்பம் என்ற இடத்தில் மதுராந்தகம் பகுதியிலுள்ள இந்த இடத்தில் 1,000 விவசாயிகள் மீது, மிராசுதார்கள் சேர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுடைய பண்டம் பாத்திரங்களை எல்லாம் எடுத்துவிட்டதோடு, அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி, இப்போது அவர்களை சாகுபடி செய்வதிலிருந்து அப்புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதன் மீது இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அப்புறப்படுத்தப்பட்ட இந்த அரிசன விவசாய மக்கள் சாகுபடி செய்வதற்கு உதவியாக இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

[முற்பகல் 11-20]

அது மட்டுமல்ல. அவர்கள் சாகுபடி செய்த நிலங்கள் எல்லாம் இன்னும் தரிசாகவே இருக்கின்றன. எந்த விளைச்சலும் இல்லை. அந்த நிலங்களிலே விளைவிக்கவும், நிலச்சுவான் தார்கள் அவர்களை அனுமதிப்பதில்லை. அரசும் கடந்த 1½, 2 ஆண்டுகளாக எத்தகைய நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே வசிக்கக்கூடிய 50, 60 தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பங்கள் கால்நடையாகவே இங்கு வந்து மகஜர் கொடுத்தார்கள். அதன்பேரிலும் போதுமான நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே, இதிலே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

நீலகிரி மாவட்டத்திலே சித்தலார் — நஞ்சநாடு பகுதியிலே ஒரு குரூப் சண்டை நடந்தது. இந்தச் சண்டைக்குக் காரணம், சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்கும், குடிப்பவர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட சண்டையாக இருக்கிறது. இந்த சண்டையின் காரணமாக 3 பேர்கள் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். இது ஜாதிச் சண்டை என்று பேசப்படுகிறது. ஆகையாலே, உண்மையிலே என்ன நடந்தது, இந்தச் சம்பவம் எப்படி வந்தது, இது ஜாதிச் சண்டையா, இந்த 3 பேர்கள் எப்படி கொலை செய்யப்பட்டார்கள், யார் கொலை செய்தார்கள், எப்படி நடந்தது என்பதையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு ஒரு ஜூடிசியல் என்கொயரீவைத்து நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1979 மார்ச் 22]

அடுத்து, இந்த நக்சலைட் பற்றி. அவர்கள் நோட்டீஸ் போட்டுவிட்டு, கொலை செய்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் ஏன் நோட்டீஸ் போடவேண்டும்? கொலை செய்பவர்கள் அப்படி நோட்டீஸ் போடுவார்களா? பல பேர்கள் இப்படி கொலையைத் திசை திருப்புவதற்காக நோட்டீஸ் போடலாம். கொலை செய்பவர்கள் தப்பிக்க முயற்சிக்கலாம். கம்யூனிஸ்ட், நக்சலைட்டுகள் என்று சந்தேகப்பட்டு, அவர்களை கைது செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு சர்க்குலர் போடுகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய அழகர்சாமி அவர்கள்கூட இதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த கம்யூனிஸ்டுகளாகத் தான் இருப்பார்கள், அவர்களைப் பிடியுங்கள் என்று கோட்டாட்சியர் சர்க்குலர் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை ஏன் இப்படி அரசு சந்தேகப்பட வேண்டும், அவர்கள் அப்படி என்ன செய்து விட்டார்கள், அவர்களுக்கும், இப்படிப்பட்ட கொலைகளுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? ஆகவே, நான் சொல்வது உண்மையான குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போய்விடுகிறதா? எனவே, குற்றவாளிகளைப் பிடிக்கக்கூடிய வகையில் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சிறையிலே ஜென்ம தண்டனை அனுபவிப்பவர்கள் 10, 12 வருஷங்களாக இருந்துவிட்டால், பின்பு வந்து விடலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஜென்ம கைதிகள் மேலும் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று அரசு இப்போது முடிவெடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. சாதாரணமாக 3, 4 ஆண்டுகள் சிறையிலே இருந்தாலே கைதிகள் திருந்தி விடுகிறார்கள். மூர்க்கத்தனம் இருப்பது கிடையாது. நன்றாகப் பழகுகிறார்கள். நானே இதைப் பார்த்திருக்கிறேன். நான் சென்றபோது 14 ஆண்டுகளுக்கு மேல்கூட அங்கே சிறையிலே இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஜென்ம கைதிகளை, 14 ஆண்டுகளுக்கு மேலும் இருக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருப்பதை மீண்டும் புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மதுவிலக்கு. மதுவிலக்கைப் பற்றி பிரசாரம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கே இதிலே சங்கடம் ஏற்படுகிறது. என்னுடைய நண்பர் சபாபதித் தேவர் என்பவர் அதிராம்பட்டினம் வட்டார மதுவிலக்குப் பிரசார கமிட்டிக்குத் தலைவர். தலைவர் என்றால் சாதாரணத் தலைவர் அல்ல. 24 மணி நேரமும் மதுவிலக்கைப் பற்றி ஊர் ஊராகச் சென்று, பிரசாரம் செய்யக் கூடியவர். மதுவிலக்கிலே தவறு செய்கின்றவர்களைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்தார். அப்படிப்பட்டவர் ஒரு நாள் ராத்திரி முத்துப்பேட்டையிலிருந்து தன் ஊருக்குத் திரும்பி வந்துகொண்டிருக்கும்போது, தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். இப்படி மதுவிலக்குப் பிரசாரம் செய்யக்கூடிய ஒருவரே தாக்கப்படுகின்ற நிகழ்ச்சி இருக்குமானால், நீங்கள் எப்படி மதுவிலக்கை அமுல்படுத்தப் போக

1979 மார்ச் 22] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

றீர்கள்? இந்தத் தவறை யார் செய்தார்களோ அவர்களை மிகவும் கடுமையாக தண்டிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். ஏதோ விசாரணை செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்குக் காரணம் இப்படிப்பட்ட சமூக விரோதிகள் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளாத அளவுக்கு அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்றாவது ஊதியக் குழு முடிவில் பல்வேறு முரண்பாடுகள் இருப்பதாக அரசு ஊழியர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதைத் திரும்பவும் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

கால்நடை மருத்துவர்களுக்கும் மனித இயல் மருத்துவர்களுக்கும் முன்பு 525 ரூபாய் என்று ஆரம்ப சம்பளம் இருந்தது தற்போது கால்நடை மருத்துவர்களுக்கு 675 என்றும் மனித இயல் மருத்துவர்களுக்கு 750 என்றும் மாற்றப்பட்டு 75 ரூபாய் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம்? அவர்களும் அந்த அளவுக்குத்தான் படிக்கிறார்கள். அவர்கள் இருவருக்கும் ஒரே மாதிரி ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும். ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் முரண்பாடு இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இவை எல்லாம் கவனிக்கப்பட வேண்டும், திருத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, கட்டபொம்மன் வாரிசுதாரர்களுக்கு இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு உதவித் தொகை கொடுத்தது. அதே போன்று மருது பாண்டியர்களின் வாரிசுதாரர்களுக்கும் நிதி உதவி அளிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் கோரிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைச் செய்ய அரசு முன்வர வேண்டும்.

அருப்புக்கோட்டை தொகுதி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொகுதி ஆனால் அருப்புக்கோட்டை அந்தத் தொகுதிக்குள்ளே இல்லை. ஆகையால் அங்கிருப்பவர்கள் அருப்புக்கோட்டை என்ற அந்தப் பெயரை மாற்றி மருது பாண்டியர் தொகுதி என்று வைக்கவேண்டுமென்று ஆலோசனை சொல்லுகிறார்கள். பெரியார் மாவட்டம் என்று இப்போது பெயர் வைக்கவில்லையா? அதே போன்று இந்தப் பெயரை வைப்பது பற்றி ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செர்வீஸ் கமிஷன் இதற்கு முன்னால் இளைஞர் அணியில் இருந்தவர்கள், 10 ஏ (1) இருந்தவர்கள் பல பேர் வேலையிலிருந்து அனுப்பப்பட்டவர்கள் செர்வீஸ் கமிஷனால் செலக்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாலாயிரம் பேரை சென்ற ஆண்டே செலக்ட் பண்ணி வைத்தும் இதுவரை ஒருவருக்கும் வேலை

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1979 மார்ச் 22]

கொடுக்கவில்லை. செலக்ட் செய்யப்பட்டு விட்டதாக கார்டு அனுப்பப்பட்டு அவர்களுக்கு ஒன்றரை ஆண்டு காலமாக வேலை கொடுக்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. ஏன் அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்தவில்லை என்பது பற்றி அரசு பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உடனே அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து ஒரு மனு வந்திருக்கிறது. சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் அரசு அனுமதி கொடுத்த பிறகு சென்ட்ரல் பாங்க் அந்தக் கடனைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். தங்களிடத்தில் பணம் இல்லையென்று தஞ்சை சென்ட்ரல் பாங்கில் கூறுகிறார்கள். அது பற்றி மகஜர் வந்திருக்கிறது. கடன் சாங்ஷன் ஆனவர்களுக்கு சென்ட்ரல் பாங்கு கடன் கொடுக்கவில்லை. இதைப் பரிசீலனை செய்து சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் கடன் சாங்ஷன் ஆனவர்களுக்கெல்லாம் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர்கள் நிறையப் பேர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். பல்வேறு மருத்துவ மனைகளில் டாக்டர்கள் இல்லை. என்ன என்று கேட்டால் காரணம் தெரியவில்லை. நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆலத்தூர் என்னுடைய சொந்தக் கிராமம். மதுக்கூர் பஞ்சாயத்து யூனியன் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் அங்கு இருக்கிறது. ஒரு வருஷமாக டாக்டர் இல்லை. லேடி டாக்டரும் இல்லை. “மேல்” டாக்டரும் இல்லை. ஏன் டாக்டரைப் போடவில்லை என்று ஏற்கெனவே மனுக் கொடுத்திருக்கிறேன், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதி அனுப்பினேன். ஹெல்த் செகரட்டரியைப் போய்ப் பார்த்தேன். டைரக்டரைப் போய்ப் பார்த்தேன். எல்லாம் பார்த்துவிட்டு அசந்து போய் உட்கார்ந்து விட்டேன். ஒரு வருஷமாக டாக்டரைப் போடவில்லை. எப்படி பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் நடக்கும்? அதிராம்பட்டினத்தில் இருந்த டாக்டரை மாற்றிவிட்டார்கள், சப்ஸ்டியூட் போடவில்லை. அந்தப்பகுதி முஸ்லீம்கள் வசிக்கும் பகுதி. கோஷா பெண்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதியாதலால் ஆண் டாக்டர்கள் வைத்தியம் செய்ய முடியாது. இந்த மாதிரி நிலைமைகளில் உடனுக்குடன் டாக்டர்களை நியமிக்கவேண்டும். இதிலே ரொம்பத் தாமதம் இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓரத்த நாடு வட்டத்தில் தென்னமநாடு என்ற கிராமம் இருக்கிறது. ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும் நான் 1957-ல் இருந்து எம்.எல்.ஏ. வாக இருக்கிறேன். அங்கு 50 பேர் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் 1957-ல் இருந்து பட்டா கோரி வந்தும் அவர்களுக்கு இதுவரை பட்டா கொடுக்க

1979 மார்ச் 22] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வில்லை. வேறு யார் யாருக்கோ 1957-க்குப் பிறகு இதுவரை பட்டா கொடுக்கப்பட்டும் அந்த மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. எப்படியோ அவர்கள் விடுபட்டுக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11-30]

அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் ஏன் தடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை, அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் மட்டத்திலே ஏதேதோ கணக்குப் பண்ணிவிடுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆகவே உடனடியாக அவர்களுக்கு நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீர்க்குறிச்சிக்குப் பக்கத்திலே சுக்கிரப்பட்டியிலே 30 வருடங்களாக சாகுபடி செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் 80 பேர்கள் தான், ஆளுக்கு 30, 30 சென்ட் என்று சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். நானும் தாசில்தாரிடமும், ஆர்.டி.ஓ. விடமும் மனுக்கொடுத்துச் சொல்லிப் பார்த்துவிட்டேன், ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஏன் இப்படித் தேங்குகிறது என்று தெரியவில்லை, நான் எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் நிர்வாகத்தில் தவறுகள் இருக்கிறது, சரியாக நிர்வாகம் நடக்கவில்லை என்பதைச் சொல்வதற்காகத் தான்.....

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை]

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : அம்பலக்காரர் என்று சொன்னார்களே, யாரை அப்படிச் குறிப்பிடுகிறார்கள்? தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் கேட்கிறேன், வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : முத்தராஜா வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்தான், எங்கள் பக்கத்திலே அப்படிச் சொல்வார்கள்.

அடுத்து, வெள்ளத்தால் மேடிட்ட நிலங்களை சீர்த்திருத்தம் செய்யப்படும் என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஜி. ஓ. விலே கூட மேடான நிலங்களைத்தான் வெள்ளத்தால் மேடாகிப் போனால் சீர்த்திருத்தம் செய்வோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்களே தவிர பள்ளமாகிப் போனால் நிலங்களைச் சீர்த்திருத்தம் செய்துகொடுக்க முடியாது என்ற வகையிலேதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளமாகிப்போன இடங்கள் ரொம்பக் கொஞ்சமாகத்தான் இருக்கின்றன. மதுரை மாவட்டத்திலே சில பகுதிகளிலேயும், பட்டுக்கோட்டைப் பகுதியிலேயும் தான் 30, 40 இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பள்ளமான இடங்களையும் சீர்த்திருத்தம் செய்து தருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1979 மார்ச் 22]

டாக்டர்கள் பற்றி ஏற்கனவே சொன்னேன். ஒன்று சொல்லவில்லை, விட்டுப் போய்விட்டது. டாக்டர்கள் ஏன் போடப்படவில்லை என்று சொல்கிறபோது அதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது என்றால் மருத்துவத் துறை இயக்குநரே ஒரு வருடமாக இல்லை யாமே, ஏன் என்று தெரியவில்லை, இதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இப்படி நிர்வாகத்திலே இருக்கிற குறைபாடுகளைப் போக்கவில்லை என்றால் எத்தனை நல்ல காரியங்களை செய்தாலும் கூட பயன் தராது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயத்திலே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. அதனாலே சில சங்கடங்கள், போராட்டங்கள் வரும். ஆனால் அந்தப் போராட்டங்களை அவர்கள் எந்த நிலையில் செய்கிறார்கள் என்று பார்த்து அவர்களுக்கு இருக்கிற சங்கடங்களைப் போக்குகின்ற முறையிலே உங்களுடைய அணுகுமுறை இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அதோடு நிர்வாகம் நல்லமுறையிலே செம்மையாக செயல்பட நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய தமிழ்நாட்டினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையை ஒரு நாற்பது ஆண்டுக்கால வரலாற்றை உற்று நோக்கினால் வருவாய்த்துறையிலே எந்த அளவுக்கு நாம் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை அறிந்துகொள்கின்ற வகையிலே இது அமைந்துள்ளது. தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, கர்நாடகத்தினுடைய சில பகுதிகள், கேரளத்தின் சில பகுதிகள் இணைந்து இருந்து, இணைந்த மாநிலமாக சென்னை மாகாணம் இருந்தபொழுது 1938-39 ஆம் ஆண்டில் நிதிநிலை அறிக்கையிலே வருவாய் 16.13 கோடியாகவும், செலவு 16.10 கோடியாகவும் இருந்து 3 இலட்சம் ரூபாய் உபரி பட்டு என்று காட்டப்பட்டு 38 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை வரலாற்றையும் இன்றைக்கு நாற்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அது வளர்ந்திருக்கிற வரலாற்றையும் நாம் ஒருமுறை திரும்பிப் பார்ப்பது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். பின்னர், 1966-67 ஆம் ஆண்டில் பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்து அவர்களுடைய ஆட்சி முற்றுப்பெற்ற நேரத்தில் 1966-67 ஆம் ஆண்டினுடைய வருவாய் 194.55 கோடியாகவும், செலவு 201.43 கோடியாகவும் இருந்து பற்றாக்குறை 6.78 கோடி ரூபாய் என்று வருவாய்க் கணக்கில் காட்டப்பட்டது.

1979 மார்ச் 22]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

1967-68 இல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல்வரான நேரத்தில், வருவாய் 233.39 கோடி ரூபாயாகவும், செலவு 233.33 கோடி ரூபாயாகவும் இருந்து, 6 இலட்சம் ரூபாய் உபரி என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட வருவாய் வளர்ச்சியின் காரணமாக நான் ஒவ்வொரு ஆண்டையும் பற்றி இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்பவில்லை. 1975-76-இல் கழக ஆட்சி கலைக்கப்படுவதற்கு முன்பு 75-76 ஆம் ஆண்டு வருவாய் 563.36 கோடி ரூபாயாகவும், செலவு 557.9 கோடி ரூபாயாகவும் இருந்து, உபரி நிதிநிலை அறிக்கை என்ற அளவில் 5.44 கோடி ரூபாய் உபரியாக அறிவிக்கப்பட்டது. 78-79 இல் இன்றுள்ள ஆட்சியில் வருவாய் 680.08 கோடி ரூபாயாகவும், செலவு 726.76 கோடி ரூபாயாகவும் இருந்து, துண்டு விழுந்த தொகை வருவாய்த் துறையிலே 46.68 கோடி ரூபாய் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 79-80-இல் நம்முடைய நிதியமைச்சர் இங்கே வைத்துள்ள இந்த அறிக்கையின்படி வருவாய் 849.83 கோடி ரூபாயாகவும் பெருகியிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு வருவாய் 680.08 கோடி ரூபாயாகத்தான் இருந்தது என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. இந்த ஆண்டு திடீரென்று இந்த 680 கோடி ரூபாய் வருவாய் 849 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்ததற்குக் காரணம் என்னவென்பதை எனக்கு முன்னால் இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் மாரிமுத்து அவர்களும், மற்றும் நண்பர் அழகர்சாமி அவர்களும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். கடந்த ஆண்டு மத்திய அரசிடமிருந்து பிரித்துக் கொடுக்கப்படும் வரிகளிலிருந்து மாநில அரசுக்கு, நம்முடைய தமிழக அரசுக்குக் கிடைத்தது 145.75 கோடி ரூபாய்தான் கடந்த ஆண்டு. ஆனால் இந்த ஆண்டு ஏழாவது நிதி ஆணைக்குழு செய்த பரிவுரையை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டதன் விளைவாக நமக்குக் கிடைக்கின்ற வரிப்பங்கீடு 264.80 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு மாறி இருக்கிறது. எனவே, சென்ற ஆண்டைவிட 119.05 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு ஏழாவது நிதி ஆணைக்குழு பரிந்துரையின் காரணமாக, அதனை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டதன் காரணமாகப் பல்வேறு மாநிலங்களுக்கும், அந்தந்த மாநிலங்களில் வசூலிக்கப்படுகின்ற மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய வரித் தொகைகளைப் பிரித்துக் கொடுப்பதிலே காட்டப்பட்ட சலுகைகளின் காரணமாக இந்த ஆண்டு 119 கோடி ரூபாய் நமக்கு அந்த வரிப் பங்கீட்டின் மூலம் அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது.

வருவாய் இந்த அளவிற்குப் பல முனைகளிலே அதிகரித்து இருந்தாலும் கூட, கிராம மக்களுக்கு இந்த ஆட்சி பாடுபடுகிறது என்கின்ற பிரகடனம் அடிக்கடி செய்யப்பட்டாலும்கூட இந்த அளவிற்கு வருவாய் உயர்ந்திருக்கின்ற ஒரு சூழலில் எனக்கு முன் இங்கே பேசிய அழகர்சாமி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, மாரிமுத்து அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப் போல அதற்கான, கிராம மக்களுடைய வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களுக்கான, வசதி வாய்ப்புகளுக்கான திட்டங்களுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 22]

நான் ஒரு ஒப்புவமையை இங்கே காட்ட விரும்புகிறேன். 1975-76 ஆம் ஆண்டு கழக ஆட்சி நடைபெற்றபொழுது 563 கோடி ரூபாய் வருவாய் இருந்த பொழுது, சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 4.19 கோடி ரூபாய். ஆனால் இந்த ஆண்டு அதாவது 849 கோடி ரூபாயாக வருவாய் உயர்ந்திருக்கின்ற நேரத்தில், சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கி உள்ள தொகை 3.46 கோடி ரூபாய்தான் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11:40]

இப்படி ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மேல் சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்குக் குறைத்திருப்பது “கிராம மக்களை நாங்கள் என்றென்றும் இதயத்திலே வைத்து அவர்களுக்காகவே பாடுபடுவதாக உறுதி எடுத்து ஆட்சி செய்கிறோம்” என்று கூறுகின்ற இந்த அமைச்சரவைக்கு பொருத்தமாகாது என்று இங்கே நான் சுட்டிக்காட்டுவேன்.

பாசனம், நீர்வழி, வடிகால், வெள்ளக் கட்டுப்பாடு போன்ற மிக முக்கியமான திட்டங்கள், இவைகளுக்காக 1975-76 கழக ஆட்சியில் அதாவது, ரூ. 563 கோடி வருவாயிருந்தபொழுது, ரூ. 19.09 கோடி செலவிடப்பட்டது. ஆனால், இன்று ரூ. 849 வருவாய் என்று அறிவிக்கப்படுகிற இந்த ஆண்டில், இந்தத் தலைப்பில் ரூ. 18.70 கோடிதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் எதிர்க்கட்சி என்கின்ற முறையில் நாங்கள் இங்கே குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

சாலை, நீர்வழிப் போக்குவரத்து என்கின்ற தலைப்பில் 1975-76 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 6.81 கோடி ஒதுக்கப்பட்டதற்கு மாறாக இந்த ஆண்டு ரூ. 2.83 கோடிதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாலைகளுடைய பராமரிப்பும், புதிய இணைப்புச் சாலைகளை உருவாக்குவதும் கிராமப்புற மக்களுக்கு எவ்வளவு தேவை என்பதை அடிக்கடி வலியுறுத்தியும் அதை உணர்ந்து முன்பிருந்த கழக அரசு செயலாற்றியதைப் பலமுறை சுட்டிக்காட்டியும்கூட ரூ. 6.80 கோடியாக, 1975-76-ல் இருந்த அந்த ஒதுக்கீடு, இந்த ஆண்டு சாலைகளுக்கும் நீர்வழிப் போக்குவரத்துக்கும் ரூ. 2.83 கோடியாகக் குறைக்கப்பட்டது வருந்தத்தக்கது. நாம் இன்று பயணம் செய்கிற நேரத்தில் பல ஊர் சாலைகள் பல்லாங்குழி போல் இருக்கிற காட்சிகளைக் காணுகிறோம். அவைகளுடைய பராமரிப்புகள் நடைபெறவில்லை. வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட சாலைகள் சீர்படுத்தப்படவில்லை. அவைகளில் பயணம் செய்கிற ஒவ்வொருவரும் நேரடியாகக் காணமுடிகிறது. அன்றாடம் அல்லலுறுகிற கிராம மக்கள் இந்த அவதியை உணர முடிகிறது.

1979 மார்ச் 22]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பைப் பார்த்தால்கூட, 1975-7⁶ ஆம் ஆண்டில் ரூ. 6.02 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் மிக அதிக வருவாய் வருகிற, ஏறத்தாழ ரூ. 850 கோடி வருவாய் வருகிற இந்த ஆண்டில் வீட்டு வசதிக்காக ரூ. 3.86 கோடிதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடி மக்கள் முதலானவர்கள் என்ற தலைப்பில், கழக ஆட்சியில், ரூ. 563 கோடி வருவாய் இருந்த காலத்தில், அதாவது, 1975-76-ல் ரூ. 19.38 கோடிதான் அவர்களுடைய நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால், ரூ. 849 கோடி வருவாய் வருகிற இந்த நேரத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர், பழங்குடியினர் நலன்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது ரூ. 18.46 கோடிதான் என்பதை வருத்தத்துடன் நான் இங்கே கண்டிக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கழக ஆட்சியிலே நான் ஏற்கனவே சொன்ன ஏறத்தாழ ரூ. 19 கோடி, பழங்குடி மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது மாத்திரமல்ல. எனக்கு முன் இங்கே பேசிய மற்ற கட்சிகளுடைய தலைவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல், ஏறத்தாழ ரூ. 13 கோடி அளவுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக இலவசமாகவே வீடுகள் கொடுக்கப்பட்ட திட்டமும் அந்த ரூ. 19 கோடியில் சேராமல், தனித் திட்டமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது என்பதையும் நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டுவது மிகமிக அவசியம்.

பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கான நலன்—இதிலே, 1975-76-ல் ரூ. 563 கோடியாக வருவாயிருந்தபொழுது, ரூ. 5.71 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ரூ. 7.04 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. இதை மிகவும் அதிகம் என்று கருதமுடியாது. ரூ. 1.35 இலட்சம் அதிகம் ஒதுக்கப்பட்டது.

ஆனால் 563 கோடி ரூபாயில் 5.71 கோடி ரூபாய் பிற்பட்டோர் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட அந்த விகிதாசாரத்தையும், இப்பொழுது 849 கோடி ரூபாயில் 7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்ட விகிதாசாரத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் சமீக ஆட்சியில் 1.02 சதவிகிதம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது 0.82 சதவிகிதம்தான் என்பதை நான் நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய சவனத்திற்கு, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாக, இந்தக் குரலை இந்த மன்றத்திலே நான் எழுப்பியாக வேண்டும், அதை கவனிக்க வேண்டும் என்ற அவசியத்தை எடுத்துக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஊனமுற்றோர் மறுவாழ்விற்காக 6.10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது, இந்த அரசால் கடந்த ஆண்டு. அது கடந்த ஆண்டில். இந்த ஆண்டு என்ன ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் எதுவுமே ஒதுக்கப்படவில்லை என்ற சோகமான சூழ்நிலையைக்கான் இந்த புத்தகம் ஏற்படுத்துகிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 22]

பார்வையற்றோர் மறு வாழ்வுக்கு என்று சொன்னால், சென்ற ஆண்டு 1.36 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டு இதிலே 41 ஆயிரம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முட்டுக்காட்டில் ஊனமுற்றோர்களுக்கு நலின பயிற்சிக்கும் பயிற்சி பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும் 16.80 லட்சம் சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு அதற்காக எதுவும் ஒதுக்கப்படவில்லை. எனவே, சமுதாய நல திட்டங்களுக்காக கழக ஆட்சியில் கொண்டு வரப்பட்ட இப்படிப்பட்ட முக்கியமான திட்டங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஏன் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இங்கே நான் எடுத்துக் காட்டிய குறைபாடுகளை நிதியமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துக் கொள் முன் வரவேண்டும்—அவர்களுடைய பதில் உரையில் அவற்றிற்கு விளக்கமும் தர வேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978-79-ல் 609.08 கோடியாக இருந்த வருவாய் 849.83 கோடியாக ஆனபிறகு, அதாவது 169.75 கோடி ரூபாய் அதிகமாக இருந்தும் கூட நான் குறிப்பிட்ட முக்கிய திட்டங்களுக்கு தொகையை ஒதுக்காததோடு, மேற்கொண்டும் மக்களை பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே அதிலும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களாக உள்ள அவைவரும் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல, ஏழை எளிய மக்களை பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஏறத்தாழ 2 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இந்த அரசு நிதிநிலை அறிக்கையில் வரிவிதிப்பு செய்திருக்கிறது. இதிலே தேங்காய்மீது வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன், தேங்காய் மீது இருந்த வரியை, திராவிட கழக ஆட்சி பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட நேரத்தில், அண்ணா அவர்கள் இறந்து நான் அந்த பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட நேரத்தில் இன்றைய தினம் முதல் அமைச்சர் ஆக உள்ள திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அன்றைய தினம் கழக உறுப்பினராக இந்த மன்றத்திலே இருந்த நேரத்தில், தேங்காய் வியாபாரிகளுக்கு, அந்த வியாபாரிகளின் சங்க தலைவர் மாணிக்கம் என்பவர் தற்போதைய முதலமைச்சருக்கு நெருங்கிய நண்பர். அவர்களின் சார்பாக அவர்களின் சங்க சார்பாக எங்கேயிடத்திலே அடிக்கடி வந்து முறையீடுகள் தருவார். இன்றையதினம் முதலமைச்சர் ஆக உள்ளவர், தேங்காய்மீது வரி போடுவது கொடுமையல்லவா? ஏழை எளிய மக்களை பாதிக்காதா என்று கேட்டார். அவருடைய பரிந்துரைகளை கேட்டு அன்றைக்கு தேங்காய் மீது போடப்பட்டிருந்த வரியை விலக்கப்பட்டது என்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அந்தப் பழைய நிகழ்ச்சியை நினைவு கொண்டாவது நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த தேங்காய் மீதிருக்கும் வரியை நிச்சயமாக நீக்கி விடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 22]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

ஏனென்றால், இன்றைக்கு முதல் மந்திரியாக உள்ளவர் அன்றைக்கு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஆக இருந்தபோது அவருடைய பரிந்துரைகளை எடுத்துக்கொண்டோம். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் இதைப் பற்றி வெளிப்படையாக சொல்லாவிட்டாலும் தனியாகவாவது சொல்லியிருப்பார்கள். இன்னும் மற்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் சொன்னார்கள். ஆகவே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இப்பரிந்துரைகளை எடுத்துக்கொண்டு, ஏழை எளிய மக்களை பாதிக்கக்கூடிய வரி இது என்று கருத்தில் கொண்டு உடனடியாக நீக்கி, இன்றைக்கே இந்த அறிவிப்பை செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

அதைப்போலவே கையால் செய்யப்படுகிற தீப்பெட்டிகள் மீது வரி போட்டு இருக்கிறீர்கள். அதிலே ஒன்று, சிறு தொழில் அதிபர்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 25,000 ரூ. மேற்பட்டாமல் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இது ஒரு ஏமாற்று வித்தையே தவிர நடைமுறையில் செயல்படாத ஒன்றாகும். இந்த சிறிய தொழில் அதிபர்களுக்கு 25,000 ரூபாய்க்கு குறைவான விற்பனை இல்லை. எனவே, அந்தத் தொழிலதிபர்கள் பாதிக்கப்படுவதன் மூலம் சையினால் தீப்பெட்டி செய்யும் பல தொழிலாளர்கள் நீங்கள் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்று இன்று அறிவித்துக்கொண்டிருக்கிற இனிய ஆனால் ஏட்டுச் சித்திரங்களாக இருக்கும், அறிவிப்புகளுக்கு இடையே புதிய வேலை இழந்தவர்களை நீங்கள் உருவாக்குகிறீர்கள் என்பதுதான் இதற்குப் பொருளாகும். எனவே, அந்த வரியை உங்களுடைய பதிலுரையில் விலக்கிவிட்டேன் என்று அறிவிக்கவேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் வலியுறுத்தக்கூடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே பலரையும் கவரக்கூடிய அனைவரும் எதிர்பார்த்து இருக்கக்கூடிய ஒரு அற்புதமான, புரட்சிகரமான என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் பாராட்டிப் பேசிய ஒரு கவர்ச்சிகரமான அறிவிப்பு—அதைப் பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாரிமுத்து அவர்கள் இதை எப்படிச் செய்யப்போகிறீர்கள் என்று கேட்டு, அதற்கு மேல் அதிலே அவருக்கு எந்த விவரமும் தெரியவில்லை என்பதை விளக்கி நீங்களே சொல்லுங்கள் என்ற அளவிற்கு அந்தப் பிரச்சினையை விட்டுவிட்டார். அது தான் உறுதியான வேலை வாய்ப்புத் திட்டம். இந்த உரையில் குறிப்பிட்டு இருக்கும் வாசகத்தை அப்படியே படித்தால் படித்த, படிக்காத, வேலையில்லாத

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 22]

அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தும் பொருட்டு, “உறுதியான வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்” செயலாக்கப் படும். இத்திட்டத்தின் கீழ், கிராமப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பின்றி இருக்கும். 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர் அனைவரும் வேலை கோரி தமது பெயர்களை பதிவு செய்து கொள்ளலாம். பொதுவாக மாவட்டத்திற்குள்ளேயே அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தும் பொருட்டு பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும். ஒப்பந்தக்காரர் (காண்டிராக்டர்) இல்லாமல்; அரசுத் துறைகளின் நேரடி மேற்பார்வையிலேயே இப்பணிகள் செயலாக்கப்படும். இத்திட்டங்களில் வேலை செய்யும் கிராம மக்களின் ஊதியம், அன்றாடம் நிறைவேற்றப்பட்ட பணியின் அளவை அடிப்படையாகக்கொண்டு வாரம் ஒரு முறை வழங்கப்படும். இதன்படி நாளொன்றுக்கு சுமார் ரூபாய் மூன்றும், அரிசியும், கோதுமையும் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கும். வேலை ஏதும் அளிக்கப்படாத நாட்களில் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ரூபாயோ அல்லது அதற்கிணையான அரிசியோ அல்லது கோதுமையோ வழங்கப்படும்.

இது நிதி அமைச்சரின் அறிக்கையில் சாணப்படுகிற ஒரு புரட்சிகரமான அறிவிப்பு. பத்திரிகைகள் எல்லாம் கொட்டை எழுத்தில் இடதுச் செய்திகளை வெளியிட்டுள்ளன தமிழ் நாட்டில் எல்லோருக்கும் வேலை தரப்படும், வேலை இல்லாதவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் சம்பளம், அதோடு உணவு தானியங்கள், இந்தச் செய்தியை நம்பி பத்திரிகைக்காரர்களும் அந்தச் செய்தியை பெரிதாக வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு கணக்கைப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள மொத்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 374. மார்க்கிஸ்ட் கட்சி தலைவர் சங்கரய்யா அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார், அந்த வேலை வாய்ப்புக்கு பதிவு செய்து கொள்கிறவர்கள் 18 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள், மாவட்ட அளவில் வந்து பதிவு செய்து கொள்வது என்றால் இயலாது. அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பதிவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவரும் இது நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறார் என்று சொதுகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றிய அளவில் பதிவு செய்யப்படுகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் கூட ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றிய பரப்பளவிற்குள்ளே 5,000 பேராவது வேலை இல்லாதவர்கள் இருப்பார்கள். நீங்கள் கொஞ்சம் அதிகமாகச் சொல்கிறீர்கள், நான் அந்த 5,000-ல் 2,500 பேருக்கு வேலை கொடுத்து விடுவோம் என்று நிதி அமைச்சர் வாக்களித்தால் 2,500 ஆக குறைத்துக்கொள்கிறேன். ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு 2,500 என்று கணக்கிட்டால் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் மொத்தம் எவ்வளவு பேர் வேலை இல்லாதவர்கள் இருப்பார்கள் என்ற கணக்கையும் பார்த்தால், ஏறத்தாழ 10 லட்சம்—நான் குறைவாகச்

1979 மார்ச் 22]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

சொல்கிற சணக்கில் 10 லட்சம் பேர்—வேலை இல்லாத சூழ்நிலையில் இருப்பார்கள். 5,000 பேரில் 2,500 பேருக்கு வேலை கொடுத்தாலும், 2,500 பேர் வேலை இல்லாமல் இருப்பார்கள். 2,500 பேருக்குக் கொடுக்கப்போகிறீர்களா என்பது வேறு விவகாரம். நான் கேட்கிறேன். 2,500 பேருக்கு வேலை இல்லாவிட்டாலும் ஒரு நாளைக்கு 1 ரூபாய் தரப் போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்களே, அப்படிப் பார்த்தால் 10 லட்சம் பேருக்கு ஒரு நாளைக்கு 1 ரூபாய் என்றால் மொத்தமாக மாதத்திற்கு எவ்வளவு ஆகும்? கிட்டத்தட்ட 3 கோடி ரூபாய் ஆகும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 36 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும். நானும் நீங்கள் தந்து இருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையின் பக்கங்களிலே எல்லாம் ஒன்று விடாமல், பக்கம் பக்கமாக புரட்டிப்பார்த்தேன். அதிலே எங்கே 36 கோடி ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள் என்பதை அந்தப் புள்ளி விவரங்களில் இருந்து என்னால் காண முடியவில்லை. எனவே, எந்தத் தலைப்பின் கீழும் இப்படி இந்த வேலைவாய்ப்புக்கு எவ்வளவு ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்ற தொகையை நீங்கள் குறிப்பிடவில்லை.

ஒரு வேளை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடும். நாங்கள் கிராமப்புறங்களில் நிறைவேற்றுகின்ற திட்டங்களில் எல்லாம் உவர்களை ஈடுபடுத்தி, அவர்களுக்கு இந்தச் சம்பளம் தரப்படும் என்ற பதிலை சொல்ல முடியும். அப்படிச் சொல்வார்களானால் நாங்கள் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கின்ற 1975-76-ல் இருந்த கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்களை விட, அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைவிட பாதிக்கும் குறைவாக, சில பகுதிகளில் முக்கால்வாசிக்கும் குறைவாக பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும்போது ஏற்கெனவே அந்த பகுதிகளில் வேலை செய்கிறவர்கள் அன்னியில் நீங்கள் புதிதாக எப்படி அவர்களுக்கு வேலை தரப் போகிறீர்கள் என்பது புரியவில்லை. அதனால் நிதியமைச்சர் மிகுந்த ஜாக்கிரதையாக இந்த அறிவிப்பின் கடைசியில் ஒரு அழகான வாசகத்தைச் சேர்த்து, பிறகு எங்களை எல்லாம் ஏமாற்றிவிடலாம் என்ற நினைப்பில் செய்திருக்கிறார்கள் அந்த வாசகம் இதுதான். “இந்தப் புதிய திட்டத்திற்கென நிர்வாக அலுவலர்களுக்கு தக்க பயிற்சி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது”.

குதிரை வாங்கப் போகிறோம். அதற்கு இப்போது சவுக்கு வாங்கி விட்டோம். குதிரை வாங்கியவுடன் சவுக்கு பயன்படும் என்று சொல்வதைப் போல இது இருக்கிறது. இதற்கு எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கப்பட்டது என்றெல்லாம் அறிவிக்காமல், தரப்பட்டிருக்கிற பெரிய புத்தகங்களில் அதைப்பற்றிய குறிப்புகளைப் போடாமல் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற நிர்வாக அலுவலர்களுக்கு தக்க பயிற்சி அளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக, இப்பயிற்சி அளிக்கிற திட்டம்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 22]

நிறைவேறிய பிறகுதான் இந்தத் திட்டம் வரப் போகிறது என்பதை நிதியமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த திறமையோடு ஜாக்கிரதையாக அந்த வாசகத்தின் மூலமாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

எங்களுக்கு இருக்கிற அச்சமெல்லாம் சென்னையிலே அமுல்படுத்தப்பட்ட காய்கறித் திட்டம், அது மனைதோறும் வரும், யாரும் மார்க்கெட்டுக்குச் செல்லத் தேவையில்லை, வீடு தேடி வரும், மூன்று சக்கிர வண்டியில் வரும், 150 வட்டங்களுக்கும் வரும், அந்த மூன்று சக்கிர வண்டிகள் அதிகம் தேவைப்படுவதால் அதற்கான தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்படும்; அப்படி ஏற்படுத்துகின்ற தொழிற்சாலையில் இளைஞர்கள் வேலைக்கு வருவார்கள்; வேலைக்கு வருகின்றவர்களுக்கு தொழில் செய்கின்ற உபகரணங்கள் செய்ய வேண்டும்; அந்த உபகரணங்களைச் செய்யும் தொழில்கள் கிராமப்புறங்களில் வரும்; ஆகவே, கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள்; கடைசியில் அமுல்படுத்த முடியாமல் காய்கறித் திட்டம் மனை தேடி மண்ணுக்குள் போய் விட்டதே அதைப்போல இந்தத் திட்டம் போய்விடக்கூடாது என்பதே எங்கள் கவலை. வேலை வாய்ப்புத் தருவதில் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி எங்களுக்கு. ஆனால் காய்கறித் திட்டம்போல் ஆகிவிடக்கூடாது.

16,000 நியாய விலைக் கடைகள் கிராமங்களில் திறக்கப்படும் என்று சென்ற ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. இப்போது 13,000 கடைகள் திறக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது. நான் சென்ற முறை நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தில் பேசும்போது கூட பல விவரங்களைச் சுட்டிக் காட்டினேன். தனியார் கடைகளில் விற்கப்படும் பொருட்களுக்கும் நியாயவிலைக் கடைகள் என்ற பெயரால் உள்ள கடைகளில் விற்கப்படும் பொருட்களுக்கும் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள விலை வித்தியாசம் இருக்கிறது. தனியார் கடைகளில் குறைந்த விலையும், நியாயவிலைக் கடைகளில் அநியாய விலையும் இருப்பதற்கு பல எடுத்துக்காட்டுக்களை இங்கே இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைத்தேன். இப்போது புதிதாக ஒரு விவரத்தை இந்த நியாயவிலைக் கடைகள்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சேலம் மாவட்டம், காரிபட்டி கிராமம் அங்கே ஒரு நியாய விலைக்கடை. அவர்கள் 1979ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 18ஆம் நாளில் 383.85 காசுக்கு நியாய விலைக் கடைக்கு பொருட்களை கொள்முதல் செய்கிறார்கள். 18-ந்தேதி கொள்முதல் செய்து, 20-ந்தேதி அன்று வியாபாரத்தைத் தொடங்குகிறார்கள். முதல் நாள் விற்பனை 4 ரூபாய் 17 காசு. 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 30ஆம் தேதிய விற்பனை 82 ரூபாய் அல்ல; 82 பைசா. ஒவ்வொரு நாளும் நடைபெற்ற விற்பனைப் பட்டியல் என்னிடம் இருக்கிறது. ஆனால் நேரம் குறைவாக இருக்கிறது.

1979 மார்ச் 22] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அந்த காரிபட்டி நியாயவிலைக் கடையில் முதல் ஒரு மாதம் விற்பனையான தொகை 42 ரூபாய் 19 காசு என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த விற்பனையில் லாபம் சுமார் 10 சதவீதம் என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட மொத்த லாபம் 4 ரூபாய்தான் அந்த நியாயவிலைக் கடைக்கு ஒருமாதத்தில் கிடைக்கும்.

(நண்பகல் 12-00)

இன்னும் சில இடங்கள். அதாவது சேலம் மாவட்டத்தில் கருமாபுரம் என்ற இடத்தில் ஒரு கடை இருக்கின்றது. அந்தக் கடையிலே மாத விற்பனை 248 ரூபாய் 18 காசாக இருக்கிறது. வடாற்காடு மாவட்டம் வாலாஜா தாலுகாவில் அம்மணந்தாங்கல் என்ற இடத்தில் உள்ள கடையில் மாத விற்பனை 154 ரூபாய் 34 காசுகள். சென்னசமுத்திரம் என்ற இடத்தில் உள்ள கடையில் மொத்த விற்பனை 290 ரூபாய் 55 காசாக இருக்கின்றது. அதிகமான தொகையாக இருக்கின்ற இந்த 290 ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டால் கூட 10 சதவீதம் லாபம் என்று வைத்துப் பார்த்தால் 29 ரூபாய் அல்லது 30 ரூபாய்தான் அந்தக் கடைக்கு மாதத்தில் லாபமாக கிடைக்கும். ஆனால் கடையிலே வியாபாரம் செய்வதற்கு போட்டிருக்கின்ற ஆளுக்கு தர வேண்டிய சம்பளம் மாதம் 100 ரூபாய். அந்த அளவிலே தந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். எத்தனை நாளைக்கு நியாயவிலைக் கடைகளை நடத்தப் போகிறீர்கள். ஒரு ஆளுக்கு 100 ரூபாய் வீதம் 13 ஆயிரம் கடைகளுக்கு ஏறத்தாழ 1½ கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு அந்தக் கடைகளிலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு சம்பளமாகத் தர வேண்டி இருக்கும். அது மட்டுமல்ல, கொள்முதல் செய்வதற்குச் செல்கிற நேரத்திலே போக்குவரத்து செலவுக்கும் பணம் செலவழிக்க வேண்டும். கடைகள் இருக்கின்ற இடங்களுக்கு வாடகையும் கொடுக்க வேண்டும். இதெல்லாம் உங்களால் இயலுமா? இதைத்தான் அன்றைக்கு நீங்கள், நியாயவிலைக் கடைகளை திறக்கப் போகிறோம் என்று அறிவித்த நேரத்திலே சட்டமன்றத்தில் இது நடக்கக்கூடிய காரியமா—நடக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை—நடக்கக் கூடிய காரியமா என்றும் நன்றாக யோசித்தீர்களா என்றும் கேட்டபோது முதலமைச்சரவர்கள் அதிகாரிகளை எல்லாம் கலந்து கொண்டுதான் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வீம்புக்காக சொல்லி விட்டோம் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, செய்யப்படுகிற காரியமே தவிர வேறல்ல.

நீங்கள் வைத்திருக்கிற நியாய விலைக் கடைகள் இருக்கட்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்த பொருட்களுக்கு நியாய விலை கிடைக்காமல், அதாவது கட்டுப்படியாகிற விலை கிடைக்காமல் துயரப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 22]

துயரைத் துடைப்பதற்கு இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன? விவசாயிகள் ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூபாய் 120 வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பிலே நேற்றைய தினம் திரு. சங்கரைய்யா அவர்கள் பேசும்போது “ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 120 அல்ல. ரூபாய் 100 ஆவது கொடுங்கள்” என்று குறிப்பிட்டார். நானும் அதையே தான் கேட்கிறேன். அதாவது மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கும் ரூ. 85 ஆவது ஒரு குவிண்டாலுக்கு அந்த விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க முன்வருகிறதா? இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு குவிண்டால் 70 ரூபாய்க்குத்தான் உற்பத்தி செய்த விவசாயிகளால் விற்க முடிகிறது. அந்த விலைக்குக்கூட நெல்லை வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக ராஜராஜன் என்று பெயரிடப்பட்ட நெல்லை வாங்குவதற்கே ஆள் இல்லை என்கிற ஒரு சூழ்நிலை இன்றைக்கு தஞ்சைத் தரணியிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சி இருந்தபோது விவசாயிகள் தாங்கள் உற்பத்தி செய்கிற பண்டங்களுக்கு குறிப்பாக மிக அத்தியாவசிய பொருளாகிய நெல்லுக்கு நியாயமான கட்டுப்படியான விலை கிடைக்குமா என்று சந்தேகப்பட்டபோதெல்லாம், அவர்கள் அந்த உற்பத்தியைத் தொடங்குவதற்கு முன்பே கழக அரசின் சார்பாக நானோ உணவு அமைச்சரோ அந்த விவசாயிகளைக் கூட்டி வைத்து அவர்களுக்கு உறுதிமொழிகளைத் தந்தோம். நீங்கள் கவலைப்படாமல் உங்களுடைய கழனிகளில் உற்பத்திகளைத் தொடங்குங்கள், நாங்கள் விலை குறையாமல் பார்த்துக் கொள்கிறோம், கட்டுப்படியான விலை தருகிறோம், அப்படித் தர முடியாத சூழ்நிலை வருமே யானால் சப்போர்டிங் ப்ரைஸ் அரசாங்கத்திலிருந்து தர நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்ற அளவில் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே கழக ஆட்சிக் காலத்திலே உணவு உற்பத்தியிலே விவசாயிகள் மிகுந்த நம்பிக்கையோடு அவர்களுடைய வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கின்ற ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூபாய் 85 நிர்ணயம் செய்தால் தான் பணம் கொடுக்கப்படும் என்று ரிசர்வ் வங்கி தெரிவித்தால், அந்தப் பணத்தையாவது வாங்கி, ‘எந்த விலைக்காவது எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்’ என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற அனாதைகளின் நிலையிலே இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடும்பங்களுக்கு இருக்கின்ற துயரைப் துடைப்பதற்கு நீங்கள் ஏன் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அரசு அலுவலர்களைப்பற்றி இங்கு பேசப்பட்டது அரசு அலுவலர்களுக்கு இந்த அரசு நன்மை செய்கிறதோ இல்லையோ, எப்படி தொழிற்சங்கங்களை, உடைப்பது என்பதில்

1979 மார்ச் 22]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

மும்மாமாக இருக்கிறதோ அதே வேகத்தை அரசு அலுவலராளர் சங்கத்திலும், என்.ஜி.ஓ. யூனியனிலும் கட்டி, போட்டி சங்கத்தை உருவாக்கி அதற்கு அங்கீகாரம் அளிப்பதில் அரசுக்கு இருக்கிற அக்கறை முன்றாவது பதிய குழுவின் பரிந்துரைகளில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளைக் களைவதற்கு ஒரு கமிஷன் அமைப்பதற்கு அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதன் காரணமாக என்.ஜி.ஓ. சங்கத்தினர் இன்று முதல் உண்ணாவிரதம் போன்ற கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் இவ்வளவு காலமாக — முன்றாவது பதியக் குழு பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகும், அதிலுள்ள முரண்பாடுகளைக் களைவதற்கு ஏன் ஒரு குழு நியமிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் கேட்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தான் நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எந்த இடத்திலும் ஊழலைப்பற்றி சொல்லவில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையில் ஊழல் என்ற அந்த வார்த்தை இல்லை. அந்த வாசகம் இல்லை. ஊழல் என்ற வார்த்தை குறிப்பிடாத காரணத்தினாலேயே அது இந்த இரண்டாண்டு காலத்தின் ஆட்சியில் அறவே களையப்பட்டு விட்டது என்று அர்த்தமல்ல. அந்தச் சொல்வதற்கு நாங்கள் தகுதி படைத்தவர்கள் அல்ல என்று அரசு உணர்ந்திருக்கின்ற காரணத்தால் தான் நிதிநிலை அறிக்கையில் அதுபற்றி விமர்சனம் செய்யப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். நான் ஆறு, ஏழு உதாரணங்களை முற்கேடுகளை, உழல்களை எல்லாம் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தின் மீது பேசும்போது, இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து வைத்தேன். அதற்கான பதில்கள் எதுவும் அந்தத் தீர்மானத்திற்கு விடையளித்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய நீண்டநேர பேச்சில் எதற்கும் பதில் அளிக்கவில்லை என்பதை இந்த அவையும் அறியும், இந்த நாடும் நன்று அறியும். மீண்டும் நான் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை சொல்ல விரும்பவில்லை. புதிய குற்றச்சாட்டுகள், அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள், மிகச் சிறிய அளவிலிருந்து ஆரம்பித்து, பெரிய அளவு வரை, எப்படி நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு அச்சகத்தில் ஒரு பெண் — இந்த ஆண்டு ஜனவரி 8-ம், தேதி தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்படுவதாக ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகின்றது. ஆணை எண். 3428 டி.இ. 12/79, தேதி 1979-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 8-ம் நாள். இப்படி அவர்களை தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்யப்படுவதை 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 8-ந் தேதி அன்று. இதில் வேடிக் கயும் வேதானயும் என்ன வென்றால் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட மறுநாளே அதாவது 9 ம் தேதியே அந்தப் பெண் வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதாக ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகின்றது. அந்த உத்தரவு என்னிடத்தில் இருக்கிறது அதில்,

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 மார்ச் 22]

C. P. No. 3428/TE/12/79,
dated 9-1-1979.

Office of the Works Manager,
Government Central Press,
MADRAS.

PROCEEDINGS

Sub : ESTABLISHMENT—Government Central Press, Madras—
Time and Gate Section—Thirumathi Jayalakshmi—
Suspension from service—Orders revoked.

REFERENCE—Proceedings of the Works Manager,
Government Central Press, Madras No. C. P. 3428/
TE/12/79, dated 8-1-79.

Pending charges to be levelled against Tmt. V. Jayalakshmi, Junior Time Keeper, Government Central Press, Madras, orders passed in the Proceedings cited suspending her from service is revoked with immediate effect என்று இருக்கிறது. அதில் இந்த முறைகேட்டுக்கு என்ன காரணம். இடையில் என்ன நடைபெற்றது 8-ம் தேதி பதவியிலிருந்த தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகின்ற பெண்மணி, மறு நாளே, 9-ம் தேதி மீண்டும் அந்த வேலை நீக்கம் ரத்து செய்யப்பட்டு பதவியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள் என்றால் இந்த ஒரு நாள் கூத்து ஏன் நடைபெற்றது. இந்த ஆட்சியில் இப்படி நடப்பது அதிசயம் ஒன்றுமல்ல. ஏற்கனவே சின்னாளப் பட்டியில் — மதுரை மாவட்டம் — சின்னாளப்பட்டியில் ஒரு டாக்டரை உத்தமபுத்திரனை — உத்தமபுத்திரன் என்ற டாக்டரை — இந்த உத்தமபுத்திரன் ஆட்சியில் உள்ள மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களே. . .

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏதோ அரசு அச்சகத்தில் முதல் நாள் ஒரு பெண்மணி சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டு மறு நாளே வேலைக்கு அமர்த்திய இந்த ஒருநாள் கூத்து எப்படி நடந்தது என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். எப்படி நடந்தது என்றால், அந்த பெண்மணி வேலைக்குப் போயிருக்கிறாள், அப்போது அங்கிருந்த வொர்க்ஸ் மானேஜர் வேலைக்கு வரக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஏன் என்று கேட்டு இருக்கிறாள் வேலைக்கு வரக்கூடாது என்றால் வரக்கூடாது தான் என்று சொல்லி உடனே ஒரு சஸ்பெண்ட் ஆர்டர் எழுதி கொடுத்திருக்கிறார்.

1979 மார்ச் 22] |திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்|

[பிற்பகல் 12.10]

மாண்புமிகு எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிரம்ப அனுபவம் பெற்றவர். அந்த நிர்வாகத்தின் பொறுப்பிலே இருப்பது நெறியாளர்தான். அதாவது டைரக்டர். அந்த அம்மையார் ஏதாவது தவறு செய்திருப்பார்களானால், அந்த ஓர்க்ஸ் மானேஜர் நெறியாளருக்கு எழுதி, விளக்கம் பெற்று, நெறியாளர் தான் அந்த ஆணையைப் பிறப்பித்திருக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக, அந்த ஓர்க்ஸ் மானேஜரே நெறியாளரின் அதிகாரத்தை எடுத்து, அந்த ஆணையைப் பிறப்பித்திருக்கிறார். நெறியாளரின் கவனத்திற்கு வந்த பிறகு, விவரங்களுக்கு விளக்கம் கேட்டபோது, அதற்கு தகுந்த விளக்கம் அளிக்கவில்லை. ஆகவே, அந்த அம்மையார் மீண்டும் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். இதுதான் நடந்திருக்கிறது. எனவே, நிர்வாக சீர்கேடு இல்லை என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அப்படியானால் ஏன் அந்த ஓர்க்ஸ் மானேஜர் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கக் கூடாது. என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, நெறியாளரிடம் இந்த அரசாங்கம் விளக்கம் கேட்டிருக்கிறது. வந்த பிறகு, கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்ட காரணத்தினால், இந்த உண்மையை ஊர் அறியவும், அதை அறிந்த பிறகு இந்த ஓர்க்ஸ் மானேஜர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க நாங்கள் நெறியாளரிடம் விளக்கம் கேட்டிருக்கிறோம் என்று இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சரி அதற்குப் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். சின்னாளப்பட்டியிலே நடந்ததைப்பற்றி நான் சொன்னேனே, அதற்கு வருவோம். சின்னாளப்பட்டியிலே உத்தமபுத்திரன் என்ற டாக்டர் மருந்துகளை எடுத்துச் சென்றபோது, கையும் களவுமாக பிடிபட்டிருக்கிறார். சாதாரண ஓர்க்ஸ் மானேஜர் அல்ல. நம்முடைய மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே பிடிபட்டார். அதே இடத்திலே தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார். அப்படி செய்யப்பட்டவர், விசாரணை எதுவுமில்லாமல், 10 நாட்களுக்குள் அவர் மீண்டும் வேலையில் சேர்க்கப்பட்டதற்கு என்ன காரணம்.

[1979 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சென்ற முறை என்ற கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு, நான் இந்த மருத்துவ மனை நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் எலத் அவர்களைக் கேட்டபோது, அவர் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு, அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, 10 நாட்களுக்குள் அல்ல, இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு அவர் வேலையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் தன் தவறை ஒப்புக்கொண்டு, அதாவது அந்த மருந்தை முன் அனுமதி பெறாமல் பள்ளி மாணவர்களுக்காக நடைபெற்ற விழாவுக்கு எடுத்துச் சென்றதைத் தவறு என்று ஒப்புக்கொண்டு, பிறகு வேலையில் மீண்டும் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார் என்பதை டி.டி.பி.எச். தெரிவித்திருக்கிறார்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அதை நான் மறுக்கிறேன். இடையிலே பணம் புரண்டிருக்கிறது என்பது என் குற்றச்சாட்டு. முதலமைச்சர் அவர்கள் விசாரணை வைப்பார்களானால், தகுந்த சாட்சியங்களோடு நான் இதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். மருந்தோடு கையும், களவுமாக அவர் பிடிபட்டாரே, அப்போதே அமைச்சர் அவர்களிடம் இந்த விளக்கத்தை அளித்திருக்கக்கூடாதா பள்ளியிலே மாணவர்களுக்காக எடுத்துச் செல்கிறேன். ஆகவே, திருடிச் செல்லவில்லை என்ற விளக்கம் அளித்திருக்கக்கூடாதா இந்த விளக்கத்தை ஏன் அமைச்சர் அவர்களிடம் அவர் சொல்லியிருக்கக்கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் சென்ற காலத்திலே இந்த விளக்கம் தரப்படவில்லை. சின்னாளப்பட்டியில் நடைபெற்ற ஒரு பள்ளியின் விழாவிற்கு எடுத்துச் சென்றதாக, அந்தப் பள்ளி நிர்வாகிகளோடு, டி.டி.பி.எச். விசாரணை செய்து, ஒரு குறிப்பை அனுப்பியிருக்கிறார். அந்த குறிப்புகள் இருக்கின்றன. தேவையானால் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் இவ்வளவு அவசரப்பட்டு ஏன் ஒரு அமைச்சர் அவர்கள் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். கையும், களவுமாக பிடிபட்ட அந்த டாக்டரிடம் ஏன் அப்போதே விவரங்கள் கேட்டிருக்கக்கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : தலைவர் அவர்களே, கையும், களவுமாக பிடிபட்ட அந்த டாக்டரிடம் விவரம் கேட்டேன். அந்த டாக்டர் சரியான விளக்கம் தர முடியவில்லை. பார்மசிஸ்டு இடத்திலும் கேட்டேன். அவரால் விளக்கம் தர முடியவில்லை. ஆகவே, மருத்துவ மையிலே

1979 மார்ச் 22] [திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்]

இருக்க வேண்டிய மருந்தை, வெளியே கொண்டுவந்த காரணத்தினால், அவர் கைப்பையிலே இருந்த காரணத்தினால், இத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. சருணாநிதி : சரியான விவரத்தை அந்த மருத்துவர்தர முடியவில்லை. என்ன காரணம்? அப்போது விவரத்தை தர முடியாதவர் பிறகு ஏன் தந்தார்? அப்படியானால் அமைச்சர் அவசரப்பட்டிருக்கிறார், அமைச்சரையாவது தண்டிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராசன் : விவரம் தந்தார் தரவில்லை என்று சொல்லவில்லை. அவர் சொன்ன விவரம் சரியான விவரம் என்பதற்கு விசாரணை செய்ய உடனடியாக வழிவகை இல்லை. பிறகு விசாரணைக்குப் பிறகு தெரிய வந்தது.

திரு. மு. சருணாநிதி : 25,000 ரூபாய் வரை பணம் புரண்டு மீண்டுமாவது அவர் அந்த வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விசாரணை வைத்தார்களானால் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையானவர்களைக் கொண்டு விவரங்களைத்தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஆளும் சட்சிக்காரர்கள் சில ஆக்கிரமிப்புகளிலே ஈடுபட்டு அரசுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை எல்லாம் கூட கையகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள் என்பது பற்றிய விவரங்களைக் கடந்த ஆண்டு இந்தச் சட்டமன்றத்தில் உறையாற்றிய போது சைதாப்பேட்டை தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்கள் இங்கு சொன்னார்கள். அப்போது இன்றைய நம்முடைய மின்வாரியத் துறை அமைச்சர் அப்போது பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த பண்டுட்டி ராமச்சந்திரன் அவர்கள் அதற்கான விவரங்களை சொடுக்கும்படி புருஷோத்தமன் அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதற்கான விவரங்களை புருஷோத்தமன் சொடுத்த அதுபற்றிய குறிப்புகள் சட்டசபை நடவடிக்கை குறிப்பில் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

சைதாப்பேட்டையில் அரசினர் பயிற்சி கல்லூரிக்கு எதிரில் ஜோன்ஸ் சாலையும் அண்ணா சாலையும் சந்திக்கும் இடத்தில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அரசுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை ஆளும் சட்சியைச் சேர்ந்த பாலகிருஷ்ணன் என்பவர் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பது பற்றியும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பது பற்றியும், அண்ணா மருத்துவ மனை என்ற பெயர் வகை அங்கே போடப்பட்டிருப்பது பற்றியும்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 22]

5—1—1978-ல் இந்தச் சபையில் பேசினார். அதற்கான புகைப்படங்களும் இங்கு காட்டப்பட்டது. அந்தப் புகைப்படங்களை மீண்டும் நமமுடைய நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் அன்றைக்கு விளக்கம் கூறிய மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கும் காட்ட விரும்புகிறேன். (புகைப்படத்தைக் காட்டியவாறு) இதுதான் புகைப்படம். அண்ணா மருத்துவமனை, மூலிகை தயாரிக்கும் இடம் என்று ஒரு சொட்டகையைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது அரசாங்க நிலம். ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அந்த இடத்தை அவர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அண்ணா நெடுஞ்சாலையில் ஆக்கிரமிப்பு, அது மாத்திரமல்ல. அதற்கு அதிகாரி அனுமதியும் வழங்கியிருக்கிறார். இந்தச் சாலையை அகலப் படுத்துகிற வரையில் நீங்கள் இந்த இடத்தில் இருக்கலாம், என்று அதிகாரி அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்பு முறைகேடானது அல்லவா, ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்குச் செய்யப்பட்ட சலுகை அல்லவா என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அங்கே ஆக்கிரமிப்பு இருக்கிறது என்று ஒரு படத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆக்கிரமித்திருக்கலாம். ஆனால் அவர் ஆளும் கட்சிக்காரர் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எப்படிச் குறிப்பிடுகிறார்கள். என்ன ஆதாரத்தில் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இன்னொரு தகவலையும் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பலர், இப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புகளைச் சிலர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற புகாரைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : ஆகையால் இந்த அரசாங்கத்தில் ஆமை வேகத்திற்கு இடத்தில் வேறு சான்று தேவையில்லை. ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் இப்படிப்பட்ட புரட்களைச் செய்த பிறகும், 5-1-78ல் கிளப்பப்பட்ட இந்தப் பிரச்சினைக்கு இதுவரை முடிவு காணாமல் இன்னும் ஆக்கிரமிப்பாளர் பாலகிருஷ்ணன் அவர் ஆளும் கட்சி இல்லையென்று சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். யாராக இருந்தாலும் ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அரசாங்க இடத்தில் இப்படி ஒரு சொட்டகையைப் போட்டுக்கொண்டு அண்ணா மருத்துவமனை மூலிகைப் பண்ணை என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டு நடத்துகிறார். மாண்புமிகு அமைச்சர் நண்பர் வீரப்பன் அவர்கள் இன்றைக்கே கூட-நெடுந்தூரத்தில் இல்லை. அண்ணா சாலைக்கு காரில் சென்று பார்த்தால் அந்த இடத்தைக் காணலாம். அதற்குப் பிறகாவது ஆக்கிரமிப்பை அடற்ற நடவடிக்கை எடுப்பார்களானால் மெத்தவும் மகிழ்ச்சியடைவேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 22] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இந்த ஆகிரமிப்பு மாத்திரமல்ல-நடைபாதைக் கடைகள் என்ற பெயரால் நம்முடைய உயர்நீதி மன்றத்தைச் சுற்றி கடைகள் கட்டப்படுகின்றன. அந்தக் கடைகளை கட்டுகிறவர்கள் ஆளும் கட்சிக் காரர்கள் என்பதை அங்கு சென்று விசாரித்தால் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். நூற்றுக்கணக்கான கடைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நீதி மன்றத்தைச் சுற்றி தாற்காலிகக் கடைகள் அமைக்கப்பட்டு அந்த கடைகளில் வியாபாரம் செய்கிற சாதாரண வியாபாரிகளிடத்தில் வசூல் செய்யப்பட்டு மாதம் ஒன்றுக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாயை ஒரு சில ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் பங்கு போட்டுக் கொள்கின்றனர். என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இந்த மன்றத்தில் வைக்க விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

அங்கு சாதாரண வியாபாரிகள் பிழைப்பு நடத்த வேண்டாமா அவர்களுடைய பிழைப்பைக் செடுக்கலாமா என்று அரசு என்னைத் திரும்பக் கேட்குமானால் நான் அரசுக்குச் சொல்வேன், அந்தக் கடைகள் இருக்கலாம் என்று கருதுவார்களானால் அந்தச் சின்னஞ்சிறு கடைகள் அரசு சார்பிலே கட்டப்பெற்ற அதற்குரிய வாடகையை அரசோ அல்லது மாநகராட்சியோ பெறுகிற அந்த வழி வகைகளைச் செய்யலாமே ஏன் செய்யவில்லை? அந்தக் கடைகளின் படங்களும் இருக்கின்றன. இந்தப் படங்களைக் காட்டினால் கூட ஆளும் கட்சியினர் இல்லை என்று சொல்லக் கூடும். (சில படங்களை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் காட்டினார்கள்) நீதிமன்றத்தைச் சுற்றி கட்டப்பட்டுள்ள கடைகளின் படங்கள் தான் இவைகள், ஒரு படத்தில், உயர்நீதி மன்ற முன்புற அண்ணா சிறுகடைவியாபாரிகள் முன்னேற்றச் சங்கம் என்று அண்ணா படமும் மூதலைமச்சருடைய படமும் போடப்பட்ட ஒரு பெரிய பலகையும் வைக்கப்பட்டு, அந்தச் சிறு கடை வியாபாரிகளுடைய சங்கம் அந்தப் பணத்தைப் வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கருத்தில் என்னுடைய அருமை நண்பர் அமைச்சர் வீரப்பனார் மாறுபடமாட்டார் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் அவருக்கே சென்னையில் உள்ள ஆளுங்கட்சியிலே உள்ள தோழர்கள் இந்தப் புகாரைக் கொடுத்திருக்கக்கூடும். எனவே இப்படிப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புகள் சென்னை மாநகரத்திலே பல இடங்களிலே செய்யப்படுகின்றன என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேனே தவிர வேறு அல்ல.

இன்னொன்று, முறைசேடுகள், எப்படி எப்படி நடக்கின்றன என்பதற்கு மற்றொரு சாட்சியம். 30-7-1978 அன்று அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.ச. இணைப்புக் காவியக் கலை மன்னர் எம்.ஜி. ஆர். பொது நல மன்றம், சூரியநாராயணச் செட்டித் தெரு, சென்னை-81 என்ற ஒரு லெட்டர் பேடினே

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 மார்ச் 22]

கே. தனபால் என்பவர் முதலமைச்சருடைய ஸ்பெஷல் ஆபீஸருக்கு (சீப் மினிஸ்டர்ஸ்செல்) ஒரு கடிதத்தை அனுப்பியிருக்கிறார். அதற்கு ஸ்பெஷல் ஆபீஸர், சீப் மினிஸ்டர்ஸ்செல் அந்தக் கடிதத்தின் மீது

“Forwarded to the Chairman, Tamil Nadu Shm Clearance Board, Madras, for necessary action.,,

Special Officer,

Chief Minister's Cell,

Fort St. George, Madras-9.

என்ற முத்திரையோடு அந்தக் கடிதம் நெசசரி ஆக்ஷன் எடுப்பதற்காக சிலம் கிளயரன்ஸ் தலைவருக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அந்தக் கடிதத்தினுடைய வேண்டுகோள் என்ன தெரியுமா? மழையின் காரணத்தால் தற்காலிகமாக ஹவுசிங் போர்டு வீடுகளிலே 2,000 பேர்கள் குடியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டாயிரம் குடும்பங்கள் கீழே இறக்கப்படும் என்று 30-7-78 அன்று பத்திரிகையில் குடிசை மாற்றுவாரியத் தலைவர் விட்டிருந்த அறிக்கையைப் பார்த்த பூண்டி தங்கம்மாள் தெருவில் உள்ள மீனவர் குடியிருப்பு காலனியில் மழையின் காரணமாக குடியேறிய ஊர் மக்கள் மிசவும் பீதியடைந்து இதைப்பற்றியே பெரும்பாலும் பரவலாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்குரிய இடம் அது அல்ல என்றாலும் கூட தயவு செய்து அவர்களை இப்போது அந்த வீடுகளிலிருந்து கீழே இறக்க வேண்டாம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு மாத்திரமல்ல, கடைசியாக எழுதுகிறார்கள், அடுத்து வருகிற சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தல் காலத்திற்குள்ளாக அவர்களை இறக்கிவிடாத அளவிற்கு, தாங்கள் கருணை வைத்து. சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தலுக்குப்பின் இறக்க அனுமதி தந்து, சட்டப்படி என்ன செய்யப்போகிறீர்களோ, அப்படி செய்யுங்கள் என்பதனைக் கோரி தாழ்மையுடன் ஐயாவின் பாதங்களைத் தொட்டு வணங்குகிறேன், அன்பன் கே. தனபால்; இந்தக் கடிதம் “நெசசரி ஆக்ஷன்” க்காக அனுப்பப்படுகிறது. சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தலில் அந்த மக்களின் வோட்டுக்களைப் பெற்ற பிறகு தேர்தல் முடிந்த பிறகு அவர்களை அனுப்பலாம் என்ற முறையிலே ஆளுங்கட்சியினைச் சேர்ந்த செயலாளர் ஒருவர் ஒரு வேண்டுகோளை விடுகிறபோது அதனை ‘பார் நெசசரி ஆக்ஷன்’, என்று அனுப்பப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு கடிதம் இங்கே அவையலே நம்முடைய அமைச்சருக்குப் பாராளுமன்றச் செயலாளராக இருக்கிறவரைப் பற்றிய கடிதம். மணச்சநல்லூர், புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். மன்றம், திருச்சி மாவட்டம், அதனுடைய செயலாளர் இ. சுப்பிரமணியம் என்பவர் 1979-ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 8-ம்

1979 மார்ச் 22] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நாளில் அனைத்துலக எம்.ஜி.ஆர். மன்றச் செயலாளரும் மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சருமான திரு. சௌந்திரராஜனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். முசிறி தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் முசிறிப்புத்தன் மணச்சநல்லூர் அரிசி ஆலைக்காரர்களிடம் 'மக்கள் திலகம்' என்ற நாளேட்டை கழகத்திற்காகத் துவக்கப் போவதாகச் சொல்லி நிதி திரட்டுகிறார்.

அதைப்பற்றி மனுவில் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

இப்படிக்கு,

இ. சுப்பிரமணியன்."

அவர் இணைத்து அனுப்பி இருக்கும் மனுவில் என்ன இருக்கிறது என்றால் -

"பொதுச் செயலாளர் அவர்களுக்கு,

வணக்கம். நமது அனைத்துலக எம். ஜி. ஆர் மன்ற தலைவரும், எங்கள் முசிறி தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினருமான மாண்புமிகு முசிறிப்புத்தன் அவர்கள் தலைமைக் கழகச் சார்பில் "மக்கள் திலகம்" என்ற பெயரில் தினசரி செய்திப் பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப் போவதாகவும், அதற்காக இங்குள்ள அரிசி ஆலை அதிபர்களிடமும், அரிசி வியாபாரிகளிடமும், நிதி வசூல் செய்கிறார். தொகை ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 5,000 வசூல் செய்வதற்கு திட்டமிட்டு அதற்கு வசூல் செய்வதற்கு கீழ் கண்டவர்களை முசிறிப்புத்தன் நியமனம் செய்துள்ளார்.

1. பி. எஸ். தனக்கோடி செட்டியார், அசோகா ரைஸ் மில்.
2. பி. என். ஆறுமுகம், தண்டபாணி ரைஸ் மில்.
3. எஸ். ஆறுமுகம் செட்டியார், ஜெகதாம்பிகா ரைஸ் மில்.
4. கே. ஆர். வைத்திலிங்கம் பிள்ளை, பாலசுப்பிரமணியம் ரைஸ் மில்.
5. டி. பி. கே. நடேசன் செட்டியார், ஜெயலக்ஷ்மி ரைஸ் மில்.

மேலே சொன்னவர்கள் வசூல் செய்கிறார்கள். இது உண்மையா? என்று அறிய விரும்புகிறோம். காரணம் இதுவரையில் தலைமைக் கழகத்திடமிருந்தோ அல்லது தங்கள் மூலமாகவோ இதைப்பற்றி செய்தி வரவில்லை.

1. தலைமைக் கழகம் "மக்கள் திலகம்" என்ற பெயரில் தினசரி பத்திரிகை ஆரம்பிக்கிறதா? 2. "மக்கள் திலகம்" என்ற பெயரில் பத்திரிகை ஆரம்பிக்க இருப்பதை பொதுச் செயலாளராகிய தாங்கள் ஏன் அறிக்கை வெளியிடவில்லை?

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 மார்ச் 22]

உடனடியாக தாங்கள் “ மக்கள் திலகம் ” என்ற பத்திரிகையைப் பற்றிய உண்மையை அறிக்கையாக வெளியிட்டு மக்கள் மத்தியிலும்—கழகத்தினர்களுக்கும் விளக்கம் கொடுக்குமாறு மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு,

இ. சுப்பிரமணியம்,
செயலாளர்,

எம்.ஜி.ஆர். மன்றம்,
மணச்சநல்லூர்.”

இப்படி ஒரு கடிதம் வந்ததா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. அவர் ஏதோ சொல்வதற்காக எழு முயற்சிக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். சொல்ல வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். செளந்திரராஜன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இப்படி ஒரு கடிதம் எனக்கு வந்ததாக ஞாபகம் இல்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : வந்ததாக ஞாபகம் இல்லை என்று சொல்கிறார் அமைச்சரவர்கள். இதோ இந்தக் கடிதம். எம். ஜி.ஆர். மன்றம், மணச்சநல்லூர், லால்குடி வட்டம், திருச்சி மாவட்டம், இந்தக் கடிதத்திலே, ‘மினிஸ்டர் பார் ஹெல்த், 12-த் பிப்ரவரி 1979, கவர்ன்மெண்ட் ஆப் தமிழ்நாட் என்ற முத்திரை குத்தப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சருடைய அலுவலக முத்திரை குத்தப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முத்திரை குத்தப்பட்டது நேராக எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குப் போயிருக்கிறது. ஆகவே, இதுவே விசாரணைக் குரிய ஒன்றாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இதைப்பற்றி நாம் விசாரித்தாக வேண்டும். நான் மேலும் ஒன்றை நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களிடத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், அவர்கள் குடிசை மாற்று வாரியத் தைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். எவ்வளவோ மனுக்கள் எங்களுக்கு வருகின்றன. அப்படி மனுக்கள் வருகின்ற பொழுது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு பார்வர்ட்டு, பார் கன்சிடரேஷன், பார் டிஸ்போசல், பார் நெசசரி ஆக்ஷன் என்று போடுவது சாதாரண மரபுக்கு உகந்ததாக இருந்து வருகிறது. அதை அவர்களும் நன்றாக அறிவார்கள். ஆகவே, அதிலே உள்ள சம்பவங்களுக்கு நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு உத்தரவு போடுவதாக அது அமையாது. அதைப்பற்றியும் தாங்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 22]

திரு. மு. கருணாநிதி : மாநகராட்சித் தேர்தல் முடிந்த பிறகு இறக்கி விடலாம் என்ற மனப்பான்மை ஆளுங் கட்சியில் இருக்கின்றவர்களுக்கு இருக்கின்றது என்பதற்காக அதைக் குறிப்பிட்டேனே அல்லாமல் வேறல்ல. இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, ஒரு வேளை ஏறகனவே இருந்த பழக்கத்தின் காரணமாக அந்த உணர்வில் இருப்பவர்கள் இங்கேயும் இருக்கலாம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : உங்கள் பழக்கம் எங்களுக்கு எப்பொழுதும் கிடையாது. அதெல்லாம் உங்கள் பழக்கம்.

தலைவரவர்களே, நம்முடைய பணகுட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னதற்கு விளக்கம் அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். விசாரணை வைக்கட்டும் எப்படி எனக்கு வந்தது என்று கேட்க. நான் சொல்வது, மணச்சநல்லூர் எம்.ஜி.ஆர். மன்றச் செயலாளர் சுப்பிரமணியம், வேறு யாரும் அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் அல்ல, முசிறிப்புத்தன் இப்படி அங்கே வசூல் செய்கிறார், அரிசி ஆலை அதிபர்களிடம், பத்திரிகையின் பெயரைச் சொல்லி என்ற குற்றச்சாட்டை எழுப்பியிருக்கிறார் என்பதற்கு ஆதாரமாகத்தான் இந்தக் கடிதத்தைக் காட்டினேன்.

திரு. பி. முசிறிப்புத்தன் (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலாளர்) : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கடிதத்தைப் படித்திருக்கிறார்கள். அவர் படித்துக் காட்டிய கடிதத்தின்படி, அப்படியொரு முயற்சி அனைத்துலக எம்.ஜி.ஆர். மன்றத்தின் சார்பில் எடுக்கப்படவும் இல்லை. அப்படி வசூலிக்கப் போனவர்கள், அவர்களுடைய கடிதத்தின்படி, அவர்கள் யாரும் எங்கள் உறுப்பினர்கள் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன், இதுபோல கடிதங்களை அச்சடிப்பதும், எழுதுவதும் உள்ள இதுபோன்ற ஆதாரங்களைக் கொண்டு வந்து தேவையில்லாமல் சபையிலே சொல்வதும் அவருக்கு அழகு அல்ல. இந்தக் கடிதத்தில் குறிப்பிட்ட நபர்கள் யாரும் கழகத் தோழர்கள் அல்ல. எங்கள் மன்றத்தைப் பொறுத்த அளவில் அப்படிப்பட்ட பத்திரிகை எதுவும் நடத்துவதாக உத்தேசம் இல்லை.

[பிற்பகல் 12-30]

அது மட்டுமல்ல. அத்தகைய முயற்சிகள் எதையாவது நாங்கள் எடுத்திருக்கிறோமா என்பதற்கு அவரிடம் அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரபூர்வமான ரசீது ஏதாவது இருந்தால் அதை சமர்ப்பிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 29]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நான் இங்கு படித்துக் காட்டியதெல்லாம், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த எம்.ஜி.ஆர். மன்றத்தைச் சேர்ந்த செயலாளர் எழுதிய கடிதத்தைத்தான் படித்தேன். ஆளுங்கட்சிக்காரர்களே அவரைப்பற்றி குறை கூறி, முறைகேடாக நடந்திருக்கிறது, இவ்வாறு வகுலாகிறது என்று எழுதியதைத்தான் படித்துக் காட்டினேன்.

திரு. பி. முசிரிபுத்தன் : ஏனென்றால், மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் மீது இதுபோன்ற ஒரு கடிதத்தை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் படித்ததையும் இங்கே கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அவையெல்லாம் சபை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருக்கிறது. திரும்பப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும்.

அடுத்து, மதுரையில் 'சோலார் பார்மசியூட்டிக்கல்ஸ் இன் டஸ்ட்ரிஸ்' என்று ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறது. அந்த கம்பெனெனிகு ஒரு ஆண்டு ஸ்பிரிட் கோட்டா 40,000 ப்ரூஃப் லிட்டர் என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது; 1977-78-ல் இதுவரை கூடுதலாகப் பெற்ற அட்ஹாக் கோட்டா 80,000 ப்ரூஃப் லிட்டர். ஆண்டொன்றுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதே 40,000 ப்ரூஃப் லிட்டர். ஆனால், 1977-78-ல் கூடுதலாகப் பெற்ற அட்ஹாக் கோட்டா 80,000 ப்ரூஃப் லிட்டர். இது ஆண்டு கோட்டாவைவிட இரண்டு மடங்காக ஆக்கப்பட்டிருப்பது என்பது முதல் ஊழல். ஆக, மொத்தம் கோட்டா 1,20,000 ப்ரூஃப் லிட்டரில் இதுவரையில் எடுத்திருப்பது 75,000 ப்ரூஃப் லிட்டர். அதில், உண்மையில் மருந்துக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது 25,000 லிட்டர் போக, மீதி 50,000 லிட்டரில் கள்ளத்தனமாக ஜிஞ்ஜர் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது, அன்ரெஸ்ட்ரிக்டட் மருந்துகள் என்ற பெயரில், காம்பனன்ட்ஸ் பென்சாயின், சோப் எலிமென்ட் என்ற பெயரில் தயாரித்து, அவைகள் ரிலீசாகி இருக்கின்றன. இப்படிச் செய்வதன் நோக்கம், ஒரு ஜிஞ்ஜர் பாட்டிலுக்கு ரூபாய் சுமார் ரூ. 5. நிதியமைச்சருக்கு, எவ்வளவு பொருளாதார இழப்பு ஏற்படுகிறது, எப்படி ஏமாற்றப்படுகிறோம் என்பதற்காக இதை எடுத்துக் காட்டுகிறேன். பென்சாயின் ஜிஞ்ஜர் தயாரிப்பதாகப் பெயர் சூட்டினிட்டால் அதற்கு ரூபாய் ரூ. 2 என்றிருக்கிறது. ஆக, ஒரு பாட்டிலுக்கு ரூ. 3 இலாபம் கம்பெனிக்கு; அரசுக்கு ரூ. 3 நஷ்டம், ஒரு பாட்டிலுக்கு. ஆண்டொன்றுக்கு அரசாங்கத்திற்கு ரூ. 4 இலட்சத்திற்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது, இது இரண்டாவது ஊழல்.

ஜிஞ்ஜர் பாட்டில்களைத் தயாரித்து, நெல்லை, மதுரை, முகவை மாவட்டங்களை மதுக்காடாக இன்றைக்கு மாற்றி வருகிறார்கள். இதுமுன்றாவது குற்றச்சாட்டு. இதை அரசு

1979 மார்ச் 22]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அதிகாரிகள் கவனிப்பதில்லையா, நடவடிக்கை எடுப்பதில்லையா என்ற கேள்வியை எழுப்பக்கூடும். விசாரிக்க வருகிறார் ஒரு டெப்புட்டி கமிஷனர். அவர் விசாரிக்க வரும்போது, அந்தக் கம்பெனியின் முதலாளி ராகவன் என்பவருடைய காரிலேயே தான் வருகிறார். அவருடைய காரிலேயே வந்து விசாரிக்கிறவர் அங்கே இருக்கிற தவறுகளை எப்படிக்கண்டு பிடிக்கமுடியும்? டி.எஸ்.பி. ஒருவர் இருக்கிறார். அவருடைய அன்றாடச் செலவுகள் அந்தக் கம்பெனியாலேயே கவனித்துக்கொள்ளப்படுகிறது. சீனியர் டிரக் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவருக்கு மாதந்தோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை அந்தக் கம்பெனியால் செலவிடப்படுகிறது. மேலும் அவருடைய மகனுக்கு, அந்த டிரக் இன்ஸ்பெக்டர் மகனுக்கு லட்சுமி சிட்டி பன்ட்சில்—இந்த சோலார் பார்மசியூட்டிக்கல்ஸ் இன்டஸ்ட்ரியின் அதிபர் ராகவன் இருக்கிறாரே, அவருடைய கம்பெனிதான் அந்த லட்சுமி சிட்டி பன்ட்சம்—அந்தக் கம்பெனியில் சீனியர் டிரக் இன்ஸ்பெக்டர் மகனுக்கு வேலையும் தரப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற அரசு ஊழியர் மாதந்தோறும் கம்பெனி தரும் லஞ்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்கிறார். ஆண்டு கோட்டாவை 40,000 லிட்டரிலிருந்து 1 இலட்சம் லிட்டராக உயர்த்த டெப்புட்டி கமிஷனர் இப்பொழுது சிபாரிசு செய்திருக்கிறார் என்ற தகவல் எனக்கு வந்திருக்கிறது.

இப்படிச் சேர்க்கப்பட்ட லட்சக்கணக்கான ரூபாயில் பழங்காணத்தம் பை-பாஸ் சாலையில் புதிய கட்டிடத்தை இந்த அதிபர் கட்டியிருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திறப்பு விழா நடத்துவார் என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார். முதலமைச்சர் அதற்குச் செல்வாரோ இல்லையோ அது தெரியாது—ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் திறப்பு விழா நடத்தப்போவதாக அவர்கள் அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படி பெரிய ஊழல் ஜிஞ்ஜர் என்கிற பெயரால் கிட்டத்தட்ட 80 ஆயிரம் லிட்டர்கள் அதிகமாக பெற்று 40 ஆயிரம் லிட்டர்கள்தான் அனுமதி பெற்றிருக்கிறார்கள்—ஆனால் அந்தக் கம்பெனிக்காரர்கள் 80 ஆயிரம் லிட்டர்கள் அதிகமாகப் பெற்று 2, 3 மாவட்டங்களை மதுக்காடாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இந்தச் சூழ்நிலையில் நீங்கள் என்னதான் மது விலக்குச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக அமுல் நடத்தினாலும், அது வெற்றியடையுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மிகப் பெரிய மனிதர்கள் எல்லாம் அந்த முதலாளியின் பக்கத்திலே இருக்கிறார்கள் என்றும், அந்தப் பெரிய மனிதர்கள் யார் யார் என்பதை முதல்வர் அவர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 22]

சொல்கிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே உள்ளவர்கள் சர்க்காரியா விசாரணையில் குற்றவாளிகள் என்று நிரூபிக்கப்பட்டவர்கள்—நேற்றைக்குக்கூட நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். டெல்லி நாடாளுமன்றத்திலே உள்ள அமைச்சர், சர்க்காரியா விசாரணையில் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிற கருணாநிதியை அடிக்கடி சந்திக்கலாமா என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிரூபர்களிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

ஏதோ அங்கே ஓட்டு போடாததற்குக் காரணம் கேட்டபோது ஜார்ஜ் பெர்னான்டஸ் என்னை வந்து சந்தித்தது மிகப் பெரிய குற்றம் என்கிறார். சர்க்காரியா விசாரணையில் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் என்னை வந்து சந்தித்து விட்டார்—சர்க்காரியா விசாரணையில் ஒன்றிரண்டு குற்றங்கள் மட்டும் நிரூபிக்கப்பட்டு குற்றவாளி என்று சொல்லப்படும் என்னை சந்திப்பது குற்றம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதே சர்க்காரியா கமிஷனில் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கப்பட்ட நாவலர் நெடுஞ்செழியனை தங்கள் கட்சிக்குப் பொதுச் செயலாளராக ஆக்கியிருக்கிறீர்களே, அதைவிட வெட்கக் கேடு வேறென்ன இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மைசூர் மாநிலத்திலே குரோவர் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு விசாரணை நடைபெற்றது. அவரை பிரதம மந்திரியே வந்து சந்தித்திருக்கிறார்கள்: கைகுலுக்கியிருக்கிறார்கள். மற்ற மந்திரிகளும் வந்து சந்தித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்—சர்க்காரியா கமிஷனில் குற்றவாளி என்று சொல்லப்பட்ட கருணாநிதியை, டெல்லி அமைச்சர் வந்து பார்க்கக்கூடாது, பேசக் கூடாது என்று. ஆனால் அதே கட்சியில் இருந்த நாவலர் நெடுஞ்செழியனை அதே சர்க்காரியா கமிஷனில் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கப்பட்டவரை உங்கள் கட்சியில் பொதுச் செயலாளராகவே போடப்பட்டிருப்பதை என்ன நியாயம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் மீது ஊழல் புகார் சொல்லப்பட்டு இருப்பதற்கு முதல் காரணமே, அப்போதிருந்த காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர் ஒருவர் சத்யா ஸ்டூடியோவிற்கு நிலம் கொடுத்த விவகாரம்தான். அந்த விவகாரம் என்ன? 39 கிரவுண்டு 60 ஸ்கொயர்பீட் நிலம் குத்தகைக்கு விடப்பட்டது. அவர் கட்சியை விட்டுப்போன பிறகு அடுத்த ஆண்டே அறிக்கை விட்டார் அந்த நிலங்களைத்திருப்பிக் கொடுத்து விடப்போவதாக—ஆனால் 73-ல் கொடுக்கவில்லை. பிறகு 26—5—76 அன்று அந்த நிலங்களை அரசாங்கத்திற்குத் திருப்பிக் கொடுத்தார். அதை அரசு 28—5—76-ல் வீட்டு வசதிவாரியத்திடம் ஒப்படைத்தது. நிலத்தை ஒப்படைத்தபோது அனுபவித்த

1979 மார்ச் 22]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

காலத்திற்கு குத்தகை பாக்கி 1,26,350 ரூபாய் செலுத்தப்படாமல் இருந்தது. இன்றளவும் அது செலுத்தப்படவில்லை. குத்தகை தொகை அதிகமாக, இருப்பதாகவும் அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் மனு கொடுக்கப்பட்டது. இந்த மனு ஆர்பிட் ரேஷனில் போடப்பட்டு, சத்யா ஸ்டூடியோவின் சார்பில், என். சி. இராகவாச்சாரியார் ஆஜரானார். அதற்குள் எம்.ஜி.ஆர். முதலமைச்சர் ஆகிவிட்டார். ஆர்பிட் ரேஷனில் எந்தப் பிரச்னை வந்தாலும் 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மேல் நடவடிக்கை தொடரப்பட வேண்டும் என்பது விதி. ஆனால் இந்த விதிக்கு மாறாக அது சம்பந்தமான பைல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அலுவலகத்தில் லாக்கரில் வைத்துப் பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. கிணற்றில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பைலுடைய எண் கூட ஏ2/36745/76.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆட்சியில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சர் ஆக இருந்தபோது சத்யா ஸ்டூடியோவிற்குப் பின்னால் பயன்படுத்தப்படாமல் போடப்பட்டிருந்த நிலம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அப்பொழுது அண்ணா அவர்கள் இருக்கவில்லை.

[பிற்பகல் 12-40]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நீங்கள் இருந்த போதா, சரி ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தி. மு. கழகம் ஆட்சியில் இருந்த போது அமரர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, சத்தியா ஸ்டூடியோவுக்குப் பின்னாலே இருந்த எதற்கும் பயன்படாமல் போடப்பட்டு இருந்த நிலம் (குறுக்கீடு) அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் உண்மை அதுதான். நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன், அதற்கு முதலில் கொடுக்கப்பட்ட வாடகை, கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியது—எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஒன்பதாயிரத்து சில்லரை ரூபாய் ஆண்டுக்கு. நான் கழகத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டபிறகு ஏதோ என்னவோ தெரியவில்லை. அதற்கு திடீரென்று ஒரு ஆண்டுக்கு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் வரி போடப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதைக் கொடுக்க முடியாது என்றும், அப்படி குத்தகைப் பணம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் சட்டத்தில் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்து வழக்கு மன்றத்திற்குப் போயிற்று. வழக்கு மன்றத்தில் இருக்கிறது. இன்னும் தீர்ப்பு ஆயிற்றா இல்லையா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நிலைமை என்னவென்றால், ஏமாற்றுவதற்காகவோ அல்லது அந்த நிலத்தை வைத்துக் கொள்வதற்காகவோ

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 மார்ச் 22]

லாபத்தை அதிகரித்துக் கொள்வதற்காகவோ பயன்படுத்தவில்லை என்பது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தெரியும். அந்த நிலத்தை ஏன் ஸ்டுடியோவிற்கு சொந்தக்காரர்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள். வேண்டும் என்று கேட்டார்கள் என்றால், பக்கத்திலே நாடசுவரம் சொல்லிக் கொடுக்கும் இடம், பாட்டு சொல்லிக் கொடுக்கும் இடம் இருக்கிறது. அவைகளைத் தொடர்ந்து அந்த இடத்திற்குக் கொண்டு வருவார்களானால் அங்கே படப்பிடிப்பு நடைபெற முடியாது.

ஆகவே அந்த இடத்தைப் பெற்று பயன் இருக்கிறதோ இல்லையோ, அந்த இடத்தில் வேறு தொல்லைகள் ஏற்படாமல் அந்த ஸ்டுடியோ காப்பாற்றப்பட வேண்டும், தொழிலாளர்கள் காப்பாற்றப்படவேண்டும் என்று அந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆனால் வாடகை அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்ற பிறகு, அந்தப் பிரச்சினை எந்த லாபத்தையும் கருதாமல் நடைபெற்றது என்ற நிலைமையில் ஒரு முடிவை எதிர்பார்த்து காத்துக் இருக்கிறது என்பதையும் என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறேன். மீண்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன், எனது லாபத்தைக் கருதி அந்த இடத்தை எடுத்துக் கொண்டதாக, பயன்படுத்தியதாக இங்கே இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சித்தலைவர் அவர்கள் நிரூபிப்பார்களானால் முதலமைச்சர் பதவியை நான் ராசினாமா செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன். (ஆரவாரம்) (கைதட்டல்) இந்த ஒரு காலத்திலே திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் லாபத்தைச் சம்பாதிப்பதற்காக அதைப் பயன்படுத்தினார் என்று நிரூபிப்பார்களானால் நான் இந்த முதலமைச்சர் பதவியை ராசினாமா செய்கிறேன் என்பதை மீண்டும் சொல்கிறேன். ஏதோ மக்களை ஏமாற்றி அல்லது அரசை ஏமாற்றி எடுத்துக் கொண்டது போலவும், கொடுக்க வேண்டிய வாடகையைக் கொடுக்காமல் இருப்பதைப் போலவும் சொல்வது நியாயமா என்பதை என்னைப் பார்க்க வேண்டும். 9 ஆயிரத்து சில்லரை ரூபாய் ஆண்டுக்கு குத்தகையாகச் செலுத்தப்பட்ட பணம் லட்ச ரூபாய்க்குமேல் அதற்கு போடப்பட்டு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் போது நிலைமை எப்படி ஏற்படும் என்றால் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போவதைத் தவிர வேறு என்ன? வழி அதிலும் கூட அவர்கள் சரியாக ஒத்துழைக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறபோது அந்த இடத்தைத் திரும்பக் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த வகையில் இப்படிப்பட்ட பழைய குற்றச்சாட்டுக்களை உண்மைக்குப் புறம்பான குற்றச்சாட்டுக்களை, நியாயத்திற்கு உட்படாத குற்றச்சாட்டுக்களை, ஆத்திரத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக வெளியிடுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே; நான் சொல்வந்தது, வாடகை உயர்த்தப்பட்டதைப் பற்றியோ, அல்லது அந்த இடம் கொடுக்கப்பட்டதைப் பற்றியோ அல்ல. அவர் கூட

1979 மார்ச் 22]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

சொன்னார், அண்ணாகாலத்தில் தரப்பட்டதாக. எனக்கு நினைவு, நான் முதலமைச்சரான பிறகு, அதுவும் ஒரே நாளில் 3 அமைச்சர்களின் கையெழுத்து பெற்று, அந்த இடம் தரப்பட்டது. அதற்கு அந்த பைல்கள் எல்லாம் ஒரு முறை சட்டமன்றத்தில் காட்டப்பெற்று விவாதங்கள் நடைபெற்று இருக்கின்றன. அதற்கு வாடகை உயர்த்தப்பட்டது எவ்வளவு ரூபாய் என்பது பிரச்சனை அல்ல. அதற்கு ஒரு மனு கொடுத்தார்கள். அது ஆர்பிடரேஷனுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது. அந்த மனு விசாரணைக்கு வந்த போது அந்த விசாரணையில் ஸ்டூடியோ சார்பில் யாரும் ஆஜராகவில்லை. நான் கூறுகின்ற குற்றச்சாட்டு அடுத்தது, ஆர்பிடரேஷனுக்கு எந்த ஒரு பிரச்சினை வந்தாலும் 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறையேனும் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது விதி. ஆனால் அந்த மேல் நடவடிக்கை ஏதும் அந்த ஆர்பிடரேஷன் மீது எடுக்காமல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அந்தப் பைலை அப்படியே கிடப்பில் போட்டு விட்டார். லாக்கரில் வைத்துவிட்டார் என்பது குற்றச்சாட்டு, அந்த ஆர்பிடரேஷன் நடத்தப்படவில்லை என்பதுதான் குற்றச்சாட்டே தவிர வேறு அல்ல.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆர்பிடரேஷன் நடத்தினார்கள், யாரும் ஆஜராகவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அது எந்த ஆண்டு என்று சொன்னால் உதவியாக இருக்கும்.

திரு கே. கந்தசாமி : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் சார், நான் முதலிலேயே எழுந்தேன். மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் சொல்கிறபோது அங்கே சாராயம், ஐஞ்சர் காய்ச்சப் படுவதாகவும் மதுரையில் போலீஸ் அதிகாரிகள், டி. எஸ். பி., சர்க்கிள் இன்ஸ் பெக்டர் ஆகியோருக்கு மாமூல் தரப்படுகிறது என்றும், முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே பெரும்புள்ளி இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். நான் மதுரையைச் சேர்ந்தவன் என்கிற காரணத்தால் அதை அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு தான் முதலமைச்சராக இருந்த போது மாண்புமிகு இந்நாள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு சத்தியா ஸ்டூடியோவுக்கு இடம் கொடுக்க ஒரே நாளில் 3 அமைச்சர்களிடத்தில் கையெழுத்து வாங்கி உத்தரவு பிறப்பித்ததாகச் சொன்னார்கள். அது சலுகை அல்லவா என்ற விவரத்தையும் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் மனநிறைவோடு சொல்கிறேன். எப்படிக்கையெழுத்திடப்பட்டது, எப்படி கொடுக்கப்பட்டது என்பதே கூட அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில்தான் என்பது தெரியும். ஆகவே என்னை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 மார்ச் 22]

இதில் உட்படுத்தமாட்டார் என்று நான் கருதுகிறேன். எப்படி கேட்கப்பட்டது. எப்படி கொடுக்கப்பட்டது என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. அந்த ஸ்டுடியோவுக்கு நான் சொந்தக்காரன் இல்லை என்பதை அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். இப்போது எனக்கு அதில் சொந்தமில்லை என்னுடைய பங்குகளை எல்லாம் நான் கொடுத்து விட்டேன். என்றாலும் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த தேதியை மட்டும் தயவு செய்து சொன்னால் உதவியாக இருக்கும்.

திரு கே. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டு, கொடுத்தார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு கலைஞர் அவ்வாறு உத்தரவு போட்டார் என்பதாகத்தான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு மு. கருணாநிதி : 26-5-76-ல் திருப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. 26-5-76-ல் அரசாங்கம் திருப்பிப் பெற்றுக் கொண்டு, 28-5-76-ல் அப்போது அனுமதித்த காலத்திலுள்ள குத்தகைப் பாக்கிக்காக அரசாங்கம் ஒரு நோட்டீஸ் கொடுத்தது. அந்த பாக்கி மிகவும் அதிகம்—அது அதிகமான வாடகை என்று ஸ்டுடியோ சார்பில் மனு கொடுக்கப்பட்டது. ஆக, 1976 முதல் 1979 வரையிலுள்ள அந்த இடைக்காலத்தில்தான் ஆர்பிட்ரேஷன் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அந்த இடைக்காலத்தில் இரண்டு முறை கூடியும், ஆர்பிட்ரேஷன் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டும் யாரும் ஆஜராகவில்லை.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை. ஆர்பிட்ரேஷனில் எந்தப் பிரச்சினை வந்தாலும் 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை மேல் நடவடிக்கைத் தொடரும் என்பதே விதி. ஆனால் ஆர்பிட்ரேஷன் நடத்துகிறவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்; அவர் லாக்கரிலே பூட்டி வைத்துவிட்டார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி. 1976-லே அந்த நிதழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்போது விசாரணைக்கு வந்தது என்று சொல்கிறார்கள், மகிழ்ச்சி. நான் கழகம் தொடங்கிய பிறகு எந்த அளவுக்கு இருந்ததென்பதை விட நிர்வாகத்தில் எப்போதும் எனக்கு தொடர்பு இருந்ததில்லை என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். நிர்வாகத்திலிருந்து ஆர்டர் அனுப்பவில்லை என்றால் இந்த செய்திக்குப் பின்னால் அந்த ஸ்டுடியோவுக்கு சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறவர்கள் மீது அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்திருந்தால் நிச்சயமாக அவர்மீது இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

1979 மார்ச் 2 2]

திரு மு. கருணாநிதி: நீதிமன்றங்களிலே (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் 15 நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். நீதிமன்றங்களிலே எப்படிப்பட்ட தலையீடுகள் இருக்கின்றன என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டம் கிழக்கு சரக காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் அவர்கள் 31-1-78-ல் தலைமைச் செயலக உள்துறைத் துணைச் செயலாளருக்கு ஒரு டி. ஒ. லெட்டர் எழுதுகிறார்.

I Ravi Arumugam, I P.S.,
Superintendent of Police,
Chingleput East District, St. Thomas Mount,
Madras-16

D.O.C. No. 6691/C1/78

Dear Thiru Eswara Sastry,

Sub ; Criminal Cases St. Thomas Mount u/s 304/(A)
P. S. Crime No. 78/77-I.P.C.
Copies of Depositions of witnesses.

Ref't D.O. R.C. 1592 44 Courts-I/77-3 Home dated 2,
20-11-78.

இங்கிருந்து எழுதப்பட்ட டி. ஒ. லெட்டருக்கு ரவி ஆறுமுகம் சூப்பரின்டெண்டு ஆப் போலீஸ்பதில் எழுதுகிறார். அந்த வழக்கு விரைவாக நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு சில தடங்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. எனினும் விரைவிலே அதற்கான முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று இங்கே இருக்கிற டிபுடி செக்ரட்டரி, ஹோம் டிபார்ட்மெண்டுக்கு கடிதம் எழுதுகிறார். அதன் காப்பியில் அதே ரவி ஆறுமுகம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்,

Copy to the Inspector of Police.

He is requested to push through the trial
in this case in court.

என்று அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதோடு விட்டாரா? அதனுடைய காப்பி சப்டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட், பூந்தமல்லிக்கும் போகிறது.

Copy to Sub-Divisional Magistrate, Poonamalli.

He is requested to complete the trial in this case
in the court as quickly as possible, since the
Government is keenly watching the progress in
this case.

[பிற்பகல் 12-50.]

போலீஸ் அதிகாரிகளே பூவிருந்தவல்லியிலே உள்ள ஒரு நீதிபதிக்கு சப்-டிவிஷனல் ஜுடிஷியல் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு கடித்தினுடைய நகலை அனுப்பி

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 22]

'He is requested to complete the trial in this case in the court as quickly as possible, since the Government is keenly watching the progress in this case.'

இவ்வாறு எழுதினால் என்ன பொருள்? இந்த விஷயத்திற்கே நீதியிலே தலையிடுகின்றார்கள். விஷயம் சாதாரணமானது தான். அதை விளக்க விரும்பவில்லை—அதிலே சம்பந்தப்பட்டவர் ஒரு அமைச்சர், அவர் பெயரையும் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த சாதாரணமான விஷயத்திற்கே, நீங்கள் நீதிபதிக்கே போலீஸ் துறையிலே இருந்து பிரதிகளை அனுப்பி வைக்கின்ற அளவிற்கு நீதியில் தலையிடு இருக்குமே யானால் இதைவிட பெரிய வழக்குகளில் எந்த அளவிற்கு இந்த அரசு நீதியிலே தலையிடுவதற்கான சூழ்நிலைகள் ஏற்படும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

எனவேதான் இந்த உதாரணத்தை மாத்திரம் எந்த அளவிற்கு அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரில் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பல்வேறு பிரச்சினைகள் இங்கே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழ்நாட்டு மக்கள் எந்த அளவிற்கு கிளர்ந்து எழுந்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசினுடைய போக்கில் அவநம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நாள்தோறும் வளர்ந்துகொண்டு வருகின்ற செய்திகளே தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

சிம்கோ மீட்டர் விவகாரத்திலே இந்த அரசு எப்படி நடந்துகொண்டது, கடைசியாக பெரும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு, சட்டசபையிலேயே வரலாறு காணாத நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் ஏற்பட்டு அதற்குப் பிறகு ஒரு முடிவு ஏற்பட்ட பிறகு, அந்த அதிபர் எங்கள் 12 (3) செட்டில்மென்ட்டை உடைக்காமல் பார்த்துக் கொண்ட இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறோம் என்கின்ற அளவிற்கு அரசுக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றார் சிம்கோ மீட்டரினுடைய அதிபர் என்றால் தொழிலாளர் நலத்துக்கு விரோத அரசாக இந்த அரசு எப்படி செயல்படுகிறது....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: தலைவரவர்களே, மற்ற சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் வெற்றி வெற்றி என்று கோஷம் போட்டு மிட்டாய் எல்லாம் கொடுத்து பாராட்டு விழா நடத்திவிட்டு வேலைக்குச் சென்றிருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 22]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நான் சொல்வது 12(3) செட்டிலமெனடை உடைக்கவில்லை என்று.....

திரு. ரா. உமாநாத் : மற்ற சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வெற்றி வெற்றி என்று சொன்னதாக அமைச்சரவர்கள் சொல்லுகிறார். மற்ற சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நாங்கள் தான். நாங்கள் தெளிவாக இந்த அவையிலே அவர் அறிக்கை படிக்கிற போதே 23 பேரை பழிவாங்குவது என்பது மற்ற பர்மனன்ட் தொழிலாளருக்கு உயிர் கொடுக்காமல் இருப்பது—தொழிலாளர்களை மிருகத்தனமாக வெளியே நிறுத்தி இருப்பது ஆகியவற்றிற்கு ஆட்சேபணை செய்து வெளிநடப்புச் செய்திருக்கிறோம். பிறகு வந்திருக்கக்கூடிய 12(3) சம்பந்தமாக வந்திருக்கிற கோஷம் நாலரை ரூபாய் ஆறாக இருக்கிறது என்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்ன இவ்வளவு விவகாரத்திற்குப் பிறகு நடந்திருக்கிறது. அந்த விஷயத்திற்காக அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, என் பணியை ஏற்றுக் கொண்டதற்காக திரு. உமாநாத் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே ஆவடி சைக்கிள் தொழிற்சாலையிலே தொழிலாளர்களுடைய போராட்ட உணர்வை, அவர்களுடைய ஒற்றுமையைக் குறைக்கிற வகையில் அரசு செயல்பட்டது பற்றி இந்த அவையிலே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கருர் எல்.ஜி.பி. பேருந்து தொழிலாளர்கள் நடத்திய வேலை நிறுத்தத்தில் எந்த அளவிற்கு அத்துமீறி காவல்துறையினர் மிருகத்தனமாக நடந்துகொண்டார்கள் என்பதையும் நாடு அறியும்.

நேற்று முன்தினம் பொள்ளாச்சியிலே குவாலிட்டி மில்லில் எண்பது தொழிலாளர்கள் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தத்திலே ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு போலீசார் உள்ளே சென்று அவர்களுையெல்லாம் தாக்கி இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியும் வந்துகொண்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாடு முழுவதும் விவசாயிகளுடைய குரல் ஆங்காங்கு பொங்கி வெடித்துக்கொண்டிருக்கிற செய்திகள் நாள் தோறும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. கைத்தறி நெசவாளர்கள் தங்களுடைய இன்னல்களை போக்கிக்கொள்ள வழிவகை தெரியாமல் இன்றைக்கு திட்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1979 மார்ச் 22]

வழக்கறிஞர்கள் கிளர்ச்சியில் அவர்கள் வைத்துள்ள சாதாரண கோரிக்கை ஒரு துணை நடிக்கையைக் கைது செய்த ஒரு போலீஸ் அதிகாரியை சஸ்பென்ட் செய்திருக்கோ, ஒரு வழக்கறிஞரை அடித்த போலீஸ் அதிகாரியை சஸ்பென்ட் செய்யக்கூடாதா என்று உருக்கமாகக் கேட்கின்ற அந்தக் கோரிக்கையைக் கூடக் கேட்காமல் பிடிவாதத்தோடும் அதே நேரத்தில் நீதி விசாரணைக்கும் தயாரில்லை என்கின்ற அந்த பிடிவாதத் தோடும் அரசு நடந்துகொண்டு சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி தமிழகத்திலே கெடுவதற்கான சூழ்நிலையை இந்த அரசு இன்றைக்கு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டையும் நான் இங்கே சாட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்று கூட திராவிட கழகத் தோழர்கள் ஏறத்தாழ மூவாயிரத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் கோட்டையை நோக்கி ஊர்வலமாக வந்து மறியலில் ஈடுபட்டு திராவிடர் கழகப் பொதுச் செயலாளர் திரு. வீரமணியும் மற்றும் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்டவர்களும் ஆடவரும் பெண்டிரும் இன்று கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் அந்த மறியலில் ஈடுபட்டார்கள் என்பது முதலமைச்சருக்குத் தெரியும். அவையில் உள்ள பெரியார் மீதும் அண்ணா மீதும் பெரியாருடைய அருமைத் துணைவியார் நாகம்மையார் மீதும் அன்பும் பாசமும் கொண்ட அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

அரசுக்கு கவிஞராக ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றவர். இந்த அரசவைக் கவிஞர்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஏதோ ஒரு சம்பவம் பற்றி சொல்லப்பட்டது. துணை நடிக்கை ஒருவரைக் கைது செய்ததற்காக ஒரு அதிகாரியை சஸ்பென்ட் செய்ய முடியும் என்றால் வக்கீலை அடித்ததற்காக ஏன் ஒரு அதிகாரியை தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யக்கூடாது என்று வழக்கறிஞர்கள் கேட்கிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் ஒன்றை உணரவேண்டுமென்றால் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தனை மணி நேரத்திற்குப் பிறகு பெண்களை காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லக்கூடாது என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை மீறுகின்ற வகையில் யாராவது நடந்தால் அவர்கள் மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பெண்ணை காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச்சென்றார்கள் என்பதற்காக இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு ஆத்திரப்பட்டார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த நிலையில் அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. ஒருவருக்கு ஒருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள் என்று இருவரும்

1979 மார்ச் 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

புகார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு ஒருதலைப் பட்சமாக ஆதரவு தரமுடியும் என்ற நிலையிருப்பது முறையல்ல என்ற நிலையில் சஸ்பென்ட் கிடையாது என்று சொல்லுகிறோமே தவிர யார் யார் மீது தாக்குதல் நடந்தது என்பதையும் ஒருவர் ஒருவரை தாக்கினார் என்றும் அதே போன்று இன்னொருவர் தாக்கப்பட்டார் என்றும் இரு தரப்பிலிருந்தும் புகார்கள் வருகின்ற நேரத்தில் போலீஸ் துறையினர் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்பதில் யாருக்கும் வேறுபட்ட கருத்து இருக்காது. ஆனால் என்னிடம் நேரில் பேசிய வழக்கறிஞர் ஒன்றை என்னிடம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அப்படி சொல்லவில்லை என்று சொன்னதாக பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. என்னை சந்தித்தபோது அவர்கள் சொன்னது நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக்கொண்டோம். அவரும் அடித்தார்; நானும் அடித்தேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். நானே இதைச் சொல்லுவேன். முதலமைச்சர் என்கிற ரீதியில் அல்ல. எப்போதாவது வாய்ப்புக் கிடைத்தால் நானே இதைக் கூண்டிலேறி சாட்சியம் கூறத் தயாராக இருக்கிறேன். நேரில் என்னை சந்தித்தபோது நாங்கள் இருவரும் அடித்துக்கொண்டோம் என்று பகிரங்கமாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கு நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது இருவரும் புகார்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இருவர் மீதும் வழக்கு போடவேண்டும் என்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு இருவர் மீதும் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனைப்பற்றி இதைத்தான் சட்டமன்றத்தில் மறுபடியும் சொன்னேன். ஆனாலும் கூட இன்னும் நீதி விசாரணை நடந்து வதற்கு இருதரப்பாரும் ஒப்புக்கொள்ள முடியுமா என்பதில் தான் நான் சடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒருதலைபட்சமாக நீதி வழங்கப்படக் கூடிய நிலையில் கேள்வி கேட்க ஆள் இல்லாத நிலைமையில் அதிகாரிகள் இருக்கக் கூடாது என்பதும் அதே சமயத்தில் வழக்கறிஞர்களுடைய தன்மனத்தையும் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் முறையில், செயல்முறை, ஒழுங்குமுறை அமைய வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசுக்கு கருத்துவேறுபாடு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக, முன்னால் போலீஸ் அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்றால், அது துணை நடிகையை கைது செய்து காவல் நிலையத்திற்கு கொண்டு சென்றார் என்ற காரணத்திற்காக — அந்த போலீஸ் அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்றால் ஒரு பெண் மீது இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டது தவறு என்ற முறையில் தான் அந்த அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பதை முன்னாள் முதலமைச்சர், இந்நாள் எனது இனிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் புரிந்து கொள்வார் என்று நம்புகிறேன்.

[1979 மார்ச் 22]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாலை ஆறு மணிக்கு மேல் பெண்களை போலீஸ் லாக்கப்பில் வைக்கக் கூடாது என்று முன்னாள் முதலமைச்சராக நான் இருந்தபோது போலீஸ் ஐ.ஜி. மூலம் ஆணை பிறப்பித்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதுதான் என்பதை இந்நாள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், அவர்கள் குறிப்பிட்டது சென்னை கோடம்பாக்கம் ஸ்டேஷனில் அல்ல. இப்போதும், பெண்கள் போலீஸ் லாக்கப்பில் வைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த 13-2-1979 அன்று மிஸ்ஸி என்ற பெண் சாராய வழக்குக் காக கைது செய்யப்பட்டு, சைதாப்பேட்டையில் போலீஸ் லாக்கப்பில் வைக்கப்பட்டு, இப்போது கொண்டு வந்திருக்கின்ற அவசரசட்டத்தின் காரணமாக ஜாமீனில் வெளியே விடக் கூடாது என்ற நிலைமையில் அன்றிரவே ஜாமீனில் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். 15-ம் தேதி இன்னொரு பெண் சாராய வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டு, பின்னால் ஜாமீன் கோரியும் கிடைக்காத காரணத்தால் அன்றைய தினம் இரவு போலீஸ் லாக்கப்பில் வைக்கப்பட்டு, பின்னால் தண்டிக்கப்பட்டு சென்னை சிறைச்சாலையில் வைக்கப்படுகிறாள். இந்த உதாரணங்களை எல்லாம் மறந்து விடக் கூடாது.

[பிற்பகல் 1-00].

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. அவருடைய எண்ணமும், என்னுடைய எண்ணமும் இந்த மகளிர்களைப் பொறுத்த வரையில் காவல் துறையிலே லாக்கப்பில் வைக்கக் கூடாது, இந்த விஷயத்திலே வேறுபட்டு இருக்கவில்லை என்று சொல்லும்போது அது எனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. மிஸ்ஸி அம்மையாரைப் பற்றிய செய்தியைச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த அம்மையாரைப் பற்றி யாராவது மேலதிகாரிக்குத் தகவல் கொடுத்து, ஜாமீனில் விட வேண்டும். மற்ற இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால், தகவல் மேலதிகாரிக்குத் கிடைக்காமல் இருந்ததினால், சட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், இது போன்ற நிகழ்ச்சி வரக் கூடாது என்பதற்குத்தான் இந்த அரசு கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, வழக்கறிஞருக்கும், போலீஸ் அதிகாரிக்கும் இடையே ஏற்பட்ட சம்பவத்தைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி சொல்லுகிறபோது, விசாரணை செய்வது பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். நான்கேட்பது, காலதாமதம் ஏன் செய்கின்றார்கள் என்பது. அதையும் சேக்கிரம் அறிவிப்பார்களா ?

1979 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சண்முகம் அவர்கள் எப் போதுமே எனக்கு உதவியாக கேள்வி கேட்டு, நான் பதில் அளிப்பதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கிறார் என்பதை இங்கு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்பதிலிருந்து ஒரு பதிவை என்னிடமிருந்து இந்தச் சபைக்கு கிடைக்கும்படி செய்கிறார். சஸ்பென்ட் செய்தால்தான், நாங்கள் இதிலே பேச முடியும் என்று வழக்கறிஞர்கள் இருந்தார்கள், இருக்கின்றார்கள் என்பது நிலை. அவர்கள் அதை விட்டுக் கொடுக்காததினால், இந்தப் பிரச்னை மாறி, இருவருமே குற்றவாளிகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இருவர் மீதும் குற்றம் சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில், இருவரும் புகார் கொடுத்திருப்பதால், அவர்கள் இருவரையும் சம நிலையில் நடத்த வேண்டுமென்ற அவசியம் அரசுக்கும் இருக்கிறது. அரசினுடைய செயலை நிறைவேற்றுகின்ற, செயல்படுத்துகின்ற அதிகாரம் அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது.

நீதி மன்றத்திற்குப் போவது என்றால், வெகு எளிதில் போய் விடலாம். இங்கே முன்னாள் முதல் அமைச்சரும், இந்நாள் எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு, இந்நாள் முதல் அமைச்சராகிய நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவருக்கு இதைப் பற்றி நன்கு தெரியும். என்ன நடை முறை என்பதும் தெரியும். அந்த வகையிலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இருவர் மீதும் புகார் இருக்கிறது. இருவரும் புகார் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பிரச்னையை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு நியாயம் இருக்கிறது ; அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனாலும், இது நிறுத்தப் பட்டிருப்பதற்குக் காரணம், இரு தரப்பாரையும் அழைத்துப் பேசி, குறிப்பாக நிர்வாகத்தில் சரியாக காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். வழக்கறிஞர்களுடைய கோரிக்கையில் நியாயமில்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இருவரையுமே, சமமாகக் கருதி, அந்த வகையிலே நாம் இதைப் பற்றிச் சிந்திப்போம் என்று தெரிவித்திருக்கின்றேனோ தவிர, வழக்கறிஞர்கள் குற்றம் செய்து விட்டார்கள் என்றோ, காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் குற்றம் செய்து விட்டார்கள் என்றோ, நான் குறிப்பிடவில்லை. நான் சொல்வதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இருவரும் ஒருவருக்கு ஒருவர் அடித்துக் கொண்டு, இருவரும் புகார் கொடுத்து, இருவரும் மருத்துவ மனைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில்தான் இந்த அரசு தன்னுடைய கடமைபைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

நீதிபதியை நியமிப்பதற்கு இந்த அரசுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை யென்றாலும்,—ஒரு தரப்பார் சஸ்பென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கின்றார்கள் ; இன்னொரு தரப்பாருக்கு

[திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 மார்ச் 22]

அப்படிப்பட்ட அமைப்பு இல்லை ; கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை. அந்த நிலையில் சஸ்பென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமாக இல்லாத காரணத்தால், அதைச் செய்வதில்லை. அதே நேரத்தில், வேறு ஒரு இடத்தில் தவறு செய்தார் என்பதற்கு சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொன்னால், இந்தப் பிரச்னை வேறு. இது காவல் துறையைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கும், வழக்கறிஞர் ஒருவருக்கும் இடையே உள்ள பிரச்னை. இதிலே இருவரும் ஒரு தகராறில் ஈடுபட்டவர்கள்.

ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொண்டதாகக் கூறுகிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்கள் புகார் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நீதி மன்றத்திற்கு நேரடியாகக் கொண்டு செல்வதற்குக் கூட நியாயமான காரணம் இருக்கிறது. சட்டம் தெரிந்த வழக்கறிஞர்கள் பலர் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிறார்கள். சிலர் துடிப்போடு இருக்கிறார்கள். என்னிடத்தில் கேள்வி கேட்பதற்கு. அதையும் உணருகிறேன். யார் கேள்வி கேட்பது என்று இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை என்று தெரிகிறது. அதிலும் முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இது ஒரு பொதுப் பிரச்னை. காவல் துறையினர் தங்களுக்கு ஒரு அசோசியேஷன் வேண்டுமென்று துண்டுப் பிரசுரம் வெளியிடக் கூடிய நிலைமை இந்தச் சூழ்நிலையால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மாமன்றம் மறந்துவிடக் கூடாது.

* * *

ஆகவே, என்னைப் பொறுத்தவரையில் வழக்கறிஞர்களுக்கும் பொதுவாகப் பேசியாக வேண்டும், காவல் துறையினருக்கும் பொதுவாக இருந்தாக வேண்டும். நீதி மன்றத்தில் அதை வைப்பதற்கும் காவல் துறையினர் தயாராக இருக்கிறார்கள். அங்கேயும் நீதிபதிதான் வாப் போகிறார். மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலிருந்து சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரை உள்ள நீதிபதிகளை நம்பித்தான் ஆகவேண்டும். தனி நீதிபதியை, விசேஷ நீதிபதியை அல்லது நீதி விசாரணை என்று சொல்லுகிறார்களே அப்படிப்பட்ட தனி நீதிபதி விசாரணை நடத்துவது என்று சொன்னால் அதற்கு ஆட்சேபணை இல்லையென்று நான் சொன்னாலும் இரு தரப்பாரும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதிலே ஒரு நல்ல நிலைமை ஏற்பட முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் பிரச்சினைகள் எங்கோ போய், வெளிப்படுத்தக் கூடாத விஷயங்களை வெளிப்படுத்தும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 மார்ச் 22] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்ன சில குறிப்புகளை குறிப்பேட்டில் இருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது * * * என்ற வகையில் சொன்னதையெல்லாம் தயவு செய்து குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : * * *

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் எந்த வேகத்தோடு எந்தக் குறிக்கோளோடு பேசுகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்களோடு கடந்த 35 ஆண்டுகளாகப் பழகியவன். எந்த அடிப்படையில் பேசுகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இல்லை. அவர் குறிப்பிட்ட இரண்டு மாநிலங்களும் அவர்கள் கட்சி ஆட்சி செய்கிற மாநிலங்கள். அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் அசோசியேஷன் அமைத்திருப்பார்கள் என்பதும், அந்த அசோசியேஷன்கள் எப்படி அவர்களோடு ஒத்துழைக்கின்றன என்பதையும் நான் அறிவேன்.

தமிழகத்தின் நிலைமை அப்படி அல்ல. தமிழகத்தில் சுதந்திர உணர்வு அதிகம். வேறு வேறு கருத்துக்கள், வேறு வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. * * *

இதையும், திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதையும் * * * என்று சொன்னதையும் குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்க வேண்டும். வெளியே மக்களுக்குச் செய்தி பரவாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : My delivery time is ripe. தயவு செய்து நான் பேசி முடித்துவிட்டுத்தான் சபையை விட்டுப் போவதாக இருக்கிறேன். எல்லோரும் தயவு செய்து அருள் கூர்ந்து ஒத்துழைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருப்பித் திருப்பிப் பேசிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம். மாலை நேரத்தில் வர முடியாது.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதில் விளக்கத்திற்காக கேட்கிறேன். ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொண்டதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. க. சுப்பு]

[1979 மார்ச் 22]

[பிற்பகல் 1.10]

வழக்கறிஞர் தனியாக ஒரு புகார் கொடுத்திருக்கிறார்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்னதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவில்லையோ அல்லது என்னால் அவர்களுக்குப் புரியவைக்க முடியவில்லையோ என்னவோ தெரியவில்லை. இருவரும் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. க. சுப்பு : ஒருவருக்கொருவர் அடித்துக் கொண்டதாக என்றால் அது வேறு விவகாரமாகப் போய்விடும்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, துணை இன்ஸ்பெக்டர் தன்னை அடித்ததாக வழக்கறிஞர் புகார் கொடுத்திருக்கிறார், வழக்கறிஞர் தன்னை அடித்ததாக துணை இன்ஸ்பெக்டர் புகார் கொடுத்திருக்கிறார். இரண்டு பேர்களும் புகார்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது வழக்கு மன்றத்திற்குப் போவதாக இருந்தாலும் சரி, நீதிமன்றத்திற்குப் போவதாக இருந்தாலும் சரி, இரண்டு தரப்பிலும் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் சொல்லப்படுகிறது.

திரு. க. சுப்பு : போலீஸ் அதிகாரி மீது விசாரணை என்று வந்துவிட்டால் அவரை சஸ்பெண்ட் செய்யவேண்டும், போலீஸ் அதிகாரியின் மீது விசாரணை வந்தால் அவரை சஸ்பெண்ட் செய்ய வேண்டுமென்று போலீஸ் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரே இருக்கிறது. அது எதற்கு இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்வதை அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வழக்குப் பதிவு செய்து கோர்ட்டிற்குப் போகவேண்டுமா அல்லது நீதி விசாரணைக்குப் போகவேண்டுமா? நீங்கள் வழக்குப் பதிவு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், இமீடியட்டாக மாஜிஸ்த்ரேட் கோர்ட்டிற்குப் போவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

திரு. க. சுப்பு : வழக்கறிஞர் மீது வழக்கு பதிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறதா? சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மீது வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? போலீஸ் அதிகாரி மீது விசாரணை வருகிறதா?

1979 மார்ச் 22]

[திரு. க. சுப்பு]

போது அவரை சஸ்பெண்ட் பண்ணவேண்டுமென்று போலீஸ் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர் இருக்கிறது, அது எதற்காக இருக்கிறது? ஒன்று அதை மாற்றுங்கள் இல்லையென்றால்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சார்ஜ் ஷீட் இன்னும் கோர்ட்டிற்குப் போகவில்லை யென்பதைத் தயவு செய்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த நிலை ஏற்பட்டால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வழக்கு மன்றத்திற்குப் போக வேண்டாமென்ற நிலையில் பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மேஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டிற்குப் போகவேண்டுமென்று அவர்கள் அதற்கு முதலிலே தயாராக இருந்தார்கள். ஆனால், என்னுடைய வேண்டுகோளினால் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். மீண்டும் மீண்டும் விவாதத்திற்குள்ளே போய்க்கொண்டிருப்பது நாட்டிற்கு நல்லதல்ல. வாதப் பிரதி வாதங்களை வைத்துக் கொண்டு நாட்டிலே மேலும் இந்த பிரச்சினையை பெரிதாக்க வாய்ப்புக் கொடுத்துவிடாதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் சொன்னது போன்று, * என்று சொன்னதையும், அதையொட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதையும், அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குமாறு உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வழக்கறிஞர்கள் கிளர்ச்சி குறித்து சட்ட நுணுக்கங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கக்கூடாது என்பதிலும், நடைமுறையிலே எழுந்துள்ள சிக்கலைத் தவிர்ப்பதற்கு அவர்களுடைய சாதாரண கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டால் என்ன என்பதிலும் நான் என்னுடைய கருத்துக்களை அழுத்தமாக வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இதிலே சட்ட நுணுக்கங்கள், சட்டப் பிரச்சினைகள் பற்றி அதிகம் கவலைப்படவில்லை. அவர்கள் வைத்தது சாதாரணக் கோரிக்கை, அதற்குப் பல முன்னாதாரங்கள் இருக்கின்றன. சஸ்பெண்ட் செய்யாமலும் விசாரணைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. சஸ்பெண்ட் செய்தும் விசாரணைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆகவே, அதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

முதலமைச்சர் சொன்னார், போலீஸார்களுக்கு தங்களைப் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தலாமா என்ற எண்ணம் வந்திருக்கிறது என்று. அவர்களுக்கு அந்த எண்ணம்

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1979 மார்ச் 22]

இப்போதல்ல ; தேனாம்பேட்டையிலே கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுகிறவர்களைப் பிடிக்கப் போனபோது அவர்களைப் பிடித்து கட்டிவைத்து அடித்து கத்தியாலே குத்தியபோதுகூட அப்படிப்பட்ட எண்ணம் அவர்களுக்கு வந்தது. கிணத்துக்கடவு போலீஸ் லாக்கப்பிலே இருந்து குற்றவாளிகளை அங்கே உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களைப் பலாத்காரமாக விடுவித்துக் கொண்டு வந்தபோதுகூட அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணம் வந்தது. போலீஸ் காரர்கள் மாத்திரமல்ல, அரசு அலுவலர்கள், ஆளுங்கட்சிக்காரர்களால் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்ற சூழ்நிலைகள் எல்லாம் கூட நாட்டிலே இன்றைக்கு ஏராளமாக இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது ஆளுங்கட்சியால் அச்சுறுத்தப்பட்டக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வகையில் ஆளுங்கட்சியால் பயமுறுத்தப்படுகிறார்கள் என்பது எப்பொழுதுமே சொல்லப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டு. எல்லோரும் ஆதாரத்தோடு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லத் தயாராக இருப்பார்கள். யாராவது ஏதாவது சொல்லிவிட்டால் அந்தக் கட்சியையே சொல்வது ஒரு மரபாகச் சில சமயங்களில் ஆக்கப்பட்டு விடுகிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு என்ன எண்ணம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. கிணத்துக்கடவைப்பற்றிச் சொன்னார்கள் அல்லது தேனாம்பேட்டையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள் அல்லது குத்து வெட்டு, கட்டிப் பிடித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுதிலிருந்தே அது இருக்கிறது என்பதைப் போலச் சொல்கிறார்கள். இதிலிருந்து அப்பொழுதிலிருந்தே எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் இதற்காக முயற்சி எடுத்ததாகத் தெரிகிறது. எப்படியோ, எனக்குத் தகவல் வந்தது இப்பொழுதுதான். துண்டுப் பிரசுரம் இருந்தது. அது ஆசையாக இருந்தால் இருக்கலாம், அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் பொதுவாக நாட்டுக்கு நல்லது அல்ல என்பதற்காகத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரவர்கள் வேகமாக உள்ளே வந்தபொழுது நான் பேசிக் கொண்டிருந்த பிரச்சனை இதைவிட வேகமான பிரச்சினை. திராவிட கழகத்தார் மறியலில் ஈடுபட்டு, அதன் பொதுச் செயலாளர் வீரமணி, இன்னும் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் ஆடவரும் பெண்டிருமாக இன்று கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொன்னேன். அவர்களுடைய மறியலுக்கான காரணத்தை விளக்கியிருக்கிறார்கள். அதையும் இங்கே குறிப்பிட்டேன். நாமெல்லாம் தந்தை பெரியார் என்று போற்றுகின்ற அந்தப் பகுத்தறிவுப் பகலவன், அவருடைய குடும்பத்தைப்பற்றித் தாறுமாறாக எழுதுகின்ற, எழுதிக் கொண்டிருக்கின்ற ஒருவர்

1979 மார்ச் 22]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அரசவையினுடைய சவிஞ்ராக இருக்கிறார். அதுமட்டுமல்லாமல், அரசாங்கம் நடத்துகின்ற பெரியார் விழாக்களுக்கு நான் வர மாட்டேன் என்று தெரியப்படுத்தி விட்டேன் என்று பகிரங்கமாகக் கூட்டங்களிலே பேசுகிறார். அவர் பெரியாரைப் பற்றிச் சொல்லிய இழிவான வார்த்தைகள், அவைகளை இங்கே நான் சொல்லி குறிப்பேட்டிலே பதிவு செய்து வைக்க விரும்பவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒருவரை அரசவைக் கவிஞ்ராக வைத்திருக்க வேண்டுமா என்ற கோரிக்கையை வைத்துத் திராவிடக் கழகத்தார் இன்றைக்கு மறியல் நடத்துகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அரசவைக் கவிஞர் அல்ல, அரசுக் கவிஞர். அரசவைக் கவிஞர் அல்ல. தமிழக அரசுக் கவிஞர். அப்படித்தான் வைத்திருக்கிறோம். அவர் எழுதியது தவறு என்பதை எப்படிச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டுமோ அப்படிச் சுட்டிக் காட்டி கருத்து வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக வருத்தமும் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இதிலே உள்ள பிரச்னை என்னவென்றால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதாக அவர் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். (குறுக்கீடு) எனக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இல்லை. போட்டா போட்டி போடுவதுபற்றி, ஆனால் அப்படித் துணிந்து விட்டால் நான் அதற்குப் பின்வாங்கப் போவதில்லை. ஆனால் ஒன்றை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே நடைபெறுகின்ற கருத்து வேறுபாடுகள் உண்மையா இல்லையா என்பதற்கு நான் தீர்ப்புச் சொல்லவில்லை, அதற்குத் தகுதி இல்லை, தெரியவும் தெரியாது. அப்படி நடந்ததா என்பது அவருக்குத்தான் தெரியும். இதை அவர்களுக்குள் பேசிக் கொண்டுதான் வெளியிட வேண்டும். ஒருவர் சொன்னதை அவர் மீண்டும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். அதற்கு எந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை அவர்கள் எடுக்க வேண்டியதுதான் நியாயம். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் இதற்காக வழக்கு தொடர்ந்தால்—அவர்மீது வழக்குத் தொடர்ந்தால் நிச்சயமாக நான் மகிழ்ச்சி கொள்வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அவர்கள்மீது வழக்குத் தொடர்வதாக இல்லை, நீதிமன்றத்திற்குச் செல்லதாகவும் இல்லை. மக்கள் மன்றத்திற்குச் செல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அவர்களோடு சேர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மக்கள் மன்றத்திற்குச் செல்லத் தயாராக இருக்கிறது.

[1979 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மக்கள் மன்றத்திற்குச் செலவது அவர்களுடைய விருப்பம். மக்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதும், விளைவுகள் என்ன ஏற்படுகின்றன என்பதும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்குத் தெரிய வேண்டியது. ஆனால் அவர் சொல்வது, இன்னொருவர் என்னிடத்தில் சொன்னதாக அவர் எழுதுகிறார், அதைத்தான் அவர் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். தன்னுடைய பெயரை இழுத்து, இப்படிப்பட்ட புகார்கள் உண்மைக்குப் புறம்பாகச் சொல்லியிருக்கிறார் என்றால் நியாயமாக வழக்கைப் போடுவது முறையாக இருக்கும் என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அப்படித் தந்திரமாக யார் வேண்டுமானாலும் எழுதலாம். முதலமைச்சரைப் பற்றி யாராவது ஒருவர் மஞ்சள் பத்திரிகையிலே எழுதிவிடலாம். அதற்காக முதலமைச்சர் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி குற்றவாளியாக்கி விட முடியாது. ஆகவே, வேறு பத்திரிகையிலே இது வந்திருந்தால் நான் கவலைப்பட மாட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இது குறிப்பேட்டிலே எப்பொழுமே இருக்கும். மிகுந்த நன்றி. அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : இப்படிச் சொல்கிற காரணத்தால் முதலமைச்சர் மீது குற்றங்களே சாட்டப்பட மாட்டாது என்று இதைக் கேடயமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாம்.

[[பிற்பகல் 1-20]]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, குற்றம் சாட்டுவதைப்பற்றி பயந்திருந்தேனானால், நான் இங்கே வந்து உட்கார்ந்திருக்க முடியாது. அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. எவ்வளவு குற்றம் வேண்டுமானாலும், யார் வேண்டுமானாலும் சாட்டட்டும், அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. யார் வேண்டுமானாலும், எதை வேண்டுமானாலும் எழுத முடியும் மஞ்சள் பத்திரிகையில் என்று சொன்னது குறிப்பேட்டில் இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் அது ஒரு படிப்பினையாக இருக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி : குற்றம் சாட்டுவதற்குப் பதிலைச் சொல்லாமல் இருந்து விட்டால், எவ்வளவு குற்றம் சாட்டினாலும் கவலைப்படாமல் இருந்து விடலாம், அது வேறு விவகாரம்.

இன்னொன்று, பெரியாருடைய நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்படுகிறது. காஞ்சிபுரத்தில் பெரியார் சிலையை வைப்பதற்காக திராவிடர் கழகம், அதற்கான இடத்தைக் கேட்டு,

1979 மார்ச் 22]

(திரு. மு. கருணாநிதி)

அதற்குரிய பணத்தைக் கட்டி, பராமரிப்புச் செலவுக்கான பணம் உட்பட கட்டி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே, பணம் கட்டப்பட்டு அனுமதி கேட்டு வழங்கப்பட்டது. ஆனால், இப்பொழுது அங்கே சிலை வைக்க அனுமதி அளிக்கப்படவில்லை. இந்த ஆட்சியால்....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் தருவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு தந்ததற்காக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)
அவர்கள் கேட்டிருந்த இடம் மடம். கோயில் போன்ற மத நம்பிக்கைக்குரிய இடம். கோயில், மடம் போன்றவற்றிற்கு எதிராக இருப்பதால், அவற்றிற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிற இடத்தைக் கேட்கிற காரணத்தால், முன்னாலிருந்த குடியாட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே அதுபற்றி பரிசீலிக்கப்பட்டது. அது கூடாது முடியாது என்று மறுக்கப்பட்டது. நான் வந்தபிறகு அந்தப் புகாரைக் கவனித்து, யார் என்ன சொல்கிறார்கள் என்ற கருத்தையும் கேட்டபொழுது, பொதுவாக எனக்குச் சொல்லப்பட்ட யோசனை மட்டுமல்ல, ஒருமுறை காஞ்சிபுரத்தைப் பார்க்க போனபொழுது அந்த இடத்தைப் பார்த்துவிட்டு வந்தவுடனே உத்தரவு போட்டேன், எத்தனையோ மாதங்களுக்கு முன்பு—வேறு இடத்தில் வைக்க அவர்கள் கேட்பார்களானால், உடனடியாக அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் உத்தரவு போட்டு பல மாதங்களாகி விட்டது.

திரு. மு. கருணாநிதி : சங்கராச்சாரியார் மடம் இருக்கிறது என்றால், அந்த மடத்திற்கு வெளியிலே பெரியாருடைய சிலை ஏன் இருக்கக் கூடாது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நாட்டிலே அமைதி தேவை என்பதால், இந்த அரசு எல்லோருக்கும் பொதுவாக இருக்கவேண்டும், நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்கலாம். நம்பிக்கை இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கலாம். ஒவ்வொருவருக்கும், மன நம்பிக்கையும் பாதுகாப்பும் அளிப்பது இந்த அரசின் கடமை. அங்கே சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காக, யாரோ அந்தச் சிலையை வைக்க வேண்டாம் என்று சொன்ன உத்தரவை மாற்றி, வேறு இடத்தில், எங்கு கேட்டாலும், வசதியான இடத்தில், மக்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் ஒரு இடத்தை ஏற்பாடு செய்து கொடுங்கள் என்று நான் உத்தரவிட்டேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : ஒருவேளை, போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலான இடம் என்பதால் அது அனுமதிக்கப்படவில்லையென்று முதலமைச்சர் சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்தேன். சங்கராச்சாரியாருக்காகத் தான் அந்த இடம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லத்தான்.....

[1979 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சங்கராச்சாரியாருக்காகத்தான் கொடுக்கப்படவில்லையென்றால் அதைத் துணிவோடு சொல்வதென்பது நான். ஏனென்றால், நான் அவரைப் போய் நேரிலே கண்டு, அவர் என்ன சொல்கிறார் என்பதை நேரிலே பேசி, கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டவன். அந்த அளவு துறவியாக, உண்மையிலே துறவிக்கு அடையாளமாக வாழ்கிறார் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், அவருக்காகவோ, அந்த மடத்திற்காகவோ அல்லது இட நெருக்கடிக்கோ என்று பிரித்துப் பார்ப்பதற்கில்லாமல், இட நெருக்கடியும் இருக்கிறது. அதோடு, வேறு அரசியல் நெருக்கடி, மத நெருக்கடி, மற்றும் சச்சரவுகள், குழப்பங்கள் வரலாம். அதெல்லாம் வரக்கூடாது என்பதற்காக இந்த நிலையை நான் மேற்கொண்டேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, தியாகராய நகரிலே கூட, கழக ஆட்சியிலே ஒரு கோயிலுக்கு எதிரிலே பெரியார் சிலையை வைக்க திராவிடர் கழகத்திலே அனுமதி கேட்ட பொழுது, கோயிலுக்கு எதிரிலே பெரியார் சிலையை வைக்கலாமா அது தகுமா என்று பத்திரிகைகள் எல்லாம் எழுதின. அந்த மடத்திற்குச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். ஆனாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே அதே இடத்திலே அனுமதி தரப்பட்டு, பெரியார் சிலையும் வைக்கப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரியார் சிலை வைக்கின்ற காரணத்தால் பெரிய மதப் புரட்சி மதப் போராட்டம் எல்லாம் வந்துவிடும் என்பதை என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை, நான் ஏற்கனவே அறிவித்திருக்கிறேன். ஒரு மாதத்திற்குள் குறிப்பிட்ட இடத்தில் திராவிடக் கழகத்தார் கேட்டுள்ள இடத்தில் பெரியாருடைய சிலையை வைக்க அனுமதி மறுக்கப்படுமானால் அந்தத் தடையை மீறி, நானே தலைமையேற்று அந்த இடத்தில் பெரியார் சிலையை வைக்க முயற்சி எடுப்பேன் என்று தெரிவித்துள்ளேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் என்கிற நிலையிலே இங்கேயே பதில் சொல்லிவிடுகிறேன், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அங்கே சிலை வைக்க இந்த அரசாங்கம் அனுமதிக்காது.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எப்படியும் அந்த இடத்திலே பெரியார் சிலையை தி.மு.கழகம் வைத்தே தீரும்.

(முறியடிப்போம், முறியடிப்போம் என்ற குரல்கள் எழுந்தன) (கூச்சல் குழப்பம்).

1979 மார்ச் 22]

திரு. துரை முருகன் : பெரியார் சிலையை உடைப்போம் என்றா சொல்கிறீர்கள் ?

திரு. மு. கருணாநிதி : பரவாயில்லை, சங்கராச்சாரியார் அவர்களுக்காக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரியார் சிலையை உடைப்போம் என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சங்கராச்சாரியார் அவர்களுக்காக இந்த அரசு பேசவில்லை, சிலையை உடைப்போம் என்றும் சொல்ல வில்லை. பொது அமைதியைக் கருதி.....

திரு. துரை முருகன் : சங்கராச்சாரியாருக்காக பெரியார் சிலையை உடைப்போம் என்று சொல்கிறார்களே, இந்த ஆட்சி, இந்த எம்.எல்.ஏ. பதவி எல்லாம் வந்ததே பெரியாரால்தானே. பெரியார் சிலையை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து அமருங்கள் துரை முருகன். எல்லா உறுப்பினர்களுமே தயவு செய்து அமர வேண்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேள்வி கேட்கிறார்கள் — முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறார்கள். நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : சார், உங்களுக்கும் சேர்த்துதான் நான் சொல்கிறேன். பெரியார் சிலையை உடைப்போம் என்று இவர்கள் சொல்கிறார்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பெரியார் சிலையை உடைப்பதாக யாரும் இங்கே சொல்லவில்லை. பொது அமைதியைக் காப்பதற்காக, பின்னால் ஏற்படும் விளைவுகளை யோசித்து.....

திரு. துரை முருகன் : பெரியாருக்காக நாங்கள் எதையும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். உயிரையும் கொடுக்கத் தயார். சுடப்போகிறீர்களா, வேண்டுமானால் சுடுங்கள், பெரியார் சிலையை உடைக்கப்போவதாக சொன்னால் அதைக் கேட்டுக் கொண்டு.....

[1979 மார்ச் 22]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சொல்லாத வார்த்தையை சொன்னதாக இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரியார் சிலையை உடைப்போம் என்று எங்கள் தரப்பிலிருந்து சொல்லவில்லை என்று நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : பகுத்தறிவு மன்றத்தின் முன்னாலே கோயில் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதை ஏன் கட்ட அனுமதித் தீர்கள்? அந்தக் கோயிலை இடித்து விட அனுமதிப்பீர்களா? பெரியார் சிலையை உடைப்பதாகச் சொல்கிறீர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து அமருங்கள், அவர்கள் பேசி முடிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, முயற்சியை முறியடிப்போம் என்று தான் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்தப் பிரச்னை எங்கோ போய்க் கொண்டிருக்கிறது. சட்ட மன்றத்தில் எழுப்பப்பட வேண்டிய பிரச்னை அல்ல இது. அந்தந்த கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் கொள்கைகளை மக்கள் மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். சட்டமன்றத்தை மக்கள் மன்றமாக ஆக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் ஒரு பிரச்னை உண்டாகி நாட்டில் கொலைகள் விழக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கக்கூடாது, அதற்கு காரணமாகிவிடக் கூடாது என்ற பொது நன்மையை உத்தேசித்து இடம் மறுக்கப்பட்டதே தவிர இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் யாருடைய சிலையாக இருந்தாலும் சரி வேறு எங்கே வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளட்டும். அதே இடத்தில்தான் வைக்க வேண்டும் என்ற நிலை எப்பொழுது ஏற்பட்டது என்று தெரியவில்லை. இங்கேயா அதற்கு முன்பா என்று தெரியவில்லை. அனுமதி மறுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள் அது தவறு, பொது நன்மையை உத்தேசித்து வேறு இடத்தில் வைத்துக் கொள்ள அனுமதி வழங்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆகையால் பல பிரச்னைகளை உருவாக்கி நாட்டில் அமைதி இழந்து அபாய நிலை ஏற்படுவதற்கு காரணமாக இருக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். ஒன்று சொல்லிவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

1979 மார்ச் 22]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பெரியார் சிலை பற்றிய விவகாரம் முடிந்து விட்டது என்றே கருதுகிறேன். சிலையை வைக்க அனுமதிக்க முடியாது அவர்கள் ஆட்சி இருக்கிற வரையில் என்று கூறிவிட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அந்தச் சிலையை அங்கே வைத்தே தீருவது என்ற முடிவை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக அறிவிக்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து அமருங்கள். அவர்கள் பேசி முடித்த பிறகு பேசலாம். ஏதாவது எடுத்துச் சொல்வதாக இருந்தாலும் அவர்கள் பேசிய பிறகு பேசலாம். உட்காருங்கள்.

[பிற்பகல் 1-30].

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : இந்த அவையில் ஆத்திகர்களே கிடையாதா, திரு. கந்தசாமி பேச வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கிடையில், நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித்தலைவர் சத்தியாஸ்டூடியோஸ் பற்றி ஒரு குறிப்பைச் சொன்னார்கள். இப்போது எனக்கு செய்தி வந்து இருக்கிறது. அதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். சத்தியாஸ்டூடியோஸ் நிர்வாகிகள் சார்பில் ஆர்பிட்ரேஷனில் யாரும் கலந்து கொள்ளவில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு தவறான செய்தியை, உண்மைக்குப் புறம்பாகச் சொல்கிறார்கள். 1-3-79-ம் தேதி ஆர்பிட்ரேஷன் போட்டு இருப்பதாக கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடர், சத்தியாஸ்டூடியோஸ் வழக்கறிஞர் என். சி. ராகவாச்சாரி ஆகியோருக்கு கலெக்டர் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார். 1-3-79 வியாழக் கிழமையாக இருப்பதால், உயர்நீதி மன்றம் இருக்கிறது. எனவே ஏதாவது சனிக்கிழமை போட்டால் கலந்து கொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கவர்ன்மென்ட் ப்ளீடர் 28-2-79 அன்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு கேட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் 31-ம் தேதி சனிக்கிழமை ஆர்பிட்ரேஷன் போட்டு கடிதம் அனுப்பி இருக்கிறார் என்ற செய்தி சத்தியாஸ்டூடியோஸ் சார்பில் வழக்கறிஞர் என். சி. ராகவாச்சாரி தந்து இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரம் 1-30 ஆகிவிட்டது. இன்னும் எவ்வளவு நேரத்தில் முடித்துக்கொள்வீர்கள் என்று தெரிந்தால் அவையை நீட்டிக்க உதவிகரமாக இருக்கும்.